

"אחרי 10 שנים הגיע הזמן להחלי

ואשה במדינה הישנים על מזרון מהדור הישן במשך 10 שנים או יותר. אחרי 10 שנים, שהם 3,650 לילות, שהן 29,200 שעות שינה, כל מזרון מתחיל להתעייף. הקפיצים מתחילים לשקוע, נכנעים למשקל הגוף במקום לתמוך בו. מה הפלא שאתה לא מרגיש בריא כמו פעם? הניע הזמן להחליף. לשינת טובה אין מחיר. אתה צריך "פרדייו חדש"

הדור החדש במזרוני קפיציב

מזרון "פרדייז חדש" מכיל חידושים ושכלולים שלא היו קיימים במזרונים שיוצרו לפני 10 שנים. עד שהגיע "פרדייו חדש", הין מזרוני 'תקפיצים בנויים לפי נוסחת קבועה: מערכת קפיצים מלמטח - ושכבות ריפוד מלמעלח. ב"פרדייו חדש" ישנו

ציבות לכל המזרון. (זהו סדר

מצר אחד). מה הפלא ש"פרדייו חדש" מוא המזרון הנמכר ביותר בישראלז

השככות משני צידי המזרון, לא רק

תמורת המזרון הישן כשתקנה פרדייז חדש. אנו ניקח את המזרון הישן מביתך כשנביא

ארדן ת'א - דיזנגוף סנטר, טל. 03-200975 הכניסה משער 2 או 4 מרח' דיזנגוף ומשער 6 ברח' המלך ג'ורג' מרכז ארדן: מפעלי הארגז - פתוח בשבת מ:10:00 - 14:00 - כבוש בית דגון (ליד צריפין) טל. 08-232696, 08-232696 מרכז ארדן: מפעלי הארגז - פתוח בשבת מ:14:00 - לביש בית דגון (ליד צריפין) טל. ארדן ירושלים - שלומציון חמלכה 18, טל. 02-227683

המזרון מם ובשראל אליך את החדש.

כן, ארדן חדש נכנס למקום שתיהני לקנות בו. את נונאו זון וווש גענט ענאוט שוניונני לאנווג בו. אונ יכולה לקבל הנחה גדולה לרגל הפתיחה, ולצאת יות בל הריבורו ונוונה נווחרת בחחירי בחחירי עם כל הריהוט שאת אוהבת במחירי הפתעה תמצאי כאן פינות אוכל יפהפיות, מערכות ישיבה מעודנות, מזנונים וחדרי שינה מקסימים. הכנסי עכשיו, קחי עוד ארדן, ומהרי להתחדש. את ההנחה תקבלי באולם התצוגה החדש וגם באולם התצוגה החדש וגם ברינות השנונים שניים שיים ביי ברשת החנויות הארצית שלנו.

ארדן ב"ש - רח' העצמאות 54 פינת הרצל טל. 057-78589 ארדן חיפח - דח' שלמה בן-יוסף, צומת הצ'ק פוסט טל. 04-729216

רואים שיש לך טעם טוב

עד 30% הנחר ארגל הפתיחר

המבצע בתוקף עד 12.85

וכולן של אל על! קרו את תחורף הלבן, למשל. הוא משתין לכם ב-13 אתרי סקי בעיירות תיפות ביותר באלפים משורצריים והאוסטריים ומזמין אתכם להנות

... ואם הפסגות הלבנות לא מדברות אליכם, קרו את בירות אירופת למשל. חחורף היפה ממתין לכם ב-14 ערים גדולות באירופת המציעות שפע של מקומות בילוי תוטטים ואומתיים. ואם גם הצעת זו משאירה אתבם קרים סימן שאתם שייכים לאלה שרולמים בחורף על ה...קיץ! לכם החורף חיפה מניש שש הצעות קייציות ומרתקות בארצות שטופות שמש באפריקה, דרום אמריקה

עבשיו גם אתה יבול המוא הישוניים אתה יבול המוא השוניים אתה יבול המוא השוניים את היבול הישוניים את היבול המוא השוניים את היבול הישוניים את היבול השוניים את היבול היבול השוניים את היבול ה

Ere

C.

עורך: צבי לביא עריכה: תמר גיא

כ"ד בחשון, תשמ"ו 8.11.85 1985 כל הזכויות שמורות ל-מעריב"

- 42 חיים ואוחבים
- מאת תמר אבידר 43 פנטרואוז מאת יגאל לב
 - 43 הורוסקום
- 44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

THE UNIVERSITY OF JORDAN

LIBRARY ACC. NO. 65 902

10 OLT 1307

- בשכועות הקרובים לא נפרסם את מאמר העורך לרגל יציאתו לתומשה של צבי לביא.

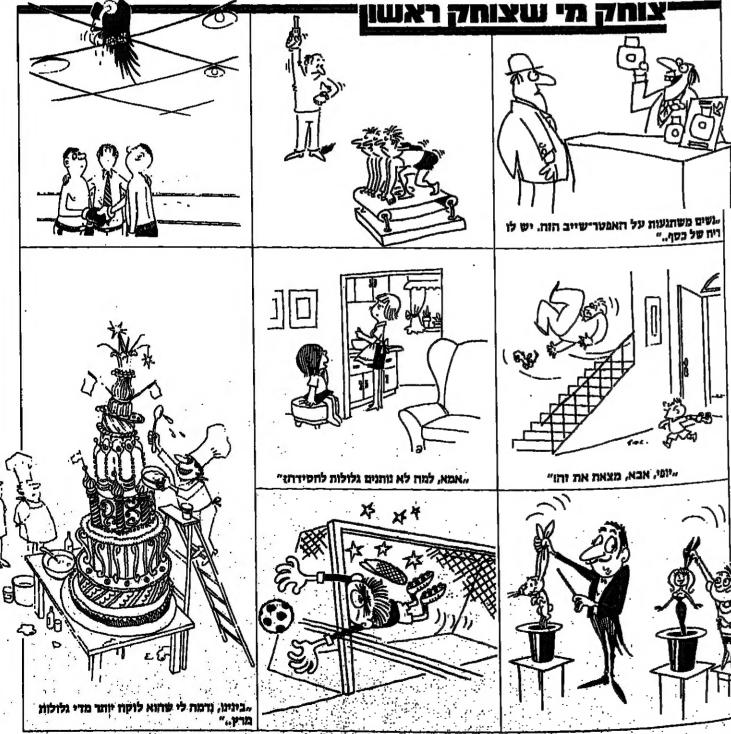
- 23 טיול סומשבוע לחיפה מאת נילי פרידלנדר
- 28 שטרו פרטי עם אביגדור סטימצקי

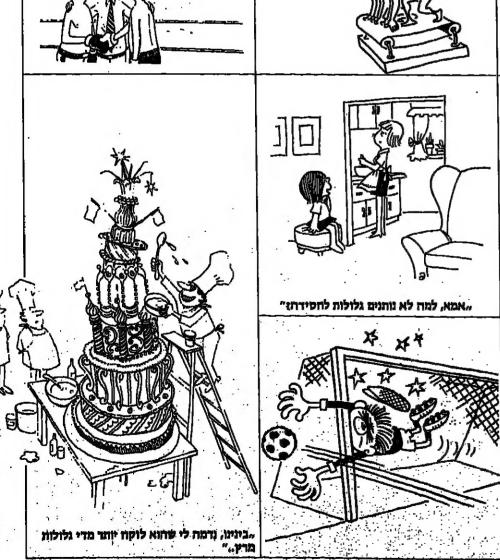
עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

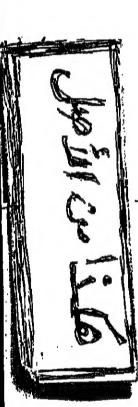
גרפיקה: נטע גרינשפן

- 35 יד ראשונה מאת נורית ברצקי
- 36 סנוב, ביפו כבר חייתו מאת יהודית חנוך
- 38 לאכול בחוץ מאת מאו"ל
- 41 שיפודים מאת מאיר עוזיאל

- 6 האיש בעל אלף הכובעים מאת אבי רו
 - 10 תכניסו לו עז מאת יעל פזימלמד
 - 14 הכי צפוף בעיר מאת מיכל קפרא
- 17 תצד הרביעי של תמטבע מאת יהונתן גפן
 - 19 סינדלו אותי מאת מנחם תלמי
 - 20 פוטוימדע מאת צביה גרנות

הוא יועצו־לתיקשורת.

האימפריה העיסקית המסועפת של אדמון אינה סובלת מפעלתנותו הציבורית הענפה, ולעזאזל עם מראית־עין המדיפה ניחוח לא נעים במקצת של ניגודי אינטרסים צורמניים.

Biaedlo6

יו"ר של שבת

צילומים: ראובן קסטרו

לדוד אדמון, פירסומאי,

באמצעות כהונתו הרמה

ברשות-השידור. לכהונה

הרמה הגיע בזכות עסקנותו

הליברלית. העסקנות הזאת

שר־האוצר מודעי, שאדמון

יש השפעה גדולה על

תרבות־הפנאי שלנו,

השקדנית במיפלגה

מוזנת היטב בקשר עם

מאת אבי רז

יום שני שעבר, כמו ככל יום שני לפי ניהצהרים, חבש דוד ארמון את מיגב-עת המישור למוות עת המישנה ליושביראש רשותיהשיי רור. לארמון יש, אגב, הרבה כיסויי־ראש: כובע של פירסומאי וכובע של אישיעסקים וכובע של יועץ־תיקשורת וכובע של פוליטיקאי וצילינדר של מיליונר ואמילו הילה של מתנדכ – וגם כתר־מישנה מרשות־השירור. ובכן, ביום שני כשכוע שעבר, חכש ארמון את

מיצנפת רשות השידור, רחם את פוולוו המהוררת שלו ונסע לירושלים, לישיבת הווער־המנהל. כבר שנה וחצי שדור ארמון מייצג את המיפלגה הליברלית בווער־המנהל, וגולת הכותרת של פעילותו זו, לפי שעה, היא מחיקתו של "השבוע יומן אירועים" מלוח מישדרי הטלוויויה בלילות-שכח. כיוון שמצא כי מגזין־החרשות הזה עושה שחור־על־הנשמה

19.18 (19.19 · 19.18 · 19.19 · 19.19

גם כישיבת הווער-המנהל בשבוע שעבר הוכיח ארמון ראגה כנה לעם־ישראל ומשום כך תבע לרעת. כשם "עשרות מאזינים שהתקשרו לאולפן". מרוע כשבת, כמהרורת־החדשות של תשע בכוקר, לא שודרה בקול-ישראל תוצאתו של מישחק הכדורגל בין נבחרות ישראל וניו־זילגר, שהסתיים כשעתיים לפנר

"מה אני אשם"; השיב מנהל קול-ישראל, גדעון לב־ארי. "שהתעוררת כשכת בשעה שמננה־וחצי, ולכן החמצת את מהדורות־החרשות של שבע ושמונה שבהן שודרה התוצאה, ולא היתה לך הסבלנות להמתין ליומן השבוע כשעה עשר אשר כלל דיווח מפורט על המישחקו ושעליו הודענו מראש. ידוע לי", גילח לב־אריו שצילצלת לחדר החדשות, אבל זה עוד לא אומר שלאולפן התקשרו עשרות מאזינים".

ארמון עבר לעניין אחר וחמור לאיפחות: מרוע משדרת הטלוויויה גטויות כגון חמלה

של אדמון (בכומתת ריפורטר זריזז). משום־מה, לא ראג איש להביא לידיעת

הציבור גם את חוויותיו הקשות של דור אדמון משידורי הטלוויזיה כליל־שבת (גזונה"/גאמך זונה") והרדיו בשכת (התכוסה כניו־זילנד שלא שוררה בתשע). אבל אפשר בהחלט להתנחם ביריעה שארמון עוקב בתשומת לב אחר המתרחש, בעיקר כאשר דוממים מסלטי הרדיו וחטלוויזיה אצל היושב ראש הדתי של הרשות: אני יושב ראש (רשות השירור) בשבתות", פירט ... המישנה ליושב ראש, הואני חייב להעיר הערות. לפי דעתי, מתפקידי היושב ראש לכקר את אשר

"זונה", כפי שעשתה בלילישנת בתוכנית "סיבה למסיכח", כאשר רובר בשיך "אנקש" (מלים:

אף־על־פי שמשתתפי הישיכה אינם זוכרים

אותו, אלא זונה אחרתו חביטוי אמר

זאת, טוען עכשין אדמון כי לא הזונה אנקש

אותה "סיבה למסיכה" בטלוויזיה. "זו תוכנית

שבה צומים מאות־אלפי ילדים", הסביר ארמון.

עולכו) לא נכון להשתמש, ולחזור ולחשתמש.

כעיצומה של אותה ישיכה מאלפת של

הוועד המנהל, הוועק אדמון לטלפון דחוף. על

הקו היתה מזכירתו של שמואל פלטרשרון, יהיד

וקליינט לשעכר (של ארמון במיגבעת

המירסומאי). היא בישרה לאדמון על מעצר הכוס

הצריק שלה במילנו, וביקשח סיוע. ארמון סייע.

כמובן כעבור רבעישעה שודרה הידיעה ברדיו.

נרטולד ברכטו תרגום: נתן אלתרמן).

בביטוי הזה, זה לא חינוכי".

קורה ברשות בשכת".

אלמלא דאג מי שדאג לפירטומה של ההתרחשות חזאת בעיתון "חדשות", היה עם ישראל שרוי עריין בחשכת הבערות, מכלי דעת שחסקופ הוא

את זאת אמר לי ארמון בשכת שעברה, ואני זוגה", שנכלל, לרבריו, בפיליטון כלשהו בשלהי השתתפתיי בצערו על ששיחתנו גורמת לו להחמיץ את שורור "צוות לענייו" אל תדאגו מוקלטו" הרגיע אותי היושב ראשישל שכת. אני רואה הכל בשבת: קניתי וידאו וקניתי קלטות, כי אני הרי אחראי על כך כשכת איש לא משלם לי בשכיל זה. אבל אני עושה את זה בשימחה".

קרבנות חשבת שמקרים אדמון התליאביבי במסירות נוגעת־ללב למען חברונה הממלכתית מטריחים אותו בשבתות לפעמים עד בית חטלוויזיה בירושלים כמו למשל בערב שבת לפני חורשיים. דור ארמון שוטט או בחרך החדשות, שאל. כחן ושוחח, ואחר כך פנח

אותו ענף חמתכת. הזיעה והשומן שמייצרות ידיו פסלו את אדמון כפועל מבלטנות, מלאכה המחייבת דיוק רב, וכך נמנע ממנו מללכת כדרכי אביו. האם הרוויהו ענף הפירסום, עולם העסקים והעסקנות הציכורית, זו שאלה נפרדת.

הוא נולד לפני ארבעים־ושמונה שנים למשפחת רוט, שומרתיהמיצוות, בשכונת־פלורנטין שבדרום תל־אכיב. למד בבית־הספר היסודי־דתי תחכמוני ושנתיים בתיכון הָדתי מוריה. אחריכך המשיך בבית־הספר המיקצועי מקס פיין ועשה בגרות

בגיל חמש־עשרה השיל את הברט שבו נהגו חניכי בני־עקיבא לכסות את פדחותיהם עד להמצאת הכיפה־הסרוגה, והתפקר. בצבא שירת בחיל'הקשר והשתחרר בדרגת רב־טוראי ("אבל הייתי מדריך").

את חייו העצמאיים התחיל בשיוט על אופניים כרוכש־מודעות למען העיתון "חדשות הספורט". זמן קצר היה אף כתב־ספורט, ולבטוף עבר לנחל את מחלקת המודעות של העיתון. הפירסום תפס אותו; הוא פתח משרד עם שני לקוחות, ובעשרים־וחמש שנה בנה אימפריית פירסום מסועפת תמבוססת על קשרים משובחים, אישיים ופוליטיים, ועל בררנות מוגבלת מאוד. הוא שותף, כין חשאר, כחברה ששמה

טווס", בעלת הזיכיון לפירסום על"ידי שלטים במיגרשי-ספורט. כבכיר ברשות־השידור, הוא לגמרי לא יצטער על ריבוי שידורים ישירים ממיגרשי־הספורט.

היום תוא יכול לחרשות לעצמו גם הרפתקאות כושלות לטובת הנוסטלגיה והסנטימנטים. למשל, שותפות ב-תדשות תספורט", כורימוצבתו הפירטומאי, ו.יומן השבוע", שבועונו העלוב והכושל של

הליכוד, ביתו המוליטי מה־ושם, אפשר למצוא בעסקין חריגות מפירסום. לדוגמה, שתי חנויות שנרכשו בדיונגוף סנטר, ומושכרות. או שותפות בחנות הרחיטים "ורדו". מיורדו". אגב, מגיעה לו משכורת חודשית כדמי ניהול, הואיל ומצב תקופה חיה כזה שלא שולמח לו המשכורת בא יום אחד ולקוז במקום משכורת כורטת שלוויזיה.

ארמון אותב כבוד וחוכב של חוויים הטובים, יש לו ידידים ומכרים רכים. גם בצלאל מזרחי, גם פלטו־שרון, גם הגנרל גנדי. אם צוין, תוא עוזר לחם בעצה עובה בתחום

דוד אַרמון נשוי בשניות ורעייתו הצעירן חרה. מאשתו הראשונה יש לו שלושה ילדים.

לאחר האולפנים. שכו העתיקו למענו (מקסטה מיקצועית לקסטה ביתית) קטע נפחר ממבטיספורט: ההימנון, או תרועתיהניצחון, של קבוצת מכבירחיפה.

כנראה שרק בוכות צירוף מיקרים נדיר התנוסס על חולצותיהם של הכדורגלנים המזמרים שמה של חברת־המכוניות וולוו, שרוד אדמון ולא אדמון המישנה־ליושב־ראש: אדמון

השירות הזה. שנעשה למען ארמון כירי טכנאים תאבי שעות נוספות כליל שבת, היה עולה לך ולי מאתיים רולר. .לא קיבלתי שום חשבון על שום קסטה", הכחיש ארמון והתקומם לרעיון התשלום תמורת ההקלטה ושנועדה ליצרנים השוודים של הרכב המיניסטריאלי הישראליו. "אני לא ראיתי בזה טעם לפגם, אם יש כזה טעם לפגם, אני מצטער".

אומון אפוף הצער, אגב, הוא גם יושב־ראש וערת הכספים של רשות השירור ולוחם ללא הת בביובווים:

(המשך בעמוד הבא)

7 Kmealo

אוגוסט שמונים־ושלוש כבר היה ארמון יושביראש וערת הכספים. כאותו חודש נשלח מרשות־השירור חשכון על־סר 550 אלף שקל וכעשרת־אלפים רולר) על תשדירי־שירות שפיארו את תל־אביב; דור אדמון, הפירסומאי, פרע את החשבון כעבור ארבעה חורשים שטופי אינפלציה (ארבע־מאות אחוז) ושילם, למעשה, כחמשת־אלפים דולר. הגיובר של רשות השירור לא התפעל מהתרגיל. אבל קיבל הוראה - בעליפה מהמישנה־למנכ"ל דאז, נחמן דון ומפא"יניק־לשעבר שהיה לליכודניק, וכיום ראש מועצת אריאל) לעכב את דרישת הריכית על הפיגור. רון ואדמון היו מיורדים. רק אחרי שלושה חורשים, שכתם התעקש הגיזכר, נשלחה

סוףיסוף הררישה ל־335 אלף שקל ריבית. יושב־ראש ועדת הכספים של רשות־השידור בחובשו את קסדת הפירסומאי, גיאות לשלם לרשותיהשידור רק 73 אלף שקל. את השאר - אלף שקל של ראשית שמונים־וארבע)

מה ההטברו נורא פשוט: "לא עסקתי גנושא הספציפי הזה". תירץ אדמון. "הסתבר לי בריעבד שמרובר בעבורה שהומינה חברת 'אשכול' בשכיל משרד־התיירות ועיריית תל־אכיכ. החשבונית היתה אמורה מלכתחילה להגיע לתשלום על־ידי עיריית תל-אביב, ובטופו של דבר הגיעה לחברת אשכול' – בסוגריים: לאחר ש(החברה) נסגרה – שפירסום־ארמון היה אחראי לתשלומים שלה. מנהל־הכספים שעסק בעניין שילם את הכסף. אמנם כאיחור. בהתחשב ככך שגם הכספים שנגבו כתוצאה מכך שהחשכון לא הגיע לידיים הנכונות לצורך תשלום. ונעשה הסרר של פשרה כין מנהל־הכספים של המשרד לכין הגורם שעסק כזה כרשות־השירור, שולפיו) שולמה תוספת ריכית לתקופה שהחשבון הגיע לחברת 'אשכול".

וה ההסבר, מלה־כמלה. גם לפי ההסבר הזה, שיש ברשות השידור מי שיחלקו עליו. מתמצחת הפרשיה הקטנה את סיפורו של דור אדמון מרוכה הכובעים: כעל תפקיד בכיר ברשות־השידור שהוא גם לקוח של דשות־השידור: עסקו פוליטי שעסקיו הפירסומאיים, גם ברשות־השידור, אינם סובלים מקשריו המיפלגתיים: אותה חכרת "אשכול", למשל, שהיתה נבעלות התאחרות המלונות ופירסום־ארמון. ניהלה ללא מיכרו מסעי־פירסום של אזורי תיירות - במימון משותף, ושווה. של התאחרות המלונות ומשרדיהתיירות: שריהתיירות היה או, ועודנו.

על העסקים שלי אני לא מוכן לדבר. במה אני שווחו. אני לא מובן להעריך אה:

עצמין אם אתן מיטפר גבוה מדין זה יישמע: יחירותו ואם אתן מיקפר נמוך מדי, זרן יפגע בי בעסקים, אני חסיף של פשרות. הלכתי למעע מאוד משפטום בימי חייו אני חושב שאראמשר לקפור אותם על יד אחת. עם כל מכבוד למלח הכתובת בעיתונות, אני חושב שלחשקיע במשפטום (על לשון חרע), למרוח חסיכון חדב שאתת לוקח על עצמך כוח שאתה יודע שחדמיתר ומנעת - עדוה לא לחסתבר במשפטים מסוג זה וצריר לדעת לחיות עם זה אנו מעדיף בחרבת מיקרים

מודעי ואַנשי סיעתן בליברלים. לא שזה הפריע לפירסום־אדמון לזכות בשנת שמונים־ואחת, ללא מיכרו, כנתח מתקציב הפירסום של חברת "שיכון ופיתוח" הממשלתית, שבראשה עמד אז דן תיכון וליברל, בלי ספק, אכל לא מאנשי מורעי). כדיוק כשם שלא הפריע לו בראשית חשנה לקכל הלוואה של מאות אלפי רולרים מקרן תל־אביב

לפיתוח, שביכרה את פירסום־אדמון על פני כנקיהפועלים, נגיד.

אישישלימורעי, חבר של שריר, מיודר עם צ'יץ'. ביהסים טובים עם תיכון. אני בסדר עם כולם במיפלגה". הוא מצחיר, גאין לי אוייבים". הצרה היא רק, שגם מעריצים רכים אין לו במיפלגה. כשניסה אשתקד להיכחר למקום ריאלי כרשימה לכנסת. קיבל שלושים ושישה קולות: אפילו אלי קולם, שנדחק לאחרון המקומות הריאליים ברשימה, קיבל חמישים קולות יותר. לא עזרו לארמון הרובר־בשכר לחתוף עניין ולעבור דף.

עשרים ותשעה. אז מה.

שירותי חברת "אדר", שבה היה שותף עם אורי סלע (כותכ־נאומים של ראש־העירייה) לטובת מערכת־הכחירות לעירייה: כאותה מערכת בחירות היה ארמון, הפירסומאי ואיש רשות־השידור, גם חבר וערת המינויים של מועמרי הליברלים למועצת העירייה: הוא הרי גם יושב־ראש ההנהלה של המפלגה כתל־אביב. אפשר להמשיך ולהפליג בעיסוקים. בעסקים וכפעילויות: ככל שממשיכים, מתברר שעיסוק נוגע בעיסוק, עסק נפגש עם עסק, פעילות משיקה לפעילות ויד רוחצת יד. ועור לא הזכרנו את שריהאוצר מודעי, שארמון היה יועצו הרישמי לענייני תיקשורת (תמורת דולר בשנה) ועכשיו הוא יועצו הלא־רישמי לענייני תיקשורת (בחינם); איש־עסקים, כארמון, איננו ניוק במיוחר מקירבה למוקר־ההחלטות באוצר, ולעזאול עם מראית־עין המריפה ניחוח לא נעים כמקצת של ניגורי אינטרסים כה צורמניים.

אדמון: "אני איש שכל הזמן מנסה ליזום דברים"

כאשר התכרר שיש ניגודי אינטרסים בין תפקידי כיועץ־התיקשורת לשר-האוצר לבין תפקידי ברשות-השידור, כוטל המינוי שלי כיועץ. מאז אני יועץ לא־רישמי

שריר ומשפחתו יש לי יחסיים חבריים"). ואפשר להוסיף גם את עיריית תל־אכיב. שכסיפור הזה שודרו תשדיריה כחצי־חינם: ראש־העירייה הוא צ'יץ' הליברל, שהכריז מלחמת־קודש לביעור משרדים מלכ תליאכיב, בעוד ארמון מנהל את קונסרן הפירסום שלו ממשרדו שכרחוב החשמונאים, כליכו של לב תל-אביב, ללא חשש לפינוי בעתיד הנראה לעין: אדמון היה פעם. בהתנדבות. יועצו של צ'יץ' לענייני התנדבות. הליברל ~ כאדמון – אברהם שדיר (אדמון: "עם ולפני שנתיים העמיר לרשות צ'ץ', בתשלום, את

אני מגדיר את עצמי כוום. אני איש שכל חומן מנסת ליזום דברים. יש כאלה שקוראים לי פושר: דוחף חובה רעיונות. לכן תקעתי יתד בענף חפירטום מקרמא־רנא, והצלחתי. וני איש יצירה ויוומה. אני חייב לחגרור את עצמי כאיש קריאטיבי בענף חמידפום, יש לי יצירתיות מסויימת ואני דואת בזרו את רוצד

ני לא חושב שאני אישיות ציבורית איבורית חולך מוליטיקת, אולי היה מקום לוה. אכל כרנע אני מנהל עשק פרטי. אז למה אני מתראייוז כיוון שאינני יכול להתוזמק מהעובדה שחלק

אני אותב את העיסוק הצובורי מניל ילדות. חייתו פעיל בעשרות פעילויות ציבוריות, חוץ מאשר המיפלגת, החייורק חזה ומצא אצלי. וימשיר עוד חובה שנים, חובה

מאוד אכובות היו לי בעניין תוה, ואין ספק שוח מפריע לי בעסקי, ובעיקר בווחום המוליטיו בגלל שאני מזוחה עם הליכוד, לא פונים אלי ולא עוכרים איתי גורמים עיסקיים שותותם תפוליטים קשורה למערך או

בקיצור. גם אם כל הליברלים הללו מתכסחים זה עם זה ומוכנים לטרוף איש את רעהו (רעהוז), לאדמון אין בעיות! הוא

(המשד בעמוד: 31)

רור ארמון, אין צורך לומר. חושב אחרת.

"לפני כניסתי לוועד־המנהל", אמר, "התייעצתי

עם משַרר היועץ־המשפטי לממשלה ונאמר לי כי

אם לא אעסוק ברשות השידור בנושאים

הספציפיים הקשורים למיקצועי (אין בעייה): לכן אני לא הבר כווערות תשדירי־שירות

ותשרירי־חסות. כאשר מוניתי בידי שר־האוצר

ליועצו לעניני תיקשורת, בנובמבר אשתקד,

פניתי למשרד היועץ המשפטי והתברר שיש

ניגודי אינטרסים בין תפקיר יועץ־התיקשורת

לבין תפקידי ברשות־השירור: בהסכמה עם השר,

בוטל המינוי שלי כיועץ. בסביבות

הקשורים בתיקשורת, כאשר השר מבקש

מאז אני יועץ לאירישמי, בנושאים.

מה שרולר אחר שנתטך לאוצר המריגה יכול

רק משונה קצת שכחודש מאי השנה,

שלושה־ארבעה חורשים לאחר ששינה סטטוס

מיועץ רישמי ליועץ לא־רישמי, לא זכר דוד

אדמון לספר על כך לענת טלישיר שריאיינה

אותו ל"העיר". מעניין מה קרה בינתיים לזיכרונו

צחק מורעי חיה, בטרם פצח בקריירה

והפירסומאי ששירת אותו אז היה

לתיפארת מדינת־ישראל ולקראת מלאת לה

שלושים שנה, מינה יושב־ראש ועדת השרים

לטקטים וסמלים (נכון. מודעי) את ידידו

הפירסומאי (בוודאי. ארמון) למנהל האירועים

והחגיגות של שנת השלושים. מבקר־המדינה לא

התמונג במיוחר מז המינוי הזה ומאופי העסקתו

של ארמון (כחצי שנה ללא חוזה), והכיע את

רעתו על כך ברו"ח השנחי מיספר

במיקרה, כמובן, נמנה אדמון עם נאמניו של

המיניסטריאלית שלו, מנכ"ל רכלון,

מייאסילא רוד ארמון. כעבור שנים,

ינואר-פברואר.

להתייעץ איתי".

לעשות: ניגור האינטרטים גמוג.

שכה התרענן לטובת "מעריב".

צביעת רכב במערכת ממוחשבת

אם אתה עומד לצבוע את

צביעה בשיטת "סאייקו"

מבטיחה לך חלוקת צבע

מאוזנת והומוגנית על גבי

אוטומטית תהליך הצביעה

רכבך בקרוב (גם תיקון קטו),

עשה לעצמך טובתו גש לצבע

רכב הצובע בשיטת "סאייקו".

הרכב, תחת בקרה אלקטרונית

והייבוש נמשך לא יותר מ- 30

לך ללא גרגירי אבק, חלקה,

נקיה ומבריקה - כמו חדשת.

גם אם אתה זקוק רק לתיקון

צבע, כדאי לך לצבוע בשיטת

באירופה ובארה"ב כבר מספר

לישראל ופועלת במוסכי צבע

רבים (ראה רשימה חלקית של

שנים ולאחרונה חדרה גם

"סאייקו", המבטיחה לך

התאמה מקסימלית לצבע

שיטת "סאייקו" פועלת

קח הנחה

חצג חמודעה באחד

יול תלות הלונית ה

המקורי של הרכב.

מוסכים).

גם תיקון קטן

עד 45, דקות וחמכונית נמטרת

השיטה? תהליך הצביעה

על מנח ליישם את שיטה חצביעה המהפבניה. פתחח חב׳ SAICO חבור צבע מיוחד אליו מוכנס מרכב, בשלב הצביעה, מנורם אויר העובר דרך פילטרים מיוחדים בחום ובמחירות תוך חילופי אויר, המכוונים ע״י מעוכת אלקטרונית אוטומטית. זרימת האויר מבעיחה שהצבע המותו הכורק מהאקדה באמד למכונית בלג הערפלים הרגילים מראקדה באמד למכונית בלג הערפלים הרגילים זרימת האויר מחלקה את הצבע בצורה מאדונה ותומוג בית על פנק כל חשטח, ומחקבל משטח צבע

תאורה מיוחדת

חאורת מיוחרת: שעותה זבתיות מכשת את המכונים באור בחיר, בדינק כמולה חדרושה ומבלי שיורק לעיניים ברק החר, עיר כך מתאפשר לצבעי להאוח תחלוך חצביעה ברור יותר ומפולה ייתר

ישט הדקיה תל אביב ישן - בני ממוכיאו – חברת נוע (ריתטקה) - מוסך שינכון מתה תשהה. מולה שלכנת בחוק את הון התדעו מוסף בוש - מוסף שוביה - מוסה יחסדבה, ראשה לציוה - מוסר המיקה של המוסף את היושה את המוסף של המוסף מוסף מנים מוסד בני משה שרסו - מוסף אינים, למלח - מוסף יחזיקאל - מוסף ממחישו היותה - מיקה של מוסף את המוסף מוסף מוסף מוסף מוסד בני משה שרסו - מוסף צערת - מוסף מבצור - מוסף דומה שליה הכלמי שכנו שנות אומיר באושבנה יום בשר - שוני התבורה שבירה - מוסף דמעור, ברכור - מוסף דומה מוסף של או בא מוסף אומיר באושבנה יום - באר שנים - אחרם היותר שמוח.

THURWITTE THE PROPERTY OF THE ממוסכי הצבע הרשומינ

בשיטת באומה

תהכיר הצביעה מהיר,

מודרני ומשוכלכ

תהליך היבוש

מוחלטת

בשלב חייבוש/הקליח: תוך כדי עליית טמפרטורת מבוקרה

אוטומית ע"י מערכת חבקות האלקטרונית, מחרם אויר העוטר את

מסירה מהיות ללקוח

חתכונית במעטה חום חולה וגובר עד 00

מעלוח, קצב זרימה מיוחד מבטיח יבוש

הומוגני חיצוב הצבע עד דרגה קשיוה.

תוך: 30- 36 דקות, מושגים דרגות וובש

נקשירה, שבדרך חטבע ביובוש רגיל

מושגים וא אחרי חודש שקב חקורו נמשך כ- 10, קאום וקמבוני

מובנה למסירה ללחות בשחנא הנחוה

בקית ומבריקה כמו חדשה.

Risesio

John Carlo

A Later to the state of the section of the section

"עשינו המון שטויות. האשמה מתחילה בי, בנו. כשאתה בן 25, להוט להתחיל דברים, נמצא בלחץ מתמיד מצד פרנסי המושב, אתה עושה שטויות. ואנחנו עשינו המון"

(המשך מהעמוד הקודם) כבר מתנוססות. בוהקות בלובנן. יש שם סגנון ספרדי, ואיטלקי. וצלבני. וטורקי. חלקן בנויות במקום שלא מוליך לשום רכר. ושום דבר לא מוליך אליו. רק כשמגיעים לביתו של אבי, כן 36. דור שני באילניה, נשכר משהו כשלימות הזאת. הנית נראה כמשהו שעוד מעט יצמח ממנו בית. מן שלד. שמתוכו מבצבצים חדרים שכבר גרים בהם. כך זה עומד ככר חמש שנים. מרי פעם. כשיש קצת כסף וקצת זמן. מוסיפים דייריו כמה אננים. ומקדמים איכשהו את כנייתה של הקומה השניה. אילו היו אבי יענקלביץ ואשתו, אסתי. נשארים כנס־ציונה. שם חיו שנים מספר. יש להנית שכבר מזמן היו בונים כית כרצונם. הוא עכר כתעשייה האווירית. היא עכדה כהנדסאית מכונות. והמשכורות שהכיאו כסוף החורש היו מכוברות כיותר.

אבל משפחת יענקלביץ בחרה בחקלאות כדרך־חיים. וכאן החלו הצרות. ולפני שנגיע לצרות. נביא דברים כשם אומרם, כדי שלא יתפרש חס־וחלילה שמשפחת יענקלביץ מצטערת על ררכה. אבי: "השורשים שלי הם כאילניה. החיים שלי הם עכודת האדמה, החקלאות. מפה אני אעבור רק לגבעה ממול. שם שוכן כית־הקברות של המושב. אני אדם צעיר, יש לי זמן. אני אתגבר על כל המשברים. כי כשכילי אין שום דרך חיים אחרת. ואני יודע שגם ילרי יילכו בדרך שלי. כי אני יודע מה הם סופנים ככית. אני לא רוצה להתעשר. אני רוצה חיים פשוטים וצנועים. אכל שיושתתו על חקלאות. כמו שאני מוכן להגן על חיי ילדי עם נשק. כך אהיה מוכן להגן עם נשק על חיי העזים שלי והארמה שלי".

עכשיו לצרות. והם התחילו כיום שכו החליטו אבי ואשתו לחזור לאילניה. לפני עשר שנים. וסיפורם של השגיים משקף את סיפורה העצוב של החקלאות בארץ. אכי, כאמור. הוא דור שני כאילניה. הוריו הגיעו מירושלים. כתחילת שנות החמישים. כמסגרת התנועה מן העיר אל הכפר. לא היה להם מושג כחקלאות, ואם הוא למר מהם משהו. זה רק איך לא להצליח כחקלאות עם הרבה מאמץ. אילניה של אותם ימים, וגם של ימים רכים אחריכך, היתה מושב שרק עכרו היה לפניו. סג'רה אומנס היה שם דכר במיתולוגיה הישראלית. וכן־גור אכן בילה שם בשעתו חלק מימיו. אבל הרכה יותר מזה לא היה. אבי סיים את הצבא, והחליט שלא לחזור. בעצם לא היה לו לאן לחזור. לא נראה לו שהדכר הזה, ששמו אילניה, יעמוד אי־פעם על הרגליים. הוא נישא לאמתי, חי כנס־ציונה, ופתאום החלה גירסא־דינקותא לכרסם. החקלאות כערה בעצמותיו. הוא רצה לחזור לארמה. חוא לא שאף לאיכות־חיים טובה יותר. כפי ששואפים היום רבים הנוטשים את הכרך. בשנילו חיים במושב לא היו איכות-חיים. ההיפך הוא הנכון.

תוך כדי חיפושיו אחר מקום לחיות ולעכוד כו. הגיעה אליו משלחת מאילניה, וקראה לו לחזור. הם דיכרו אז על תנופת בניה, על הצטרפות של אנשים חרשים וצעירים. על דם אחר. והוא חזר. "פה התחילה הנאיביות שלי", הוא אומר, וחוזר ואומר פעמים רבות. כי אכי הוא אחד הכורדים שמאמין, שכל מה שקרה לה לחקלאות בארץ, וכל מה שקרה להם לחקלאים - רק באשמתם קרה. הם עצמם כרו לעצמם את הבור

אליו נפלו. והם נפלו בגלל שהיו נאיבים. אתה עושה שטויות. ואנחנו עשינו המון. ולכן אני "חשבתי שאני יודע הכל, ובעצם לא ידעתי דבר. חוזר ואומר: האשמה מתחילה כי. בנו."

יינו קומנט"

נועת האיחוד החקלאי מאגדת 78 הקניות שבבעלותכם, אין לך רצון להגיבו ושובים, המבוססים על קואופרציה חופשית. הארגון מוגדר כאיפוליטי. ביקשתי לשמוע את תגובת ארגון חקניות, ששייך לאיחור חווקלאי. חדוברת, ונה פרנק, חפנתה אותי אל מר עמנואל פרידלנדר, מי שתית שנים רבות המזכור הכללי של הארגון ועתה מכחן כיושביראש הארגון. "אבל תגידי לו אהראיין לעתונות. חוץ מזה, זה לא כליכך שהכחבה היא על אבי יענקלביץ", אמרה לי מיד. "אינני בטוחח שחוא יסכים לחגיב". אמרתי לו. מר פרידלנדר חגיב על בקשתי בזו טומן בשבילנו חמחר. נראה לנו שבאגודה הם חלשון: "זה איננו נושא מעניין, אין לו כל בהחלט ישנים טוב בלילה. ואולי משום כך

בכתבת יחיו טענות רבות כנגד ארגון לדבר".

בתקופה ההיא היה כאילניה גזבר, שניהל את הכל. הציעו לנו ללכת על חממה של ציפורן, אז אני כרוב תמימותי הלכתי על וה. הטעות הראשונה היתה. שלא כרקמי מה זה אומר. לא היה לי מושג מה זה לגדל פרחים, איזה סדר-גודל של השקעה נדרש לצורך זה. חוסר היידע היה כוה, ששתלנו מאוחר מרי. נכון, ככה לא עושים שום עסק. אבל כשאתה כן 25. להוט להתחיל רכרים, נמצא כלחץ מתמיר מצד פרנסי המושב.

ואבי, ראוי לאמר, הזהיר אותיו "הם לא

אנחנו אובדי־עצות. חשים סכנה, חושבים

שעור מעט הכל יורד לטמיון, ואין עם מי לדבר"

רק נראה לו יותר מכובד להשיב על פנייתי באנגלית. שיתיה. יגיבו על הדברים. הם הזהירו גם אותי שלא חשוב בעיניתם. זה רק אנתנו, המקלאים, לא יודעים את נפשנו. רק אנחנו לא יודעים מה

אני לא רוצה להתעשר: אני רוצה חיים פשוטים וצוועים, אבל שיושתתו על חקלאות. כמו שאני מוכן להגן על חיי ילדי עם ושק, כך אהיה מוכן

להגן על חיי העזים שלי והאדמה שלי"

ארבע שנים התגלחו אכי ואסתי על הוקן של עצמם. הדם זרם מן הפצעים, והם אפילו לא שלו כבר הפך לשם דבר. את הנשמה הוא משקיע ידעו איך לחבוש אותם. ארבע שנים עבדו מעלות בנהמות הללו, אוהב אותן כאילו היו ילדיו. יודע השחר וער חשיכה, וכל הזמן הפסידו כסף. אסתי מתי הן רעבות, צמאות, מלטף ראשה של עו היתה בהריון, תינוקת קטנה היתה בבית, והיא שהוא חושש שאיננה בקו הבריאות. הוא זוכר את היתה מדרה בבוץ. כרסה בין שיניה. מן הבית שמותיהן של כל מאה העוים שלו. יודע מי האמא לתממה, ובחורה. כך שמונה־עשרה שעות ביום. שלה ומי הסבתא שלה, וזה לא על דרך המליצה. בכרטיסו של אבי, שלצורך ענייננו משמש כל שנה היתה תקווה שבוקר חדש יאיר על פרחי במתורי הבית, שם בתוך הדיר. נמצא כל עולמי. בדוגמא כלכד, נרשמות כל הקניות שאבי כיצע הצפורן שלהם: וכל שנה היתה גרועה מקורמתה. שם נמצאים חיי". . בניגוד לחקלאים אחרים באילניה, עמדה לו תבונתו של אבי לרעת מתי הגיע לקו הארום. ולמרות שהעזים מחזירות לו אהבה - משפחת מהי יוכל אינוונטר הנכסים שלו לכסות את יענקלביץ איננה מתפרנסת מחקלאות. אפילו יום מרוכז, כלאמר באמצעות המושב, הרי שבסעיף תובותיו. הוא ניצל. אחרים, שעדיין המשיכו אחר מתוך עשר השגים שהם נותנים את מיטבם ההכנסות נרשמים כל הכספים שקיכל אבי עבור לקוות, הלכו ושקעו. ביום אחד פרק אכי את כל התממות, מכר את מה שניתן, כיסה את חובותיו משפחת יענקלביץ מתפרנסת מן המשכורות

הלך הכסף

ם חברי מושב תלמי־אלעזר שליד חדרה, שברו לתומם שארגון הקניות הוא לא רק ידיד הוא גם בנק. הלכו החקלאים התמימים, הוציאו כספים וחסכונות, מכרו מניות בנקאיות, ושמו את כספם למשמרת בארגון הקניות. מסתבר, שהארגון הזה שומר על כשפיהם כליכך טוב, שגם כשהם רוצים לחוציא אותו – הם אינם יכולים. חבר תלמי-אלעזר, שביקש בעילום שמו: "המצב שלנו תמור חרבה יותר ממצב חקלאי אילניה. הם חייבים כסף לארגון הקניות. אצלנו זה חפוך - ארגון הקניות חייב לנו כספים, והרבה. הרבה חקלאים אצלנו החליטו שכדאי לעבוד עם הבנק ששמו ארגון הקניות. הסיבה: הם הבטיתו ריכית גבוחה יותר מאשר הבנקים. יש כאלה ששברו תוכניות חסכון. אחרים מכרו מניות בנקאיות עוד לפני המפולת. את כל הכספים הללו הכניסו לארגון הקניות. היום, הארגון לא יכול להחזיר את הכספים הללו. אנשים רצים, מבקשים שישחררו לפחות חלק מן הכסף, שנועד למטרות דחופות. כלום. אי־אפשר להוציא מהם אגורה

אני רואה שהעסק במושב שלנו עומד לפני פיצוץ. אנשים לא יכולים לחכות יותר. אני לא יכול ולא רוצה לפרט, אבל יש פה ממש מקרים טרגיים. אנשים חסכו שנים למטרות מסויימות, והם אינם יודעים מתי יוכלו לקבל בחזרה אפילו חלק מכספם. הצרה היא, שאני רואה שזה ייקח עוד הרבה זמו. מי יודע עד מתי אנשים יוכלו לחכות".

שמרוויחים השניים כעוברי־חוץ. אני מרכז בשכר את המשק של אילניה, אסתי עוסקת בהוראת המקצוע שלמרה. אלמלא עברו השניים כמשרה מלאה מחוץ למשקם. לא היה להם במה לקנות אוכל. התקווה הגרולה שלהם היא שכשנה הבאה יישאר להם מעט כסף מן הדיר. אחרי שישקיעו את כל מה שנחוץ להמשך הפעלתו.

לכאורה הכל מתחיל להסתדר. אכי ואסתי שילמו מחיר יקר על טעותם. למדו את הלקח. עוד מעט יבוא הכל על מקומו. אלא שלא ריברנו עור על "ארגון הקניות". ופה כאמת מתחיל העסק להסתכך. כאן עומדים אכי וחבריו אובדי־עצות, כמעט נואשים. מתרוצצים, מפעילים עורכי־דין. חשים מושפלים ומרומים. סיפורם של חקלאי אילניה ומאות חקלאים אחרים בעשרות מושבים, הוא סיפור הגולם שקם

והתחיל מכראשית. וההחלטה היתה חדימשמעית

- מה שלא יקרה. כמה קשה שיהיה, משפחת

יענקלביץ דביקה כאדמתה. את המשק לא

ום אחר הוא שמע על נפלאותיה של העז

הלבנה: תנובת החלב שלה גבוהה. מחירה

ההתחלתי נמוך יחסית, מעמידה הרבה.

ולדות. אבי לקח את הוולוו מודל 70

שברשותו. והחל לשוטט בארץ. לא חיה

משק שמגדל עוים לבנות שהוא לא הגיע אליו.

חקר, כדק, שאל, עשה חשבונות רווח והפסר. הוא

את הלקח שלו למר. לפני חמש שנים הקים את

דיר העזים הלכנות. התחיל מ־25 ראשים, והיום

יש לו מאה. אכי הוא חקלאי טוב. חרוץ מאד.

שקרן, יודע את המלאכה. דיר העזים הלכנות

אבי יענקלביץ וחבריו החקלאים רצו להיות "פלחים". כהגדרתו. חלומם הגדול היה לטפח את המשק שהקימו ולא לעסוק בשום דרך שהיא בעבודת הבוכהלטריה הכרוכה בכך. לצורך זה הם שכרו אנשים, רוכם מן המושב. שיעשו עבורם במסגרת המושב את "העכודות הלכנות". מרוכר ברכז משק וגובר. ומנהל חשבונות. כל התפקירים שקיימים בעסק כלכלי. כשאבי רצה להקים את עדר העזים שלו. הוא נדרש להלוואה. הוא כא להנחלת המושב, וכיקש שלושים אלף רולר הלוואה. במקום שהוא ירוץ להשיג את הכסף למתן ההלוואה, צריך היה לעשות זאת הגזבר. ולחיים את חשכונו של אבי. לפי הטרמינולוגיה של המושב – החשכון הפרטי של החברים נקרא ה.כרטיס". בכרטיס נרשמות כל ההוצאות וכל ההכנסות של כל חבר מושב. בסעיף ההוצאות במשך חורש לצורך החזקה שוטפת של המשק ולמרות הכל, למרות שהוא חקלאי טוב. שלה אוכל לעזים, חומרי גלם להרחבת הריר ויוד כהנה וכהנה. מאחר ואכי מוכר את תוצרתו כאופן לחקלאות, לא נתנה להם זו, רווחת כלכלית. חלב העוים בשרם ועוד.

(המשך בעמוד 32)

13 BIDEDIO

חק הרחה. נדחסים מדי לילה עשרות כני אדם. כתוך מכנה קטן שהיה פעם מסערה מורחית כזו ומסערה מזרחית כזו. והיום הוא הפאב הכי או בעיר. שם הפאכ "הלל הזקן" על שם הרחוכ, אכל כל המצטופפים שם קוראים לו "אבגי". לא רק בשל הסיבה. הפשוטה כליכך שהשחקו משה אבגי הוא אחר מבעלי המקום, אלא כעיקר בגלל הנוהג המקובל והאינטימי להצמיר שמות חיבה לפאבים פופולאריים. משה אכגי, מטעמים מוכנים. סולח למתעלמים משעות המחשבה שהקריש לכחירת שם שיצטלצל היטב. כששואלים את משה אבגי איך הוא עשה את זה? הוא מסמיק. ומשתעל. ומחייך חיוך עקמומי. שחקנים יורעים שהשילוב הזה שרמנטי. כשלכ הכא. כשהסומק חולף קצת. הוא אומר: "זה

יר שוק הכרמל כתל־אביב. ממש מר־

מצחיק אותי". וכשלב מאוחר הרבה יותר: "עברתי משה אבגי. כמו הרבה בעלי פאכים לפניו, יורע. של־אז יש מושג־אח והוא: OUT. עם אופיו הנפקני של קהל הפאכים. המתמסר בקלות מסחררת ראש. ונוטש כאותה קלות. מתמודד בימים אלה איציק כרנר מפאכ ה"שופטים".

שבמשך תקופה ארוכה שום פאב כעיר לא הצליח להתחרות ביכולתו להביא אנשים מרצונם החופשי למצב של הרחורי חנק. גם פאב "צלע הבירה" ידע ימי עונג בימי החורף הקרים של השנה שעברה, ו"האבטיחים" שלט בחיי הלילה התליאביכים רווקא בשנות מלחמת לכנון. סיום המלחמה לא היטיב עם רחכת הכטון של האבטיחים. שהתרוקנה ונחשפה כשיא כיעורה.

הנסיון להתחקות אחר דינמיקת ה־OUT-IN של מקומות הבילוי התל־אביבים לא ינזק אם נספר את הסיפור הבא: כאחד מקייצי מלחמת לכנון יצאנו לשכת כ"אכטיחים". כדי לשכת ב"אבטיחים" – על הטיילת של תל־אכיב – היה צורך לתפוש נקודת תצפית טובה ולארוב לאלה הקמים ומפקירים את מקומותיהם, ואז לונק ולהתיישב. לא היו רכים כאלה כאותו ערב קייצי. זינקנו על שולחן. ששכן כסמוך לשולחנו של שייקה מ"הגשש". אשתו של שייקה הזמינה אכטיח. קרה המקרה והאכטיח היה רקוב כזה. ורדרד. שמתפורר כפה ומותיר את גרניריו על הלשון. שייקה מ"הגשש" כעס. מיד הוכהל בעל המקום. האזין, אמר: "זה מה שיש". והלך. אוי,

הכילוי הפופולרי ביותר גם רמפה בשוק הסיטונאי. לשתי הקבוצות האנושיות הללו

אבגי ואורחים ב"הלל הזקן": קודם כל צריך

כמה ששייקה כעס. "אני לא כא למקום הזה השתייה, ולא המחירים, הם האינדיקציה למעמדו יותר." שאג. "די נמאט לי. מה הם חושבים של מקום בילוי בעיר כמו תליאביב.

באכטיחים: את שייקה מהנשש. ומה הוא אוכל: הגרולה והחשובה היא האמנים והשניה: אנשי אבטיח. ללמדנו: לא השירות, ולא האוכל, ולא תקשורת. השילוב חוה יכול לרומם למעמד מקום

כעכור שבוע את מי אנחנו רואים יושב ארכעת כתליו נציגי שתי קבוצות עיקריותו

מקום או זוכה לתואר, אם נמצאים בין

(ממשך בעמוד (33)

מתלווה הקבוצה השלישית שאוהבת לשבת איפה שיושבים האמנים ואנשי התקשורת, והיא גם זו המביאה את האוויר הרחום של חיי הלילה. במקום כזה ששתי הקבוצות המובילות שולחות אליו נציגים, אף פעם לא ישאלו אלמוני, מה הוא עושהז אלא, מה תפקירו בחיים? – שאלה של

אנשים חשובים שאוהכים אנשים חשובים. אם נדקדק וגרד לפרטים הקטנים והמגדנדים הרי שמקומות הבילוי שהם או מתחלקים לפחות בהמשך הזמן לשתי קבוצות גיל. קהל מתחת לגיל שלושים ומעל לגיל שלושים. בפאב ה"שופטים", הכריו עיתונאי בכיר למרי בגיל העמירה, שהמקום התקלקל בגלל נוכחותם המוגברת של העיתונאים הצעירים. לזכותו יאמר, שהוא איים־איים וכסוף הלך. הטינה הזו של בני השלושים פלוס אל בני השלושים מינוס (זכרים, לא נקבותו), היתה יכולה להחשב כחסרת שחר, לולא הכריז בעל הפאב איציק. שעוב את ניהולו וחזר אליו לא מזמן למטרות שיקום. שהדכר החשוב ביותר הוא לשמור על פרצופו הבוגר של קהל הפאב הגברי. עוד רעבן, לחיים אדמדמות, ושפמפמם טרי הם לא או.

פאב ה"שופטים", השוכן כרחוב אבן גבירול פינת רחוב השופטים, הוקם לפני כארבע שנים. הוא היה קטן, צנוע וחסר אמביציות. המישה איש כבר גרמו לבהלת צפיפות בחדרון הקטנצ'יק, במקביל לנחת בה זכו חמשת או ששת הקבועים של השופטים, פרח או "רוטשילר'סיפאב",

המיסדר החשאי

מו תופעת טבע שאיננה ניתנה לביאור, באין שום חשבר לתופעת היאין, אחר בכלות חכל, איך ניתן לחבין מח מושך את ההמון להצטומף טביב ובין שולחנות דעועים לאינקיים באתריבילוי קולני מאוד, שיטפק לחם שתית בזנונית ואוכל מחורבן באמצעות שירות חובבני לחחריד ולעיתים אפילו גס, ותמורת כל אלח ישלמו לבטוף מחירים מופקעים לחמווידי

מח מביא אדם שפוי לחפחין שעח ושעתיים בקור של אנטימעלות ומטח, בתור המחפתל על המידוכה בשדרת קולומבוק במנהטו, כדי לחירחקיבקושי בסופו של דבר לבר הקרוי רואלים, באשר במרחק של עשרים מטר לכל ביוון מצפים לו ברים לא פחות-עובים (ולרוב יותר), מלאים (או ריקים) למחצתו (מת מביא את אותו אדם שפוי, כאשר הוא תל־אביבי, לחזיע דווקא בסאב האיני חדחום, שימכור לו בירה פושרה ושחיות מקופסת, בתוך תפאורה עלובה

חשלב הראשון לפיענות חידת רואין הוא מיצוח התעלומהו כיצד קורה שבית מרוח כלשהו (אשר בנוסחו העברי מצעיין, בעישר בחומוסים המלים שהם, למעשה, תמשקה המבוקש ביותר) ועשה אין. ברור שלא הדקורציה לא הריהוט, לא רמת המון והמשקאות ובוודאי שלא טיב השירות הנוש לפופולריות חומנית שלא טיב השירות תרמו אתרן בריזר, שממנה מהקוננים (פקיץ) אתרן בריזר, שממנה מהקוננים (פקיץ) האינאים וישבת גם פאתרים החמונים שחבריו נאספים לעקסים בפועדים קבועים השמכים, או מה חשוד, לכל הרוחותו (יום תמישני חובהו (בנוע) ממרום בחיי-חלולה לוענים שראנים מירתונל אמשרן שישיישפות אלן מיר עושים מקום לאיון ליתר דיוקו לא האושים כי באיסור תמווו. ומי שון חשבוע שמוננים אם אושום, אנשים מסוניםים, אל תמקום שבן ולתושבן, הוצוון בתצים תכנמשים, את מתעור

למה מוכנים אנשים להצטופף

מאת מיכל קפרא

צילומים: דפנה קצור

בפאב זה או אחר? אין תשובה חד־משמעית. בתל־אביב קמים ונופלים פאכים בתדירות מדאיגה. מהשופטים עברו לאבגי. מי הבא בתור?

הגדולת), וחייבים בכללי התנהגות הנראים

נאספת האליטה התל-אביבית המפוברקת (במאי שרטים נודע שביים כישלון אחד:

קולנוען בכיר שעוד יביים, איש-טלוויזיה

במובן, אולי שדר רדיו, עיתונאי דייידוע. מקומוניסט מתחיל, אמשר משורר אמוך

בדירות, ספר צמרת, דוגמנית טיפשה אבל.

ידועה, וכיוצא באלה), נוהרים פשוטי־חעם

(אחר שבלעו בשקיקה את סיפורי המקום

ועצם קיומו בזכות היצירות שפירטמו אורחיו

תעיתונאים בקוריתם) כדו לראות מקרוב את

עוב, הגרופים מוכנים לסבול כל עינוי

אבל מה, לעואול, מושך את אותו עדר של

אינדיבירואליסטים המוחוקים בעיניהם הם

לאלוטהו האם אמנם נם עדר

רואינדיבידואליסטים אינו אלא סחם עדר.

בנוסף לחוקיות הקובעת את עליבותם של

המקומות: החשוב ביותר הוא הכלל (המיושם

באדיקות מעוררת הערצה) שעליפיו מחויובים

חובבי האין וגרוריוום לרעון ולתאנת לקונן

ולחתמומר, שחמקום איום תורא, וחאוכל

אוועה, וחשירות תרא, ותראו מי בא לפח. כבר

כל אוד יושב כאן, ושככה אייאףשו יותר ושמוכרחים למצוא מקום חדש כי אני לא

יבול/ה לסבול יותו את החוך המסרית הוח

ולחוור גם, לבחרה, ובעבור זומיים, ובעוד

שלושה ימים, וכן הלאה.

לאתרי האין יש חוקים קבועים ונוקשים,

האלילים ולחוש מה שחשים בחיבלות האין.

לור כמוזרים במקצת. והרי ידוע שטקסי המיסדרים החשאיים טעונים עלבונות, השפלת ואף עינויים, או מח תסלא שהשולחוות רעועים ומלוכלכים, הכיסאות דביקים, האבטיח מבחיל והוודקות תוצרת חוץ מוכירה באוםן חשוד דווקא גיין־תוצרת־הארץ, והמתירים - גו, חמחירים חם באמת העניין היחיד הזתה באורח כה מושלם ומפתיע למקביליחם במולדת הרוחנית שמעבר לים, ניו־יורק.

בדיוק כפי, שאין להבין מת נורם למאורה נטולת־חן להועשות לפתע אין (או מה אם אין להבין: תרופה לאיידס מצאו כברו ולנולתן). אוי אפשר לפענה את הסיבה הגורמת לאותה מאורה עצמה להיות מושלפת אל תחומות

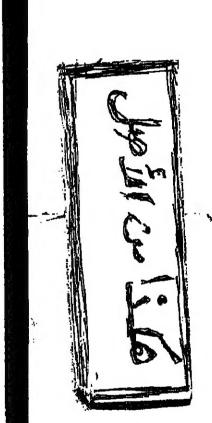
חקבר דחוק מספקים מומחי־הלילח, הטוענים שכאשה מוסף האיזון (שוב, כמו בטבע), ומשתנה חיחש המדויים אך חבלתייניתן למדידה בין מדביבי היאין. גרורותם והקיביצרום האחרים כי נוטשת אליטת־האין את מישכנה וענקרת לאחר.

ומה זה משנה בעצמו מה חשוב אם יושבים כאן אן שם: הרי תמיה יתרקו הכיסאות באותו קול בדיוק, המלצרות המוצת הפנים ועתירת החזה תגוש רווה במקום יון אהום בעל הבית ותשלם באדישות מו המהאות על החשבון המופרד. ותמיד, אבל תמיד, ירנית המקום גדוש באותם מנצום ם ממש, פד שיחארודו ניתיל למין מיצון קולקטיבי אווד, עצום ומנורון מאוד

אבי רו

15 **Biaeaia**

דמת-בן: רחי מודיעין 13 רמת-ען: קניון איטון, דרך אבא הלל ,תל-אביבו נחלת בנימין זנ תל-אביבו ברוכים, זרך ופו 13

לתניתו רחי שמואל הנציב 5 והשקם ו

סוחרים מורשים:

ל ראשון לציון: רמת אליותו (מולחחיפר שום) רחי תרצל כביש בית דמן רחי הרצל כביש בית דמן רתובות: רתי הרצל 183 מתח-תקוה וחברון חירש 28 ישו רוד יחודה תימית 36

ו ירושלים: רחי חמלך דתד 14

🖈 היפתן צומת הציק פוטט (מולהחיפר שי) ל כפר-סבא: רחי חרצל 63 (פינת המייסדים) ו'ענגמו שטיחי רעננו ררד ארוויה 184. ולית אל-כרמלו מרכז מסחרי עמולתו רחי ירושלים 19 (מול חשקים)

מידות שהו חרצל 48. הוו שקלים, חרצליה 12 - נתדיתו חין, תחנת אגד - תל-אביבו ציון, דרך יפו 62. שלמת שקלים, תרצל 99 נפינת טלמתן - הולון ו עמרם שמרוח, כיכר ויצמן 7 - ירושלים וסומך, יפו 44.בית השטיח, יפו 50. - אשדור: בית קריגל, אזור התעשית חקלוז.

רשת השיווק הישיר של שטיחי כרמל

הצד הרביעי של המטבע

זיום מתופף על ראשה של אשתו עם בקבוק ריק

של עראק, ורורף אחרי ילדיו בסימטאות חשוכות

ער השעון, לפתע פיתאום הוא נופתיצופים, לרגל

הפיצוץ. הוא מנשק את אשתו בסגנון יהרות

צרשת ומחבק את שני ילדיו כמו בתמונה של

שנה־טובה. רק צריך לטפטף עליו פתיתי־זהב

והוא כשר כגלוית-ברכה ועם ישראל מתגלה

שוב בשעותיו היפות ביותר. בדרך כלל אנחנו

יללת אמבולנס, והמשטרה בשיאה, התנועה

נחסמת בצר אחר של הכביש, וניירות נוסעות על

תמדרכות, במחירות מופרות, כמעט דורסות

וחונות סביב האירוע כשהפנסים על הגג

חרא אכל תראו אותנו אחרי פיצוק.

אותו כמו שהם למדו מגדעון שמר.

"לאו לא לנגוע בוו"

ית הפוך אותוו"

מידי המחיים החובכים.

את הלשווו"

מדינה פּצְץ

פני זמן מה נסעתי להתיצכ ביחידת המילואים שלי ביפו. כסך הכל הלכתי להוציא טופס אישור צכאי ליציאה מהא־ רץ. טופס חשוב מאוד שאני מקפיר שי־ היה תמיר בר-תוקף, והוא מונח בארנקי כין הישראקרר לתמונות הילדים. כלי הטופס הזה אין יציאות, בכוקר כשאני אומר שאני הולך ליחירת המילואים שלי, חברתי לחיים עושה לי את

.תיזהר," היא אומרת

.למהז הבסים שלי הוא ביפו. לא בתונים". אני נוסע לי עליו וטוב לב, ככל ארם שיוצא להוציא לעצמו צו יציאה מהארץ. נוסע את כל כביש פתודתקווה, אפילו תופס גל ירוק ער ליפו. שמאלה בשדרות ירושלים, ועוד רגע אני מגיע ליחידת המילואים שלי, שאת כתובתה המרויקת אָני מנוע מלפרסם ככלי התקשורת כי אוזנים

ואו. כצד המערכי של שררות ירושלים. אני שומע פיצוץ אריד. ועוד מטען חבלה התנפץ לו מאחורי עוד אחת מתחבות האוטובוסים של מרינתי רבת הנפץ. תמיד קראתי על כך בעתונים, והיה לי רושם שמפוצצים רכן בירושלים או כשוק חכרמל. בחור אחד שוכב על חריצפה (אחר כך התברר שהוא לא נמצע, אבל לקה בהלם. וגם אני הייתי במצב של עוד רגע לשכב על המדרכה. זה לא נעים, תאמינו לי, ויבורכו כוחות הבטחון שעושים מלאכתם נאמנה ומפרקים לי את זה לפני שזה נכנס לי לאוזן. אחר כד חשבתי שזאת שאמרה לי כבית -חיוהר" ירעה על מה היא מדברת. שהרי מי ידע איפה יהיה הפיצוץ של מחר, ואולי עדיף לחישאר בבית. למרות טופט היציאה. עד שיכון שלום בינינו לכין שכנינו וארגוני טרורנו, המכונים אשף, אכל אתם הרי בדיוק יודעים מי הם ומה הם. ותם ימשיכו לפוצץ אותנו עד שנכיר כהם ואגחנו לא נכיר נהם כל עוד הם מפוצצים, וגם כשהם יצעקו שלום, לא נשמע משום שאוזנינו תחרשנה מרוב

התנועה נעצרת, וזהו יומו הגדול של השומר האורחי, שלא תאר לעצמו שימול בחלקו פיצוץ. הוא חשב שכמו תמיד יתפוס שמש, ינגב חומוס אצל עויוה, אולי יעוור לאיזה וקנה לחצות את הכביש לצד השני. אכל זונה, אלוחים גדול, ויש פיצוץ. פיצוץ כאוור שלו. מתפקידו לעצור את תנועה כדי להקל על כוחות הביטחון להגיע זה" צועק מישהו שמכיר אוניי למקום. הוא מתכופף לחלון המכונית שלי, הרוכה וצ'כי שלו כמעט מוציא לי עין:

"תעמור כצר כבקשהני". מון קרהן. "לא שמעתי"

מה זה היהד"

-פיגוע חבלני." אומר השומר האזרחי רוכלת עגילים זקנה, מישרות עגלה עם ביגלע.

ממשיכים להכהב והצופרים מביאים קהל נוסף, אני מחנה בצר שררות ירושלים, לוקח וכולם צמאים לפרטים נוספים, אכל אין פרטים נשימה בינתיים, כוחות הביטחון, או – בוא נקרא נוספים. התפוצץ מטען בחור אחד התעלף. לילד בשמו – השוטרים, מגיעים במהרה למקום

האירוע, כמו שאומרים וקהל אוהרי הפיגועים, המשטרה מחפשת חשורים. למעשה, הפיצוץ נגמר ואפשר כקלות לעבור לפיצוץ הכא ושיערך כמו כמשדרי השרות. מפריע לכוחות הכיטחון עוד באותו יום, מול התחנה המרכזית בכאר־שכע. כמה שיותר. אף פעם לא ידעתי שפיצוץ זה כזה בצהרים) ולזה שיבוא אחריו (עוד הלילה, בשוק שלאגר. אנשים נחמרים זח לזה, מקיפים את של עזה). אכל לא, אנשים רוצים להוציא תחנת האוטובוסים בטבעת הדוקה. האחים מהפיצוץ הזה כמה שיותר. לא כל יום נקלעים בדאשי, שלא דיברו זה עם זה מהיום בו נפלו מניות הכנקים, מחדשים את יחסיהם כמקום לפיצוץ. וכאה שעתם של האנשים הכודדים, אלה האירוע, וכוכים זה על כתפו של זה, כי מה זה מניות על יד פיצוץ. אלפונסו עם השפם, שער

שאין להם עם מי לדבר. וסוף סוף קורה להם משהו, והם יכולים להיות לעור לעמם ולמולדתם. אחר מהם ניגש לשוטר חמוש. .אני מכקש להתפור". אומר השוטר.

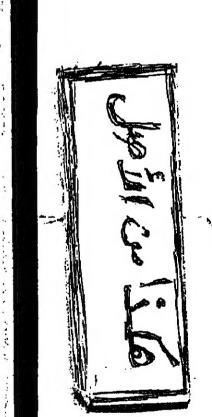
אכל האיש לא מתפור. להיפך הולצתו מטרבת להתכפתר מעל כרס אבטיחית גדולה. וכובע מצחיה יווני מושפל על משקפיו הטיסיות. והוא לא מתפזר כל כך מהר. הוא אומר לשוטר, בלחש – שהרי מרובר במירע מודיעיני מסווג -שיש לו מידע על הפיצוץ.

"ראיתי פה שניים." הכחור שקיבל הלם כבר מצטער על הרגע מתיז" שואל השוטר. שהוא נשכנ על הריצפה. אנשים מנסים להחיות

"ואיך הם נראוז". "שניים. הם נראו שניים." חשוטר, בנימוס תקיף, מרחיק אותו ואת

-הלשון שלו בחוץ, שמישהו יכנים לו ככר שאר הקהל שכא לפיצוץ, ובינתיים נפתחת התנועה. הכחור ששוכב על המררכה מועיל לא לנגוע בלשון הוא היה ככה גם לפני לשבת, ואני ממשיד לכסיס המילואים שלי. ברגע האחרון מגיע רופא אמיתי ומציל אותו להוציא אישור יציאה, כדי לצאת ולשמוע קצת פיצוצי חוץ. להתראות. כום פום פום. מקקים בשדרות ירושלים, נהגים צופרים,

17 Biaesio

- הליפוח. מכנסיים. - הצאיות. - חליפות ג׳וגינג.

סווטשרטל. חליפות גיוגינג וכותנה.

תולצות שרוול - מכנסי קורדרוי.

- מגבות, עודפי יצוא 40% הנחה. – כל מצעי המיטה 20% הנחה.

חשלומים שרים ללא ריכית וללא הצמרה:

שליש בינואר 86 •

כל הקונה בסכום מעל 200,000 שי יכול לשלם בשלושה

• שליש בקניה • שליש בדצמבר

מבצע התשלומים — כולל את כל המוצרים כרשת וגם את אלה שנמכרים בהנתה. אפשר לשלם גם כשיקים וגם בכרטיסי אשראי.

经域的资格的

 $(g, v) = (g_{i,j}, f_{i,j}^{(i)}, v_{i,j}^{(i)})$

שישראכרנו אלאמה.

גברים נשים חליפות גיונינג. מכנסי גיינס. - מכנסי קורדרוי תולצות כנות

שב יא עיוני, תשב. וואלאק יא זאכיו תצעק למנשה שיביא 🛔 מה פעמיים תורכי. מה נשמע בבית. איך האשה, הילדים: יאללה, עד שיבוא הקפה נפתח אולי אכטיח, שיוריד לנו את הצמאון. בחייךו רואים עלי שאני מבואסו ביאסו לי המניאקים את היום. הבנאדם נכנס רגע לבנק־הדואר לשלם קוס ערך מוסף, יוצא החוצה – הנאחס הצהוב יושב לו הגלגל. סינדלו את העודר שלי המניאקיםו כמו שאני רואה את הנאחס הצהוב מוצץ את הגלגל הקדמי, עולה לי הסעיף. אני מחמיל פטיש שלושה קילו גשניל לפוצץ את הבנזונה הצהוב מהגלגל שלי, אבל לפני שמוריד את המכה צועק לי אלברט, דחיל־ראבאק מצליחו שכחת שאתה סוחב

פעמיים תורכי

מנחם תלמי

סינדלו אותי המניאקים

עלתנאיז צרות אתה מחפש או מהז מה לעשות, צודק. אני מוריד את הפטיש לאט לאט, יורק על הסנדל חצי קילו מוחטה ואתר שיישרפו המניאקים. אחר כך הולך למשרד שלהם, משלם כמה שהם רוצים ואומר לחם, יאללה ג'מעת־אל־חרא, תבואו כבר לפתוח את תאחס הצהוב מהגלגל שלי. אז מה הם אומרים ליו רק מחר בשמונה נבוקר מתחילים לפתוח. ונהיה לנו בריא, הם אומרים לי. אז על חמלים האלח בא לי עוד הפעם חסעיף. אני תופש את המויאק בחולצה שלו. אמר לו, אם אתה לא בא תיכף ומיד לפתוח, אני פותוח אותך לחצי. חולאק, אומר לי אלברט, יש לך שלושה תודשים על־תנאי, תקרר את

וואלאק יא זאכיו אמרת למנשח שיביא פה פעמיים תורכיז אז מה קוח לו לארס, סינדלו לו את הקומקוםז יאללה, עד שיבוא הקפה תביא לשה אינה אבטיח, שנוריד את הצמאון. אלברט אומר כל הצרות באות מתשים. תאמין לי אלברט צודק. מאיפה אתה חושב הסנדלים האלה פה שסונרים את הגלגלים של המכוניותו איפה! גם אני הייתי בטוח שה המצאת של צ'יץ. או מה אומר לנו שלמה ועקניןו אומר, צ'יץ באמת בנאדם הכם, אבל את הסינדול המציאו אולי אלף שנים לפני

ועקנין בנאדם משכיל, תיקח בעינים סגורות מח שהוא אומר לך. מח הא אומר הוא אומר שכבר לפני אלף שנים חיו מסנדלים. מה חיו מחולמי או מסנדליםו אני שואל אותו, את הסוטים, את העגלותו איפה עגלות, נחק, את הנשים היו מסנדלים. יאללח, יאללה, אני אומר לו, תעשה ידיחות במקום אחר, איך סינדלי נשינו? החזיקו אותן מסונדלות רשושו באמצע הרחוב כל חלילהו מה פתאום, הוא צוחק, לא את חרגל טינדלו. משתו אחר סינדלן. יאללח, אני אומר לו, תתון את הקטע. פעם, תוא אומר, חגבר היח חולך למלחמה שנחיים מינימום. כמה זמן

יכולה אשה להחזיק מעמדו תודשו חצי שנהו או דבר ראשון לפני שהיה הולך למלחמה היה הגבר מסנדל את האשח שלו, שלא תאכל מחצד. מסנדל איפהז אני שואל אודנו. נו, בחיאתאק, הוא אומר לי, איפה יסנדל אותהז באוזן יסנדל אותחז באצבע יסנדל אותהז יא וללהו אני אומר לו, כחיי לא חשבתי על זה. חכל כתוב בספרים, אומר יועקנין, חקרא ספרים ונדע הכל, לא תגיד לי צ'ינן המציא את השינדול. או אתת מבין איך זה עבדו לפני שהיה חולך למלחמה חיה הגבר שם לגברת את הרכיברית חפרטי, מוציא את המפתח, מתחפף שתיים שלוש, חוזר, פותח את הסינדול ו...אודרובי

נה טוף טוף חביאו לנו את חקפה. עובד לאט מושה זה, אבל מה שלא הבנתי זה איך היו שוגרים לגברת את כל האינסטלציה. שאלתי אותר, תגיד ועקנין, איך זה עבד. תשמע, הוא אומר לי, גם לפני אלף שנים היו בעלי בלאכה אובים. הסיודול שהם עשו היה שנעון. רק מפרוע לגברת להתפרפה יאני. הרל דרי יאמי, הכל היה יכול לצאת, שום דבר לא וכנס, אם אתה מבין אתי. מבין, בטח מבין. אבל תגיד לי, אני שואל אותו, מה היה קורה אם הצר חיה נהרג, לא חוזרו אין בעייה, אומר ועקנין, אצל הבעל מלאכה הה תמוד מפתח ספאר, אחרון אני אומר לו, אם יש מפתח ספאר, אי אמשר הית לקבל אותו לאיות ערב, כפה, כמו תלוואה בין חכרים, בלי

קבלותו וואללה, אומר לי ועקנין, זה באמת אני לא יודע. זה לא כתוב בספרים. אבל מה שאני כן יודע, שאם גם חיום היו סידורים כאלה וחיו מסנדלים את הנשים, המפתח הספאר היה עובר אצל הג'מעה מיד ליד. תאמין לי צודק הבנאדם. תתאר לך שאני משיג את חמפתח מהבעל מלאכה. יורד לסייף של הגברה, פותה, סוגר, אומר תודה רבה

ותולך. בדרך לבעל מלאכה אני פוגש אותך, חברום טובים אנחנו, המפתח כבר ביד שלי, למה שבעד אותו הכסף לא תיקח לך איזה הנאה קטות. תיקת, אני אומר לך, תיקת את המפתח הקטן והגחמד הזה, תלך לבעל מלאכה. סגרנו עניןו מאה אחרו, אתה אומר, לוקח את המפתח, לגברונ, תותן את המצווה, אבל אל תשכח לווווי נכנס לסייף, יוצא מהסייף, חולך להחזיר את המפתח, בדרך אתה פוגש את מנשה מחקפה. שגעון של קפה עושה מנשה. למה לא תעשה לו טובה, שיחנה גם כון היקה את המפתח מנשה, אתה אומר לו, ושיהיה לך לבריאות, רק שלא תשכח להחזיר את המפתח לבעל מלאבה. בדרך רוזרה מהגברה להחזיר את המפתח פוגש מנשה את... בחייאת אללה איזה שטויות אני מדבר. איפה מסנדלים היום נשים,

איפה. מכוניות הם מסנדלים לנו המניאקים!

מעבר לנראה

מי שאוהב לשוטט לפעמים געולם הבלתי נראה, מחכה הפתעה: תערוכה הנקראת ..מעבר לנואה", ובה מאה צילומים מדעיים, שעשו היסטוריה. מוגצחים כה הישגים בעולם המדע במאה וחמישים השנים האחרונות, מאז תחילת עידן הצילום. מדע הוא לא רק הישגים

טכנולוגיים, מדע הוא גם אמנות. יש שם תמונות בקנה־מידה תת־מיקרוסקופי ותמונות בקנה־מידה קוסמי, ויש שם צילומים, המגלים קרינה סמויה שאינה נראית בעין רגילה, ותמונה שמנציחת מאורע איטי מאוד או מהיר מאוד, כמו סיפורה של השמש: מצלמח שהוצכה במקום אחד במשך שנה תמימה קלטה את תנועת השנה סביב השמש, והתוותה את צורת הסיפרה

השעות הגדולות של המדע בעין המצלמת מכיאות ממרחקי העולם החיצון וממעמקי האוקיינוס מאורעות וזרמים וקרינות ואורות ואפילו תמונות שקופות. לכל תצלום משמעות היסטורית מיוחדת. יש נתערוכה התצלום הראשון בקרני דנטגן שביצע מגלה הרנטגן, וילהלם רנטגן, על גוף אשתו. והצילום חלם הנוצרים בעת מעוף הפגז. והתצלום הראשון של מות האדם. והולוגרמות עם קרני לייזר, שבהו אפשר לראות איך צילמו את ההולוגרמה, וסטריאוסקופ שבו

של הירח, ותמונה שקופה, שמאחוריה קופסת אור עם עומק

התערוכה הושאלה למוזיאון המדע על ידי המוזיאון למדע זו הפעם הראשונה שתיא מוצגת מתוץ לגבולות בריטניה. תוצאת הספרים היוקרתית של אוניברטיטת אוקספורד הקדישה ספר מיוחד לתצלומי התערוכה, המלווים בהסברים שכחב אוצר

למדע על שם יעקב דורי, נפתוז למני כשנתיים. הוא מדגים בצורה דינמית עקרונות שונים של מדע

התערוכה נפתחה ב-4 בנובמבר, והיא תימשך עד 18

אלפי בני נוער משתתפים כבר

בהרצאות ובתצוגות של המוזיאון.

להקצות את כל קמפוס הטכניון

בהדר הברמל למשכנו הקבוע של

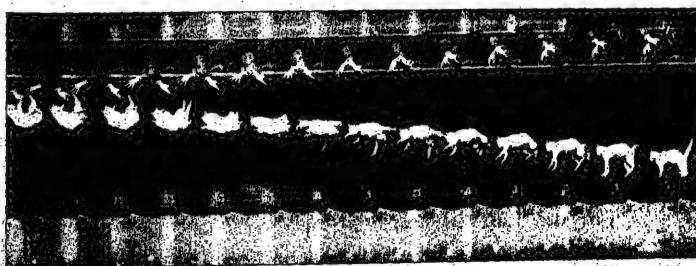
הצלחתו של מפעל חינוכי זה

הניעה את הנהלת הטבניון

בחוגים לנועד שוחר מדע,

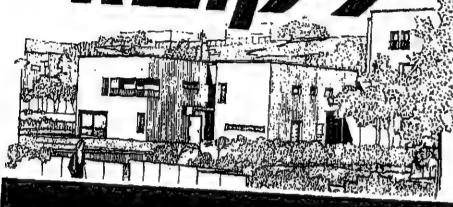
וטכנולוגיה. מאז פתיחתו ביקרו בו בלוגדון, שם זכתה להצלחה רבה. כמאה וחמישים איש, רובם בני אגף חדש על שם מולי דגני ז"ל, הכולל כית מלאכה ומעבדה לתוגים ולנוער, ואוריטוריום לתשעים איש. האגף נבנה בכספי התרומה של משפחת מולי דגני התערוכה, ד"ר ג'ון דאריוס,

צביה גרנות

איך תחתול מפל תמיד על דגליוז התשובת צולמה ע"י אטיין־ו'יל מאריי ב־1894.

Hjagaio 20

MUZA Z יהכל התחיל בשבת אחת. נטענו לאלפי-מנשה בכביש פתוח וישיר, 6 דקות לסיעה מלב כפר-סבא. הגענו. רודני, אשתי,

פשוט התאהבה במסום. אמרתי לה: "איך מעבור לקוטני כל-כך מפואר! זה בטח יקר נחי בשבילניי, והיא אמרה: יידבר עם סוכן וצוכירות. שמע מנה יש לו להגיד..."

י. כואי גם שאתם תשכועו : "צווו כ מציעה עזרה במכירת הדירה חישנה, נותנת משכנתאות מוגדלות מכספי

החברה; מעניקה הנחה עד 18,000 ו... מענק מיוחד עד \$10,000.

עשיתי חשבון ולא האמנתי. עוד נשאר לי

"עברנויִיי שאלתי אָת רותי. ייעברנויִיי

מספיק כסף כדי לקנות לרותי מכונית קטנה

החירה לי רותי בשמחה. עכשיו אנחנו כאן.

מכחולך מאושך כל יום לבית-הספר, מה.

. ז קוטגיים בלבד.

הפלא! יש לו מחשב בכיתה.

יש כאן גם גן-ילדים, מרכז מסרורי, טלויזיה בכבלים, טלפון לכל אחד, ועכשיו בונים גם קאנטרי קלאב. 400 משפחות כבר גרות פה, והאנשים כאן זה משהו. תענוג.

שמחכים לכם באלפי-מנשה!

התחלות חדשות.

ומה איתכםז יש מבחר של קוטגיים יפהפיים, מוכנים לכניסה מיידית,

בואו לכאן בשבת. זה יום נהדר בשביל

חברה לשיכון ובניה בעיימ.

צוותא באלפי מנשה מיים חדשים בהישג ידך. נשמח לארח אתכם באלפי-מנשה.

בשבת 00-09:00 17:00-10:00 ובימי חול 00-09:00 משרדי מכירה בתל-אביב -- רחי דיזנגוף 16, .. 288939, 288067. טל.

TO REVERSE

חווון דען לחווין MUDTA NYST OU * Kleber

*** 10% הנחה** ממחיר הצמיג^(*) א 3 תשלומים שקליים באמצעות

ויזה ארישראכרט ללא דיבית והצמדה

הכן רכבך לתורף והחלף את צמיגי מכוניתך בצמיגי קלבר הבטוחים. בנוסף לתנאים המיחדים של המכצע,אתה רוכש צמיג מעולה עם היתרונות הבאים:

שנות אחריות לאיכות הצמיג 4 ● ● מכחר של צמיגים המתאימים לכל סוגי הרכב.

VISA

קנייתו המקורית.

הרוכשים באמצעות כרטיט ויוה

ישתתפו בהגרלה מטעם ויזה, ובה

אחד מתוך שלושים קונים זוכה

את צמיגי קלבר המעולים ניתן להשיג אצל הסוכנים המורשים בכל כחבי הארץ

להלן רשימת הסוכנים בהם ניתן לרכוש באמצעות ויזה או ישראכרע.

דרום חל- אביב יצמיגי איציק עמק יורעאל 61 יצמיגי רושי הכובשים 55 יצמיגי

ירושלים 121 יפו. אזור יחולון * צמיגי רפי תלון שדי קוגל ו "צמיגי שלום הבנאי 5.

היהודים 9. אזור – נחנית * שדמן אפרים תחנה דלק "חשחר" * צמיגי לימור רח' פ"ה 27

ייהורים כ. אחד – נהוגית – שדמן אצרים תונה דלק "חשחרי - צמיגי לימור רח' פ"ת 27 אקספרס נחניה חתנת דלק "נורדיה", אזור- רמתיים "אלי מאור תחנת פו דרך השלום. אזור- קרית אנגן פתחר' צמיגי שמעוני תחנת דלק קריח אנגי " עזרא יחוד עצמאות 2 יחוד " צמיגי השלתשה השלושה א יהוד. אזור- לחד ומלה " אדמון יעקב הרצל 119 לחד

אוור - רחובות מרדכי הרצל 34 יוולטר מרדכי הרצל 80. אזור - רחובות

מאיר מיטלר הרצל ו 4 ° נעים את יחוקאל אזור החעשית. אזור- אשדנד ידרום גדרה *

מנצריה רמלה סוף רחי תרצל רמלה.

תחכח דלק גדרה י חיון יחודה מושב אמונים.

מושון בע"מ דרך כן צבי 42 " צמיגי אנטון יפח 88 יפו- ת"א " צמיגי השדרה שדי

בהחזר בגונה משלום אחד מערך

במיגים רדיאלים. פלדה. המקנים בטיחות מירבית ועמידות ● לאורך זמן והמיוצרים בטכנולוגקת החדישות ביותר בעולם.

אורכבה ואיזון (מולל הרכבה ואיזון)

"אועו ציק אזור התעשיה חלפיות *אולימפיה אורר התעשיה חלפיות ארק"ם רוד הס 3 "גוליאין יעקב חובל 3"

התעשיה אופקים " אחים לופו דרך אילוז באר שבע " שרותי רכב אחים דביר ופאנו פו דימונה * עמי אילה אזור התעשיה אילה.

אור – צפון תל-אביב " צמיגי רכב ניסים משולם רמ' אלקלעי 5 " צמיגי צביקה חניון "אור חיפה " ירושלים / דרתם "רובנוב" צמיגי ליכוביץ כחלה יצחק 27 " צמיגי אילון גיבורי ישראל 157. אזור – רוממה " שפיק טובי סמטת פאלים 7 מחם מרעאל 21 " אור של ירום תל-אביב " צמיגי איצים עמים חרעאל 21 " מינול " מינ שפיק טובי סמטת פאליק 7 חיפה י סנדר ישראל רוד יפו וכו י שטראוס יהודיה צומה חלקן מפרץ חיפה, אזור הקריות * חידוש הצמיג רוו האיצטריון

ירושלים 127 יפו. אזור וחלון - צמיאי נעי נגלון של יוואל לבניאי שלוט זובנאי כ. אזור – רמה-גן י שואף יוסף ו'בוטינסקי 37 י מוסך אלי הצלע 22 "צמיגי האיצטדיון בקרת חיים." צמי מבצע קדש 6.6הרצלית י מרכז צמיגי ששון. רח' הס 27 י חרצלית פיתוח זוד ברטל מדינת ביאליק, לד מרץ. 21 קרית חיים. "צמיגי מנטי המבח פו קרים אזור הדרום "צמיגי הבגב - 24 אזור אזור תל חנן * דוד גולדשטיין תחבת פו. אזור כפר יאטיף: אתים גנעוס תחנת דלק אזור מעלות: תחבת דלק מונפורט. אזור סכנין: עבדללת אבו סאלת אזור נצרת: אחים כאייג אזור התעשיה,

יפה שבין הים־התיכון לרכט כה בני שעה, שעתיים, לטיול רגלי ני־ טט ברחובות יבנה וקיסריה ולהגיע הכדםל הולכת וועלמת בין נוח, שאינו אלא שיטוט לבד או ביחד לרתוב חורי. זהו ואדי ניסנאס, שפירו־ הכרמל הולכת ונעלמת כין נוח, שאינו אלא שיטוט לבד או ביחד נודי שחקים. אך עדיין יש בשיש פואי, ביום תול או בשבת. בה התבות שמשמרים אווי ובשניהם - אפשר לחזור מהשוק ה של זמנים אחרים, כתים אחרים. בוואדי ניסנאס או מהתנויות ברחוב

כל טוב המורוו עם ריח ההל הנטחן בקפה, מנשי "בנאפה" אדמדמה וכל פצפה לפנוש בעיר ים־תיכונית בצפון

ני הבתים מאבק של קיץ, וגם את צמ־

זה, ולפעמים גם לעלות מעט ולרדת שוב. משדרות יפה נוף על חכרכול ועד

צילומים; דפנה קצור

4. למושבה הגרמנית בחיפה

ונתחיל מחתחלה, משדרות יפה

מחספסל ב-שער חלבנון", יש

שלט, פונים ימינה ותולכים מעט עד

שמוצאים מדרגות צרות ליד בית אבן

ישן עם צריחים ומיגדלים, שכיכב בטרט -לאן נעלם דניאל וקסו", יור־

דים במדרנות המתפתלות, ששמן משום מה -מדרגות גדרח". וגושבי חי

פה הוותיקים מכירים אותם כ-שביל

החבורים". וכשהמדרגות מסתיימות

פונים ימינה, חוצים ברחוב מודיעין.

את רחוב חשמונאים ואת שדרות

אליחו נולומב, בית־חולים רוטשילד

משמאל, עד שמגיעים למדרגות בין

אורנים עבותים חגולשות עד לרחוב

אלובי עם צוצנות של זיתים חדשים

נוף על חכרמל.

תצובות בהר. מפרץ כחול וטיילת כבושים בשמן, צרורות ירק רעון מהגר יתתפיה על המים. עמק של זיתים ליל, קפה שחור טחון דק עם הל, עו־ גות מזרחיות, פיתות שנאפו באש יות קטנות בפינת שדרות הציונות תנור, לאבנה – וגם מיני תבלין וקיט־ נוחב אלבנ, שבהן אפשר למצוא את ניות והעיקר – הפלאפל של חיפהו בשלים בבתי רתוב עבאס עם העופות הגפן. אם רעבים מאד כדאי לרדת והלא אל שני הדוכנים הפלאיים, עם כל הטלטים האדמדמים והירוקים, הטעמים הריחות והמראות, שאתה עם כל הכבושים, החמצמצים והחרי פים מובילות כל דרכי הטיול בחיפה - אל מינת רחוב אלנבי – הגנרל הב־ ריטי, כובש הארץ ב־1917, ושדרות לרדת מודור אל הרחובות האלה,

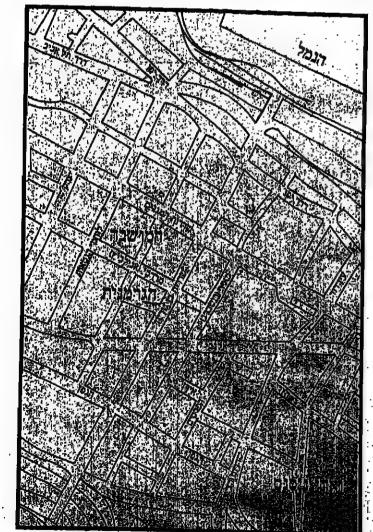
לשוטט בסיפטאות ירוקות בין ברו־ הציונות. ואל המושבה תגרמנית. ירוקים. רחוב הגפן, רחוב הפרסים. המשבה הנומנית. משהו עם טעם פל פעם, עכשון בחיפה. שיטוטים קצרים וארוכים יותר ברתובות מפותי לים, היורדים מתהר לים עם הפוצעות הישן משן באוך רענן של חסד. במיו־ הד, אוציו שהנשמים רוחצים את אב־

הטיילת של בודגלים. מטלולי החליי

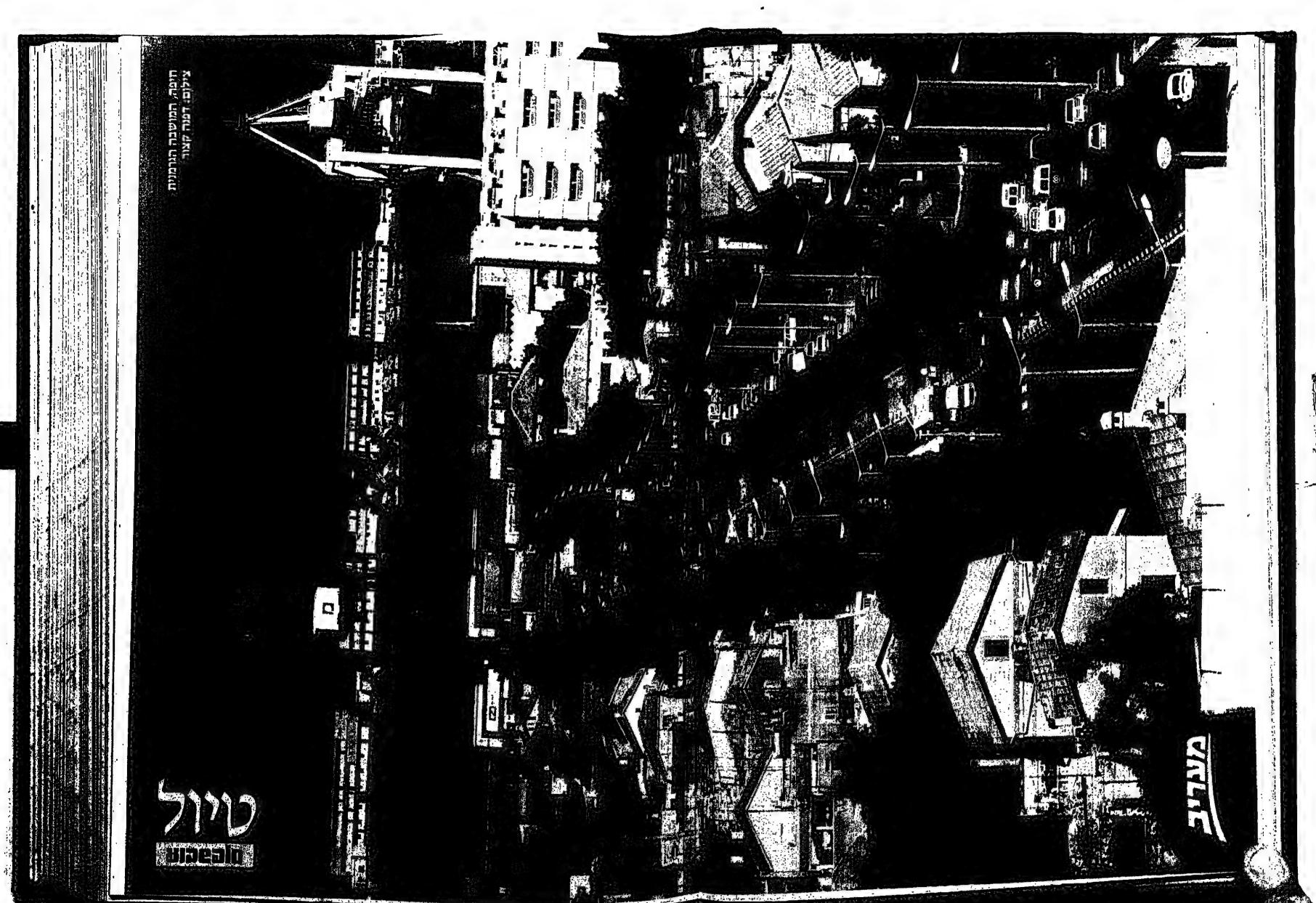

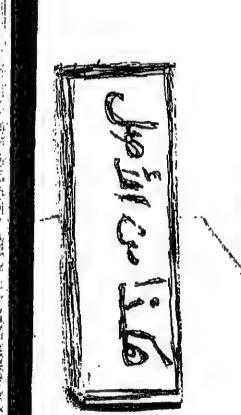
זה, עאכוב וחרשוף. כל אלה מיני ירק שצומחים כר ורק ילידי הארץ, בני הגליל, יודעים איך ומתי לקטוף או־ שו העברי "נחל הנמיה". כאן גרים תם ולהכין מהם מטעמים בזול. רבים מערביי חיפה ולמרות שזו מוגד׳ רת שכונת מצוקה. אפשר לנלות כאן בתים יפים ובעיקר את השוק של הואדי. כאן יושבות כפריות מהגליל, שמוכרות צרורות ירק רעונים מהגיי

בלי סיכובים: מרחוב הרצליה, שהיה פעם שכונה שהקים ב־1910 שבתאי לוי, ראש העיר היהודי הרא־ שון של חיפה. ולכן ממשיכים ברחוב שבתאי לוי, ליד המרזיאון העירוני ומ־ נות שלהן, זיתים מהמסיק החדש, צרורות של מלוחיה, ירק עסיסי שמ־ גיעים לפינת שדרות הציונות־רחוב בסיר. ובאביב – גם צרורות של חובי מהר בשדרות הציונות עד לאיזור המ־

המושבת הגרמנית וואדי ניטנט.

מעלה חדרי השינה. רבים מהבתים, חולקו ע"י העולים היהודים לדירות אחדות. הגרמנים הקימו את מפעלי התעשיה, התחבורה והמלוואות הרא" שונים בחיפה. טחנת רות שהקימו עומדת עד היום בבתיגלים, ברתוב העליה השניה מספר 24. המושבה הג־ רמנית היתה איזור המגורים היוקרתי של חיפה עד לשנות העשרים. הבתים

RIDEDIO

טעמים. אם עוד אפשר לחכות, להמ־ שיך ברחוב הגפן ולעלות מעט שמא׳ לח ברחוב הפרסים עד רחוב עבאס. כרמוב עבאס גרים ערבים ויהודים טים מעט ברחוב עבאס עד הגשר וגולשים ברחוב הפרסים, עד רחוב אלנבי. הולכים לאט ומסתכלים ימינה חצרות ועל ההשתלבות הים תיכונית של מרפסת בחלון, ושל הצמחים והעציצים בגגון ירוק, יש מה לראות

רחוב הפרטים נקרא כך על שם הפרטים האמידים, בני הדת הבהאית, שבנו כאו את בתיהם. בעקבות שכני־ הם הנרמנים. שהגיעו לחיפה ממרכז אירופה לפני מאה ועשרים שנה.

מרחוב הפרסים אפשר גם לרדת לאלגבי ואחרי זלילה, נישנוש, טעי־ מות וקניות אפשר להגיע אל שדרות בו'גוריוו ולמצוא את עצמכם באמצע המושבה הגרמנית בחיפה.

גם אימבר היה שם

הגרמנים התיישבו בחיפת ב-1869. עד אז היתה חיפה עיר מזרחית קטנה וצפופה בת 4,000 תושבים. הגרמנים, בני כת "ההיכל" – "חטמפל" באו לחיפה להקים בה ישוב חקלאי, בין הים להר. שכונת הטמפלרים היתח בארץ. היא הוקמה עפ"י תוכנית מית" אר והבתים היו מודרנים ומשוכללים. הבנייה, כפי שאפשר לראות עוד הי־ ום, היתה מרווחת ומעולה. בתי אבן עם תיקרות ומרפסות מעץ וגגות רע־ פים. הרחוב המרכזי. שתצה את המושבה. הית ברותב 30 מטר. דבר חסר תקדים בארץ ישראל של אותם

עד היום, שדרות בן־גוריון בחיפה הוא אחד הרחובות היפים בארץ. בבי תי הגרמנים, שגורשו מהארץ על־ידי הבריטים במלחמת העולם השניה, השתכנו עולים יהודים שבאו לארץ ין גרים בבתים אלה וחלקם משמשים כמוסכים. מחסנים ובתי מלאכה. בחים בני שתיים שלוש קומות. למי טה היה המטבח ותדר האורחים ול־

ועתונאי, ואצל אשתו היפה, אליס, התגורר גם מזכירו חסר המנוחה, ופתי לִי הרץ אימבר, מחבר -התקוה". אוַ־ ליפוט פנש את אימבר באיסטנבול. היום יש כאן בית־זקנים.

היפים והמרווחים של הערבים והפר" סים ניבנו בשכנות לה. המקדש הבה־ אי המצופה היום בכיפת זהב ניבנה מעליה, כהמשך לרחוב המרכזי החר צה את המושבה. זהו הרחוב היחיד

בחיפה היורד ישר מההר לים. סגנון

הבנית של המושבה הגרמנית השפיע

ום על הבתים שבנו היהודים בהרצ"

ליה, ברחוב אחד העם ומאוחר יותר ברחוב ירושלים. היום נרים בה כי

16,000 תושבים ומתכוונים לשמר או"

גם את שדרות בן־גוריון הוא היום

עורק תנועה מרכזי בשעות היום, ויש

כאן בתי מלאכה ומחסנים, עדיין

שומרת השכונה על אופיה הכפרי הש"

קט. ביחוד בערבים ובשבתות. בואו

בית העם של הטמפלרים נמצא

בשדרות בן־גוריון 11 והוא עזוב ומוז

נח. מעל הפתח יש כתובת בגרמנית:

"אם אשכחד ירושלים, תשכח ימיני".

1869. מולו, בבית מספר 11, יש מרפי

סת יפהפיה עם קשתות ותקרת עץ,

וכחצר בוד מים. מטיילים מעטים מפי

רועים לפעמים את מנוחת המשפחה

היהודית שוכתה לגוד בבית של

משפחת שומאכר, ממייסדי המושבה

הגרמנית ובוניה. שומאכר הבן היה

מהנדס ומודד. הוא תיכנן את היקבים

בראשון־לציון ובזכרון יעקב ואת

בית לחם הגלילית, כפר טמפלרי בגב׳

עות אלונים־שפרעם. גם הוא כאוליפ־

נט, שכנו בבית מספר 16, היה ארכי־

אולוג תובב וסייר וחקר תילים

אצל לורנס אוליפנט, סקוטי, ציוני

בנילעד ובנולו.

בשדרות בן־גוריון 24 הוריש בעל־הבית הגרמני את אחוזתו לפועל הערבי שעכד אצלו ומשפחתו מתגורי רת שם עד היום. זו הסיבה כנראה שבחצר זו עדיין נשמרו מיבוה המשק המקורי עם הדלתות הרחכות, הבאר, המשאכה והשבשבת. מאחורי הבתים כצד זה של הרחוב עדיין יש כרמי זר תים, וכשעוברים דרך רחוב מרדכי אנילביץ לרחוב לוחמי הגיטאות עדי ין ושארים באותה סביבת: בתי אבן קטוים, גינות, שערי ברזל ומרפסות

לבתיגלים – שכונה קטנה זו של

פקידים וסותרים יהודים החלה להיב" גם זו חיפה.

לחיפת מואים לחיים לחיים לחיים לחיים לחיים לחיים לחיים לחיים להיים לחיים להיים להיים

אליהו הנביא

ליהו הוביא נערץ על בני שלוש תדתות הגדולות בארץ, ובתיפה יש מערה הנקראת על שמו. מערת אליתו שימשת מקום מגורים לנזיי רים חכרמליתים במאה ה־17 ומקום עליה לרגל ליחודים ספרדים, תועי בי חימת, טבריה וצמת. גם למוסלי מית שמכנים את אליתו הוביא אל תאד'ר – "תירוק". מסורות דתיות דבות קושרות אותו לכרמל. והו נשמרות עד תיום ע"י תושבי תיפח.

יהודים. נוצרים ומוסלמים. בקרו מכרמל, "המוחרקה". הציבו הנזירים חכומליתים פשל המציג את אליתו חנביא שותט את

גביאוי רובעל. חוזיר אליאט פרידמן, שחקר מסורות אלו, קובע.כי פולחן אליהו הנביא, חנקרא ביוונית אליאק, חת־ ליף את מקומות הפולחן האליליים בראשי ההרים לחליוס – אל תשי מש חיותי. כמו אל תשמש במרכבו־ תיו כן עלה אליחו הוביא בסערה השמימה, לכן, על ראשי תחרים, בלבנון, ככרמל, ביתודת, ברודוס וב־ יוון יש בנסיות קטנות חמוקדשות

הערגים הנוצרים, הושבי חיפה; מתאספים ב-20 כיולי ליד מנזר חכי

רתוב אלובי ולבת־גלים. מי שרוצה לטפס בעליה, ברגל או

ברכב פרטי, אן במונית יוכל לעלות מכאן בדרך סטלה מארים אל המנזר הכרמילתי בראש ההר. מומלץ לבקר במקום ולתפוש מבט ממעוף הציפור על הים. מול המנזר נבנתה תחנת הרכבל שיעלה את חמטיילים תוך דקה ותמורת שני דולר בשקלים חד" שים. בכדור פלאסטיק שקוף מבתר גלים לסטלה מארים – יכוכב הים", וגם יוריד אותם בחזרה לבת־גלים.

אושובוסים מתוונה דנון באתמיות למשר ממין מרכבה בבתינלים לכך גודומיות אושר ארכישלות מחילות מניחק מל "פי על בימי יוול וב לכך גודומיות ווון מאתי מויחק מל "פ בימי יוול וב להוא יותן מאתי מויחל ביני אול ביני יוול מודים מודים הביני ביני ביני מודים למודים ומווות ביני מודים למודים ומווות מווים מווי

רמליתים כדי לחוג את יומו של מר

חיחודים באים להחפלל במערת אליתו שבשימוע חהד. בדורות לביקור במערת אליהו חתל בחודש אב, יום ראשון אחרי שבת נחבוה בי" ום זה – מספר זאב וילנאי – נוחרים יהודים תושבי מיתה, טבריה וצפת לבלות במערון.

במערה נמצאות כתובות זיכרוו של עולי־רגל יהודים ונוצרים מלחני כאלף ושלוש מאות שנה. שמעון ברמן מוילנה, ששתה בחיפה כשנת 1871 סיפור לסוראיוו "למערה זו גם סגולה מיוחדת, שהיא מרפאה כל מיני חלאים דעים כגוו שגעוו. מת־ לת חופילה רחמנא ליצלו. החולה שישן לבדו במערה נטושה שלושה ימים מתרפא".

חמערת מתוחה בימים ראשון עד חמישי, משעה 08.00 עד 16.00 אחת"צ. ביום שישי עד 12.00 בצהרים, עלי – 27430.

מידע נוסף על המקום בקפר לר, הוצאת "אריאל", ירושלים,

מי שאוהב ללכת אחה"צ ולהרגיש נות בשנות העשרים. החיים היפים את הרוח מהים ימשיך ברגל, דרך היו כאן בשנות הארבעים. היח קאזיר נו, שניבנה בתוך חים, ובריכת שחית אולימפית שנהרטה. יש פח חוף רחצה וטיילת מקסימה ותחנת רכבל. מת שאין כאן זה בתי־קפה. יש שלוש משעדות לא זולות: נפעון, סינית ומי סעדג. לכאו מומלץ להגיע בשעות השקיעה משלוש וחצי אחרי הצה רים, ללכת לאורך הטיילת, שהיא ממש על חים, ונראית בשתיו ובחורף כמו תמונה מהסרט "וכרונות" של מליני. כך נראית טיילת בעיר על חוף חים התיכון, בדרום איטליה, ברודוס, בקפריסין, וגם בחיפח.

תעכשין רק 1/6 מהמחיר במזומן ומיד יש לך דוד שמש אמקור.

מבצע* לזמן מוגבל! דוד שמש אמקור ב-6 תשלומים חודשיים, שווים,לא צמודים לא לדולר ולא למדד! רק בתוספת **י אשראי 12% * המכצע חל על מחיר המערכת בלכד (לא כולל התקנה). ** ריבית אפקטיבית מצטברת 72% לשנה.

מעכשיו גם אתה יכול ליהנות מהשתש

גם בעועות הכיכה.

רשימת מפיצים למערכות שמש ואנרגיה "אמקור" שנת של המנדגיה, תנות המסעל: ינאל אלון 120, טל' 7/352236 • שדותי צפון, טל' 642414 • סייבל השמש. טל' 662650 • 0 אברהם שמואל, טל' 252236/7 • שדותי צפון, טל' 642414 • סייבל השמש. טל' 662650 • 057-76308 • סייבל השמש. טל' 662650 • סייבל השמש. טל' 662 שובות האורנה, על 1362-14-0 • חום שעותה, על 1312-00; "עמוח", על 1606-04-0 • שדותי צמון, על 1444-00 • היכל השמש, על 1366-750; אורהם שמואר, על 1367-760. פרום שמואר, על 1368-750; באום יחזקאל בע"ה, על 1368-750; הוום שמואר, על 1368-750; "עמוח", על 1368-750; באום יחזקאל בע"ה, על 1368-750; הוו יחזקאל בע"ה, על 1368-750; הוום שמואר, על 1368-750; בארשבע: שרותי הודום, על 1368-750; האוריה. על 1368-750; האוריה, על 1368-750; מיולד, על 1368-750; האוריה, על 1368

שמח פרמי אביגדור סטימצקי

וביגדור, סטימצקי: לעבוד אני יכול רק בארץ. את הציונות שלי יליד רוסיה (1908), עלה בגיל

13, גדל בת"א, למד

בשנה בירושלים.

ב,,בצלאל" ובפריז, ממארגני

ובמוזיאונים תשובים בעולם.

אב לבן ובת. גר ברחוב מאן

בת"א ושותה מספר חודשים

גוון יפה כשלעצמו, אכל התמונה לא אוהבת את

אינטנסיביות: כטרנס של עבורה. אני פתות שם

קבוצת "אופקים חדשים".

תמונותיו מוצגות בגלדיות

כית שלי לא הרמוני. יש אנשים שתיים בהרמוניה יוצאת מהכלל עם הכית ולא עושים דבר כל היום. טולסטוי כתב שאל יבהל ארם מזה שהוא עוכר תקופות קשות. האדם צריך לחיכהל יותר מזה שהוא קם בבוקר ואין לו מה לעשות. אני אומר לעצמי שלא הכל אני אוהב כבית כן אני גר. כית משאיר כתוכו זכרונות טובים ולא טובים. ואתה חי בתוכו ומרגיש אותם. אחד הדברים שמשכנ אותי לגוה ככית הזה היו עצים עכותים, זקנים, שיצרן איוולציה טובה: יום אחר כאו וכרתו את העצים. הפריע לאנשים שכאילו אין מספיק אור, ונשארן גרמים גרולים, מאז אני רוצה לעזוב, אני חי את . הגוון החם. לצייר צריכה להיות נייטרליות הטרגריה של העץ ואת הטרגריה שלי כאותו זמן. מסויימת כשהוא עובה. בתקופה של הפרוזה היא בעצם חלק מהכאב שלך.

בבית יש חדר אחר כו אני ישן ושני חדרים. הרצפה היא כצבעי אוקר, ואוקר הוא גוון מאר לא מוצעת. כשהוא עצמו נמצא עם זה – זה חלק יפר, שילוה את ת'א כומן הבריטים הרגשנו שיפר

נוצרים מצבים טבעיים. למשל, יש דברים שהכי נוח לי, תוך כדי עבודה, לשים על וריצפה לפעמים אני מקנא כאנשים מסודרים, לאמי היו תושים יוצאים מהכלל לעניין, הכניסה צבעוניות וסדר בבית במין הליכה נמרצת. והיה כזה יופי. רעננות, סרר. עד היום אני אוחב נשים שיש בהן רברים כאלה. לאבי היה משתו מהפדנטיות וגם משוד מהמשורד ואני קיבלתי קצת מאמא וקצת מאבא. תשומת הלב שלי לחפצים גרולה מאר. יש כחמצים הרכח חיים ואינטימיות. לצערי אני לא יורע לשמור על הפצים. לפעמים בא לבית ורואה דברים יפים. והצייר חי בתוכם. אני, די שנים היתי איש בודך מבחינה משפחתית. פעם הייתי מקנא כאנשים שטוב להם, אח"כ כאה כנראה איזו לב לריצפה, לעצים שאינם. יש אצלי כלגן של בגרות התחלתי לאודב גם את שמחת אחרים.

חם, וזה מפריע לי לראות את התמונות שלי. זה טבעי מחמציאות שלו. רק כשנכנס זר הביתה - יותר ציורית, תוססת. ח"א היתה פרבר

המיטה הלא־מוצעת בולטת לעיין. כשעוברים.

שחיכרתי עם המרפסת ויצרתי מין אטלייה. אטלייה זה לא כלגן מתוכנן. כמו אחד שמיטונו אני אוהב את תל אביב, בשבילי, ת"א זה גם

כלפה קשה לך לסלוחו <u>על מוגבלות, רשעות ושקר.</u>

מה משמח אותרו <u>העולם מלא דברים שאני אוהב. נורא אוהב חיים למרות שלא תמיד אני</u>

מהחבר הכי ישראלי בעיניךו <u>חסרונות של הגלות שישראל הביאה להם תוכן חדש ורענן</u>

מהאתה שונא לעשותו <u>הזמנות וביקורים שהם למורת רוחי.</u>

פה צום לך סיפוקו <u>שלמות. התעודרות אמיתית.</u> ם מרגיע אותרו <u>מוזיקה, ספרות וציור שיש בהם גם המרגיע וגם המעורר.</u>

מה זכרון הילדות החזק ביותר שלךו <u>הקפר -ילדות ונעורים" של טולקטוי מפנה אותי</u> <u>לילדות שלי ולדברים של סביבה, משפחה ומחשבות שאני מודהה איתם כל חיי והם אחד</u>

פח סוו תבילוי חודביב עליךו <u>להיות כחברת ידידי אמת.</u>

אה אותב הפתעותו הפתעות יש בחיים, אבל מי שקם בבוקר, הפעילות והיצירה שלו הם <u>העכו האמיתי ובהם יכולות לחיות הפתעות.</u>

תקבה פעם לעזוב את הארץז <u>רק לעורך פנישות והחבונוות במוזיאונים. תמיד הרחבנו את</u> משנה חייון לציוויליזציה רוובה ולא תרבות לאומית צרה הגובלת בפאנאטיות. תמיד חיים עם שתי שפות, כמו ארמית ועברית, אידיש ועברית.

מחי בעיניך אשה יפתז <u>אשה לא צריכה להחייבש. בחברה שלנו, לפעמים היא מתייבשת</u> לי החופש לה. ע"י זה שמורגר לה יותר מאשר פעם. לפעמים יש מרחק קטן מאד בין פחות בעלהבתיות, זעיר בורגניות, לבין התוסס, חיפה. לפעמים אני אוהב אשה של משש אחר. בלי קשרים רומנטיים, היא קימפטית לי. אני אוהב להיות בחברתה. פגישה אחה זה שמחח. חיא יפה בעיני, אוגרים לי – חבל שהיא לא יותר יפה. אצלי סטנדרטים אחרים. אני אומד לה – את כמו טיציאן טוב. יש איזה אור בצבע שלה. אולי לפי מושני מודה היא קצת שמנה מדי. אני גם לא תמיד חושב שאיש כמוני מוכרה לישון עם חאשה

שולטים צבעי הגמל. מיני אפורים, חומים כאלה.

אני כיהודי, ואינני מתכייש לומר גם כציוני,

כאדם שקשור לארץ הזאת ודואג שלא תישאר

מרבר, כו זמנית גם אוהכ את המרבר. יש דכרים

שהטתירה היא הריוק בהם. את יודעת, ב'קומטי

חשב בהתחלה שהוא מתפש פורמות. אח"ב האה

שתקשר שלו לתרבות לאנשים, יותר קרוב יש

קשרים סמויים. זה עולם גרול ומורכב ואנחנו,

בצורה הכי אמיתית, יכולים לחיות קשורים

רכן התגוננות. אין לי אנרגיה. אני תשוש יוכמו

חיה שכורות לחלקה שוכח יותר, אני עובר

טוב, בלי לדבר על החשראה של עיד עם עבר

כשמגיע סוף יולי אני מתחיל לחרגיש בת"א

לניגורים שיש בו.

איניליננטי. כתים עם פסנתר ורבדים כאלה. ואם היה לי יום דכאון – הלכתי ליפו. שחיתה מוציאה אתי מתמלנבוליה. חתן תמיוחר שיש לערבים לתפת הדברים, עם כום מים, עם פרחים, ואח"כ נא הבולנרים, עם החמימות והסימפטיות

> לפעמים אני אוהב אשה של מישהו אחר. בלי קשרים רומנטיים. היא סימפטית לי. פנישה אתה זו שמחה.

ושא שיניים, אבל מדי פעם רואים שלם של אבל לפעמים אני פונה עם הגב לכל הפקמנים וושא שיניים, גם בעברות, גם בבולגריה, ובית הנחשבים משכים מאר אני צרוך אה ירושלים האינה: נורות ברצקי שופן דד קמנו ונגלים שרידי הווויות הכחול שלי מסנה גב לידושלים העירותית, לא המפואר ש עיר מאר צבעונית, בירושלים, לעומת זאת, והגנול הוא תמיד התופס, אבל גם עם הגוול צילום: צבי לביא

אפשר ליצור קשר אינטימי. פושקין כתכ על גדלות רוסיה זנשאר פושקין וסופר אחר – נעשה בכתיבתו משרת של המדינה כצורה הכי פקידותית. אני לא אוהב את הפלקטיות. לא באמנות ולא כחיים. למשל החלוציות, שגדלתי לידה, בשבילי זה לא רומנטיקה. אני מתעניין כה ואוהכ אותה כי זה חלק ממני. לא אוהכ את ערכי הנוסטלגיה והזכרונות. שמנסים כאילו להכניס אנשים שחיים את החולין לעולם של "דכרים יפים". לא כך אני חי את התרבות ולא כך אני אוהב את הרברים.

אני אוהב לצאת לחו"ל אכל לעבור אני יכול רק בארץ. זאת הציונות שלי. האור קשה פה ואני קשור אליו. לפעמים אדם כוחר דרך חיים קשה, שקרובה לו. אפשר למצוא רחוכות מקסימים עם אור יפה ולפעמים דברים שהם כמו חרמש על אבן – זאתה נשאר שם. התנ"ך, הנכיאים, זה לא הרמוניות. זה בתן הרמוניות להתפתחויות של תרבות. המידבר, היסוך הבדואי, החיוורון, מין מורכבות עקשנית, ים־תיכונית, תרבויות שעומרות על פרשת דרכים, לא הרציונליזם האירופאי.

הייתי איש כורר מכחינה משפחתית. פעם הייתי מקנא באנשים שטוב להם. אחר־כך כאה כנראה איזו בגרות והתחלתי לאהוב את שמחת אחרים.

יש לי בבית הרכה ספרים, אני גם קונה ספרים, אכל, בסופו של דכר. מוצא עצמי משאיר בצד ספר חרש וחוזר ומדפרף כאותם ספרים במטבח, למשל, יש לי כל כתבי צ'כוב ושלום עליכם. למה במטבחו כי שם יש ארון ואני חי לברי, אבל אוהב לאכול עם אנשים וכשאין – עם ספר. עתון אני קורא רק ביום ששי. אם יש לי כל יום, אני קצת נדבק אליו ומתעכב. נכון שצייר יכול להגיד – מה איכפת לי, אני מתעסק רק עם הבר והצבעים. כמו שזה נכון, ככה זה גם לא נכון. לפעמים אני מרכר עם אנשים על פוליטיקה. יש אנשים שהתגובות שלהם מענינות אותי. ולפעמים זה אפילו נותן לך דחף לצייר, כי באיושהו מקום אתה מתעשר בתגונה שלך. באימפתיות, ואי אפשר לחיות כלי איכפתיות. הסטריליות וחוסר ההפרעה מייבשת ומרחיקה. אבל קשה להגדיר כדיוק כמה, מתי ולמה צריך. זה כמו ששאלו מרבה דגליים - איזה רגל אתה שם אוורי הרגל היפני הוא התחיל לחשוב ומאו אינו יכול ללכת יש כל מיני שאלות שאם נשאל לירושלים. פה אני חוור לכוחותין עובר ומרגיש. את עצמנו לא נוכל לווו.

anento 28

29 Blacom

ONTE לורוות ואמוות

בימים אלו ממש קיבלו הגימלאים, שהחליטו לפדות את מניות ההסדר, את התמורה. עתה גם הם ניצבים בפני השאלה: מה עושים עם הכסף: כיצד להשקיעו בצורה הנכונה והנבונה ביותר: כיצד ניתן להשקיע נכון וגם ליהנות מהכנסה חודשית נוספת, על כך ועוד – בכתבה

הבאה.

השקעה גמישה והכנסה שוטפת – ב"אילנות דיסקונט

וכיצר?" "ולכמה זמן?, ...מה יוצא לי מזה" או "כמה גני ארווית" הפכו לכיטויים השגורים כפי רבים. לעומת זאת, ביטויים כמו "המשקיע המתוחכם" המשקיע הנכון" או "מקורבים יודעי רבר" הפכו לנחלת העכר. נראה כי "המשקיע הנכוך" הוא

ואמנם. מהפכה רכתי חלה לאחרונה כשוק ההון: שוב לא עומרות כפני המשקיע הכטחות לעשיית כסף קל. מכל אפשרויות החשקעה הקיימות. קשה לו למצוא אפיק השקעה כזה שיניח את דעתו, מול כל הצעת השקעה. ישאל המשקיע הנכוך – .כן. וכל מה יסרה אם...?"

מה לעשות עם כסף פנויז

מסים). מסים). בבעיה זו מצאנו ב.אילנות מסים). דיסקונטי.

בהשקט ונכטחה פועלת מזה שנים אילנות בהשקעת סכום גרול. בהתחשב בעונדה שהוכישות דיםקונטר החברה לניהול קרנות הנאמנות של כנק כמעט אינן משפיעות על שער הקניה. ריסקונט. כל מי שעקב אחר תשואות קרנות היחרונות באילנות דיסקונט־ הם רכים כיניהם: הנאמנות בשנים האחרונות. יוכל להעיד כי דווקא • רמת סיכון נמוכה. בזכות פיזור גבוה של הקרנות היו אפיק ההשקעה הסולירי ובריעבר - השקעות המשתלם ביותר. הועזועים הקשים שעברו על שוק • גוכחות והתמצאות בכל מגזרי הפעולות של ההון ניצפו בחלקם הגרול על ירי מנהלי חקרנות. שוק החון.

לשבועיים בלבד – תעורות השתתפות במחיר היסודי – ללא עמלהו

היכולת להשקיע כצורה נכונה ורווחית לטווח

בצוות המנהלים מצויים כלכלנים ותיקים

ומנוסים, לרשות צוות זה עומר גם מיכשור משוכלל

ומתוחכם ניותר. שביכולתו לנתח. להעריך -

ואפילו לצפות מגמות ותהליכים שונים בשוק ההוו.

השקעות. אלה מקבלים דיווח שוטף על הניהול

היום־יומי ומתכננים את ההשקעות העתידיות. כך

נסגר מעגל מתוחכם של מקצועיות ואמינות –

הנהנה העיקרי הוא כמוכן: מחזיק תעודות

ומכירה מסיבית של ני"ע היה נחשב ל-סוחר

כורטה". תואר הכרוך בעמלות גבוהות ובתשלום

ההשקעה במסגרת אילנות דיסקוננד כדאית גם

ב"אילנות דיסקונט"

במקביל לצוות הניהולי פועלת גם וערת

הקצר והארוך. דורשת היום - יותר מתמיד - ידע

ההשקעה האקטואלית

מכוכה השוררת כשוק ההון, מכיאה רכים 🛾 ואלו הצליחו לפעול להשקעה גבונה של כספי וטוכים לשאול את השאלה:אז מה בכל ציכור המשקיעים. התוצאה: קרנות הנאמנות של לואת כראי לעשות עם הכסף?....במה להשקיע אילנות דיסקונטי שירתו בנאמנות את ציבוד. המשקיעים והביאו לתשואות גכוהות. גם בשנים

רב וערכני על הנעשה נשוס ההון, בצר כושר כיצוע הביטוי השגור כיותר. שהפך סמל לתקופה... מתוחכם ויעיל. במלים אחרות: תחכום ומקצוענות ניהול מקצועי ילנות דיסקונמן הינה חברת כת של כנק 🍆 דיסקונט ופועלת כחברה נפרדת, בעלת ניהול גפרר. לדברי מנהל הקרנות, מרקי

> וכשאלה זו מסתתרות אפשרויות רבות שאין לצפותן מראש. בדרך כלל.

ר. מול הרילמה, עומר כדרך כלל המשקיע הפוטנציאלי, ללא כלים מתאימים לחיזוי והערכה. כלא ירע מקצועי מספיק. קשה שכעתיים מצכם של אלו הזוכים כמענקים כספיים ור־פעמיים. כמו אלו שסוטרו מהעבודה וכיבלו זיצויי סיטורין, המדווים ברוב המכרים את חנכם היחידי והעילרי. האמור לסמק לחם תקציב מחיה ער שיתארגנו במסום עכורה חדש. מקבלי הפנסיה המיקרמת, נפגעי תאונות שקיבלו את רמי הביטות, אנשים פרטיים הנמצאים בין עיסקה לעיסקה – כגון אלו שמכרו את דירתם ועדיין לא מצאו דירה חרשה, הנאמנות. החרדים שמא יערה משהו וכספם ירד לטמיוו... או "גיפולאים. שכיבלו לאחרונה, את כפסי הסדיוו של מניות ההסדר. ואינם יודעים כיצד לשמור על ערך כססם, וכיצר לחמיק ממנה את מלוא החועלת? במה כראי להשקיע כרי להבטיח את הכסף וגם

> *האילנות דיסקונט" –* השקעה גמישה ורווחית

מנמה לתת אפשרויות השקעה מתאי־ מות במיוחד לגימלאים פודי המניות שבהסדר, הוקדשה בהנהלת -אילנות דיסקונט" תשומת לב מיוחדת לצרכים המיוחדים של קבוצת הנימלאים. מסתבר. כי רבים בקבוצה רחבה זו, בישאו את הצורך בהשקעה אשר תעניק בטחון רב בשמירה על ערך כספם. ובנוסף - תעניק דיבידנד תודשי או דו־חודשי שישמש כהשלמת

הגדלת ההכנסה התודשית נמצאה חשובה במיוחד לנהנים מתגמולי ביטוח לאומי, קרנות פנסיה ותגמולי פיצויים. בהנהלת באילנות דיסקונט" הוחלט להעניק לקבוצה זו תנאים נוחים בביוחד.

במסטרת מבצע שיימשך שבועיים בלבד, החל מיום ה' 1.10.85 ועד יום ו' וו.15.1.85 ימכרו תעודות השתתפות בשבע קרנות של -אילנות דיסקונט" בכחיר היסודי – ללא העכלה המקובלת. הצעה זו פתוחה גם בפני רוכשים אחרים.

• תנאים מוערפים כזכות גודל, מקצועיוח תיחכום ויעילות – לטובת הלקוח הבודר. • ניהול ע"י מומחים. ידע ואמצעים טכנולוגיים

• אפשרות למימוש ההשקעה והרווחים בכל זמן

קרנות – לא רק לשם הגיוון

ילנות דיסקונפר מציעה מיגוון רחב מאוד של אפיקי השקעה כ-18 קרנות דנאמנות שבניזפלה. לכל קרן התמחות מסויימת: קרנות שעיקר השקעותיהן באגדה צמודות (למרד או למט"ח) כמו: אשלי, דולבי. -ערמוך. -שקד. אלוך. ואוריון. קרנות אלה מוגנות, שנכנו כמיוחר עבור תברות (בעקבות השוק למסוי אתפלציוני): תפוזר, בתפוחר, ושבוד.

חברות קיבלו נברכה את ההצעה להשקיע בקרנות המוגנות שכן. כאמור. נתוקף התוק אינן חייכות כמס אינפלציוני.

קרנות שעיקר השקעותיהן בנכסים מעורבים כמו דובדבן. תאנה: אתרוני, ברושי, ברקי תג'ר. השיקולים היתידים המנחים את אילנות ו-אורן וקרנות נפישות כמו תרודר, שמריניות ריסקונטר הם שיקולי מקצועיות אופטימלית ההשקעה שלה גמישה ונקבעה בהתאם לשיקול בהשקעות לטובת המשקיעים בקרנות. דוגמה לכך דעתו של מנהל הקרן. ניתן למצוא כמכנה כתיהארם של החברה ובאמצעים

> דיבידנד חודשי – להגדלת ההכנסה השוטפת

ולם, מעכר לכך, מיגוון הקרנות של אילנות דיסקונט־ מספק גם מענה לצרכים השונים הנדרשים על ידי המשקיעים השונים. כך לדוגמא יודעים יועצי ההשקעות בכנק דיסקונט שוכו להכשרה מיחודת, מקיפח ומעמיקה בתחום זה. לטובת מחזיקי תעודות השתתפות של קרנות להתאים השקעות שונות לפי וצורכים הפרטיים של הלקוח. לתפצים כהשלמת ההכנסה החדשית ימליצו על אחת מ־3 הקרנות, _אוריון-, _ערמון-, _שקד המחלקות דיכידנד בשיעור 15-25 מדי חודש, של המחזורים הגדולים והפעילות הענפה אין דיבידנר אחת ל־3 חודשים, זוכה בהבנסה חודשית המשקיע בקרנות אלו או בקרן אשלי, המחלקת משלמים ב.אילנות דיסקינטי עמלות גבוהות. באה – המאפשרת לו חיים טובים יותר...

רמת הסיכוו נקרנות הנאמנות ההשתתפות. (אגב, אילו עסק המשקיע הקטן בקניה דיסקונטי הינה נמוכה ביותר, הן בשל פיזור ההשקעה ותן כשל הניהול. המקצועי והאמין. והרווחים שוכו כהם המשקיעים עד'כה הם מליצי היושר הטובים כיותר... לסיכום: ה.משקיע הנבוך יכול לצאת מן המבוכה ולהכנס לתקופה של השקעה סולירית ועם ואת – גמישה ורווחית. גם בטווח הארוך הוכיתו קרנות הנאמנות של אילצות ריםקונטר עצמן כאפיק השקעה רווחי פאוד. אילנות דיםקוננר, בניהול מקצועי, יעיל ואמין. בשוק הדון, מבטיחות תמיד את לקוחותיהן, בטוחו הקצר ובטווח הארוך.

נימטן בעמוד 8) קשות צותו. או פתקייהתעמולה שפירטו את יתידום הפוליטית (-1961 מזכיר הרוד תקיד. 1963 – פעיל בסניף תל־אביב. 1971 מקש הד ההמשך.". וכן הלאה). וכללו את ושהקשר המסועפת שלו ומספרי הטלפון משה, נאמצעות המזכירה־; נישירות, הקו

הבן, בדוך. כין לכין, כמכונית – אוטופון"ז. למרות הזהות האישית שלי כבודעיסט. אשי לכחירות הפנימיות במרכז המיפלגה על פשים של אדם עצמאי ונמנעתי מללכת כשם קשה צאו אחרת", הסביר ארמון ותלה את גודל ובישלון נמקחרומימכר שנעשו בין נציגי השצות השונות כמיפלגתו עתירת האידאלים. לדעתי נופלת החטיבה הליכודית בכנסת מוסיכה המערך רק כגלל שיטת הבחירות בששות, האולטרה דמיקרטיה. השיטה של ופעד נוערת מינויים) הרבה יותר טובה. נרסתי. תני נודס עד היום. שבמיפלגה חייבים מפרה כנסת להיבחר בוועדת מינויים ולא קסק קניתי וידאו וקניתי מחיות חשאית כשרב מאתיים וחמישים איש. נמודות חשאיות כקרב מאתיים-וחמישים איש.

אלי. אבל בנוכמבר שמונים. בדיון מיפלגתי משה, ובריו אדמון ש-אין להפקיע מידי חבר שם ומיפלגה את הזכות לכחור ולהכריע. זוהי

לא משלם לי בשביל זה, צדמון מיישב כנקל את הסתירה. חברי מנום בריכים לכוצר את ארבעים המועמדים לענת, רועדת־שיכוץ תמקם את סדר הרשימה לפי כישורי ומרכעים.

אבל אני עושה את זה

הפרטי מיליונים 🕜 🕜

שהגשתי רו־ח־הוצאות: רק הרלק לנסיעות

לירדשלים פעמיים בשבוע"). ניהול אירועי שנת

השלושים. הייעוץ התיקשורתי לשר־האוצר.

שירותי משרד וטלפונים לשירותרום של

לא יצא), ועור. אפילו באירגון חניגות פרוץ איזור

הסחר החופשי באילה. כסוף השכוע שעבר, נטל

חלק. על משררו וציוותו, בהתגרבות ("קודם כל,

כי אני איש הפירסום של ארקיע. ושגית, יש לי

מערכניק, אכל גם מערכניק – בעצם, במיוחר

מערכניק - מבין שקשר לשר־האוצר שלא

באמצעות מזכירות ועוזרים איננו עניין שיש

להצטער עליז. אם קשר כזה יכול באמת

ארמון? מרוע אפילו רעיו הפירטומאים אינם

מרעיפים עליו מלות חיבה: "הייתי תקופה די

הישראלי לפירסום". השתומם ארמון על השאלות

שלי, גוקשה להגיר שקולגות שלא אוהבים אותי

לא השתתפתי באותה אסיפה", אמר ארמון.

במיוחר בותרים אותי ליושכ־ראש".

או מרוע. לכל הרוחות. לא אוהכים את

רפי הוכמן. ראשיעיריית אילת הוא דווקא

הרבה יוידים באילת, וכהם ראשיהעירייה").

להתקיים, כמובן.

לזנות".

השקפתיעולם ודעות משלוז מוזר. הרי יש לו: בשימחה; הוצאתי מכספי הא לחומה אחר של מוזר. הרי יש לו: "תא לדוגמה, אמר על ליכוד הליכוד בלא עכשיו תנחאר שמונים ושתיים) ו_עכשיוו" (ספטמבר סמנים ושלושא הוא הכריו כי המועמד הרצוי לנְיצל המלוויזיה וצא דן שילון. ואחריכך העתיק צה תמיכתו ליוסף כראל. ליוסי צמה ולחיים יבין (שברי כוועד המנהל, וגם הבדי הפוליטיים. משוכנעים כמעורכותו הפוליטית של דן שילון 'נפערן: שוכנעתי, שלמרות רעתי המיקצועית. הייב מנהל הטלחיזיה לחיות אדם אובייקטיבי

יש אף המפקפקים כעקביות נאמנותו מועי אומן יכווש בתוקף. ויש המטילים ספק נפדת הלתם של יחם מודעי כלפיו: אוננון יאמר ביחסים בתוך מיפלגה, בין גורמים פוליטיים. יש חמיד עליות וירידות". אבל על-פי הסיפור ובנג צדיך מדעי להעריך מאוד את מאמציו של אדמון למענה כאמצעות בעל תפקיד בכיר־מאוד נטלחיויה, כיקש לפני כחורש וחצי המישנה יושב דאש רשות השידור / יועץ התיקשורת הלגדרישמי של שר-האוצר (אל תמחק את רמיותר. כי אין) מכתב הטלוויזיה כוושינגטון אליפלך רם שיפעיל את קשריו ויסדר לשר האוצר (מודעי, מודעי) הופעות ברשתות הטלווידה הגדולות; כ-מול פני האומה". למתוך העקשן שהוא עיתונאי ולא איש אהוכה - כארבע שנים - יושביראש האיגור ניה. רם נאלץ להתאמץ לא־מעט כדי להסכיר

מה אומר ארמון על הסיפורו אני לא רוצה להגינ על איוולת כזאת". בסדר, איוולת. אבל אמתו ,וה מה שאני מוכן לומר. לא מוכן להייחס לשום רבר הקשור לעכורה המשותפת אשתקר היה היחיר שלא נכתר מבין אלה שהוצעו שלי עם שר דאוצר.

מפעילויותיו עושה דור אדמון בלפני ימים אחרים התקיימה אסיפה כללית הגינות מחייבת לציין שלא מעט בתפופות: רשות השידור (בשנה וחצי הוצאתו מכספי הפרטי מיליונים. מיליוני שקלים. לטובת רשות השירור. מכלי

שהקולגות שלי לא הגנו עלי כאסיפה כשנה

שעכרה. שנה לא נכחתי. כמה מהם קמו ואמרו שהם אכן הגנו. כמוכן, העליתי כפני חכרי את אותן נקודות שעל־פיהן עשיתי בשנים האחרונות קלטות, כי אני הרי רבות למעו המיקצוע. אני לכשעצמי חושב שאנחנו עם שאיננו. אחראי על כך בשבת. איש מפרגן בכלל. ואין ספק שהרבר גם קיים כצר

המיקצועי בפרט. זו, לדעתי, הסיכה המרכזית מדוע פירסומאים־קולגים כך מתנהגים". אולי. הצעתי, הסיבה היא דווקא העמלות המאור־מאוד נמוכות שאתה גובה? "הפירסום זה עסק כמו כל עסק אחר", קכע ארמון והסכיר שכפי שנוהגים אנשים לקושש את

ריבית התפ"ס הגכוהה ביותר כין הבנקים השונים. הגיוני שיחפשו פירסומאי לא־יקרן. "אני אינני מתערב בעסקים שעושים חברי. ואינני מצפה שמישהו מהם יתערב בעסקי". יש טענה שגם לקוחות לא כליכך מחזיקים

אצלך מעמר, ציינתי. "בענף הפירסום יש ניידות גכוהה במיוחר". הגיב. גיש לקוחות שמחליפים פירסומאי אחת לכמה שנים, זיש לקוחות שעובדים איתך שנים רבות. למשל: פיאט. עכדו איתי חמש־עשרה שנה, שמונים־וארבע (אז מה אם הכטיח גם תרומה עזבו לכמה שנים, וחזרו". בשווי עשרת־אלפים רולר בקירוב, ואיכשהו זה

גם אם איננו מודה בכך, מותר להניח שרור ארמון. מצידו, איננו עורג לעמיתיו הכוגרנים: מלכר אחד. "אליעזר ז'ורכין ואני דווקא ידירים. אני חושב שוורכין הוא הידיד היחיד שיש לי כענף הפירסום. אני מאור את מעריך את האיש. אליעור הוא איש־עסקים ממולח. אני לא יורע מה מירת המעורכות שלו בצר היצירתי בענף הפירסום, אבל אין לי ספק שהוא מושך-החוטים הגדול ביותר בענף".

מעניין; אמנם, אדמון רוצה להיות חבר־כנסת ואוהכ מאוד את הפירסום (לא ענף הפירסום, אלא פירסום; להתפרסם), בניגוד לו'ורכין (פירסום רחף) שלא רוצה כיסא וככלל לא מת על חשיפה. אכל, קובעים ארמונולוגים בנייסמכא, ארמון היה רוצה באמת, כשיהיה גדול, להיות וזורכין: מין רמות כמעט מיתולוגית שמאחורי הקלעים. אפופת כוח ומיסתורין, המתהלכת עם שרים ורוונים מימין ומשמאל, ולפי האגדה מעלו לשילטון זנוטלת אותו, שירה ככול ואוזן כול כרויה לה בחררת קורש.

נוספת שכה נכחתי, וחברים רבים פנו אלי שאביע את דעתי בי דרגישו שקיימת שתיקה רועמת מצירי. בדברי, לא הסתרתי את האכונה העמוקה

31 Binealo

הערתי שוה היה לפנו כעשר שנים. ואילו אלא שוורבין הוא לא יהיה. עוכרה: ו'ורכין לא מסכים להתראייו. כלפין טענות קשות: שיהוריר את המיקצוע

נרחיב את המעגל. ישכו חקלאים בעשרים ושבעה מושכים אחרים. והעלו גם הם את אותו רעיון. הכה נקים לנו, אמרו החקלאים. ארגון־גג, שיאגד בתוכו מושכים רכים, והוא יכצע עבורנו את הקניות כצורה מרוכזת, וכן את מכירת תוצרתנו. המחשבה, כמוכן, היחה כלכלית. ככל שהארגון יהיה גרול יותר, כך יוכל להשיג מחירים נמוכים יותר עבור קגיות, וגבוהים יותר עכור מכירות. כמו כן יוכל לטפל ביתר קלות בהשגת הלוואות, אם מבנקים ואם מגורמים חוץ־בנקאיים. כך הוקם ארגון הקניות של מושכי האיחוד החקלאי. כמתכונת רומה לארגוני קניות של מושבים אחרים, שכל אחד מהם מאגד בתוכו כמה עשרות מושכים. הרינמיקה של הקמת כל

בעיה מתחילה כפרשת ההלוואות אילניה, למשל. החלה את הפיתוח שלה מאוחר מדי. כאשר הכסף ככר היה יקור מאר. כך גם מרבית המושכים המאוגדים בארגון הקניות של אילניה. ביניהם מושבים צעירים מאד, שהיו זקוקים להלוואות־ענק. כרי לעמור בתנופת הפיתוח שהבטיחו לעצמם. המושבים כאו אל ארגון הסניות. ואמרו: תנד לנו הלוואה של כסף. ככסשה, ענו להם ראשי ארגוז הקניות. סחו כמה שאתם רוצים. והריבית? מסתבר שאיש לא חקר מה גוכה הריכית על ההלוואה, אולם מה שחמור יותר – ארגון הקניות גם לא הסכיר לחקלאים כי לא מרובר בריבית בנקאית רגילה. הימים ימי אינפלציה חלתיספרתית. כל ארם נורמלי במשק הישראלי עושה חישובים כמה עולה לו הכסף. ורק החקלאים קמים בחושך, עוברים עד רות החשיכה, ולא עושים שום חישוב האם המאמץ בכלל משתלם להם. ולכן, אומר אכי יענקלכיץ: .בראש וראשונה – אנחנו אשמים כמצכינו".

אלא שיום התשלום הגיע. מצכם של החקלאים נעשה חמור מיום ליום. הם נזקקו ליותר ויותר כספים. הם פנו לארגון הקניות. ארגון הקניות פנה בתחילה לכנקים. כשנגמרו לו המקורות הכנקאיים, פנה, כמו רכים וטוכים, לשוק האפור. כאן כבר היתה הריבית גבוהה בהרבה. הוא לא טרח לגלות זאת לחקלאים, הם לא טרחו לשאול. ומאחר והיו הרכה מאד מושכים צעירים, שהיו זקוקים להרכה מאר כסף, הלך חוב ארגון הקניות ותפח, ועמו כמובן תפחה הריכית. ואז החלו להגיע לאילניה המכתכים מארגון הקניות. אחם זוכרים, נאמר במכתבים הללו, שלפני שלוש שנים לקחתם מאתנו הלוואה. ובכן. מאחר והיום אנחנו נאלצים לקחת כספים בשוק האפור, הרי שהריבית על הכספים שלקחתם לפני שלוש שנים, גכוהה כהרכה מזו שחשבנו שתהיה, ומזו שמסרנו לכם עליה בתחילה.

אבי: "כשנת '83 לאילניה נשכר מהענין. ראינו מה קורה, והכנו שכה אי־אפשר להמשיך. החלטנו לסגור את החוב שלנו בארגון הקניות, ולעווב אותם. הלכנו לחברת-ביטות מסויימת. לקחגו ממנה הלוואה, כריכית שידענו עליה מראש, וזה היה חידוש מרענן עכורנו. וגמרנו את חחוב, שהסחכם כימאה וחמישים אלף רולר. שנרשם לחוכתנו בארגון חקניות. הרגשנו שנפטרנו מספחת רצינית, ואמשר לחזור בראש שמט לעכודה, ולהתחיל להחזיר כניחותא את חובנו לחברת הביטוח. שבוע אחרי שנשמנו לרווחה, הגיע מכתב מארגון הקניות. שבו הם מודיעים לנו. שאנחנו חייבים להם 750 אלף דולר, שוה תוספת ריבית על הלוואות ישנות שלקחנו. ארגון הקניות חודיע לנו. שמאחר ויש לחם גרעונות גרולים, עקב ריכית שהם חייבים אחר באילניה חייב, וגצא לעבורה. ככה זה לא

עבורה פיזית קשה, שממנה לא נצליח לשלם

אפילו את הריכית על ההלוואה." היום מתקרב הסכום שאילניה חייבת לארגוז הקניות לארבעה מיליון רולר. זה מה שקרה לשלושת־רבעי מיליון הדולר של לפני שנתיים וחצי. כל זה אחרי שכוכור, חקלאי אילניה לקחו הלוואה וחשבו שפגרו את חוכם לארגון הקניות. אנחנו לא מתכחשים לכך שאנחנו חייבים עוד סכום כסף לארגון, עקב חישוני ריבית. אנחגו בהחלט מוכנים להגיע להסבם ולשלם את הסכום הזה. בשום אופן לא נסכים לשלם את כל הסכום. מכחינתנו, זה שוד לאור היום. אנחנו מוכנים שיעשו לנו חישוב לפי ריבית בנקאית. ואפילו גבוהה ממנה. למה לא שאלנו אוז נכון. הבעיה היא גם שלנו, שלא בדקנו מאיפה מגיע הכסף להלוואות. אבל, האם לא היתה זו חוכת מנהלי ארגון הקניות, אנשים שמקבלים שכר מלא מאתנו, כעצם, להוריע לנו שהם לוקחים הלוואות בשוק האפור בתנאייאשראי מטורפים?"

"אנחנו אוכדי עצות. אין לנו עם מי לדבר, אין מי שישמע אותנו ואנחנו קורעים את הנשמה אם איננה לחינם. אני רואה שהעסק במושב שלנו עומד לפני פיצוע."

קלאי, אילניה מסרכים להכיר בחובם לאָרגון הקניות. אולם, מאחר וגם מכירת כל התוצרת החקלאית עוברת דרך הארגון. הרברים אינם כליכך כשליטתם של החקלאים. ארגון הקניות מוכר תוצרת החקלאים, אולם במקום להעביר את הכספים המגיעים להם, הוא מעקל כספים אלה על־חשבון התוב. וכרגע לא רואים מוצא, שכן ם בשליסת ארגון־הקניות. החובות הרבים של הארגון הרליקו גורות אדומות אצל חנושים, בעיקר בנקים. היום. הנושים הם אלה שנוקטים בפעולות. הם המעקלים. מפעולות העיקול שלהם חוששים אבי יענקלביץ וחבריו.

המושבים החברים בארגון. אנחנו, חקלאי אילניה. ישבו חקלאי אילניה וחשבו – מרוע שלא לא מכירים בחוב הזה. איגנו מוכנים שמישהו יחייב אותנו, שלוש שנים אחרי מתן הלוואה, שכבר תושבה לה ריכית, כהפרשי ריכית מטורפים כאלה. איננו מוכנים להכיר בכר, שאנחנו נעבוד שמונה־עשרה שעות ביממה,

בעבודה שאיננו יודעים

אגי מוכן לשלם לפי חישוב של ריבית. חריגה, העיקר לסגור את הענין. אני אעבור פי שלוש קשת יותר, ואצא מזה. אני כטווז שאני אצלית. אבל אני חייב לדעת כמה אני כאמת חייב, בכדי לתכנן את מחלכי. שיומינו בורר. שילמר את הנושא יססוק כמה אני וכל הקלאי לשלם, הם מחלקים את זה באופן יחסי בין כל יכול להמשך. אנחנו אובריעצות, אין לנו אם מי

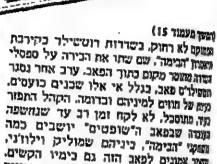
לרבר, אין מי שישמע אותנו. ואנחנו קורעים את הנשמה בעבודה, שאיננו יודעים אם איננה

כשאבי אומר שהוא קורע את הגשמה

בעבורה קשה, יש לו בהחלט על מה להסתמך. וזה. אולי הצר העצוב ביותר בסיפור נפילתם של החקלאים. כשחרב עולמו הכספי של ספקולנט בבורסה, אמרנו – חבל, אבל זו דרכה של הבורסה. יום אתה למעלה, יום אתה נופל. כשחרב עולמם של תקלאים, אראפשר שלא לרבר על אי־צדק. על צריק ורע לו. עשר שנים, מאז הגיע לאילניה. עוכר אכי לפחות שמונה־עשרה שעות מדי יום. יומו מתחיל, כמקרה הטוב בחמש בבוקר, לפעמים בארבע. כשעה זו הוא יוצא אל הדיר לחליבת בוקר, האכלת העזים, פינוקם וטיפול בהם. כשהוא מסיים את חליכת הבוקר בערך כתשע, הוא יוצא לעבודתו, זו שמאפשרת לו לעסוק בחקלאות. הוא מסיים את יום עבודתו כערך בחמש אחר הצהריים, ממהר לביתו ומתחיל בחליכת לילה. אם אין לו עבודה מיוחדת באותו יום, הוא נכנס הביתה כסביבות עשר בלילה. לעתים, כשצריך לשפץ משהו בדיר. הוא נשאר שם כל הלילה. כל מה שנבנה בחצרו של אבי. במו ידיו נבנה. כשהוא צריך לנסוע לרגל עיסוקיו המייגעים לתל־אביב, ממלאה אשתו את מקומו בחליבת לילה, והיא נכנסת הביתה בסביבות עשר. אז הולכת היא בחמש לחליבה, אחרי שכבר סיימה שני ימייעבודה. אחד בחוץ והשני בבית. יומיים בשבוע מסיים אבי את יום עבורתו בעשר, והולך לישיבות של הנהלח המושב, בהם מנסים לטכס עצה כיצד להתגבר על המשבר. בימים כאלה הוא מגיע הביתה הרכה אחרי חצות. וכך יום יום, שבעה ימים בשבוע. בשבת. כמובן. צריך רק לחלוב פעמיים. אמשר

אכי אומר שהוא עדיין צעיר. שכל עולמו לפניו. ושהוא בטוח שייחלץ מהמשבר ויום אחר עור יחיה בכבור מחקלאות. לא בוער לו. לאכי יש גם אשה, שמוכנה לעמוד בדרך החיים הקשה שבחרו לעצמם. לא כולם יכולים לעמוד בכך. חקלאי אחד מאילניה, בן 55, שעלה לסני כעשר שנים מקנרה, והיה המאושר באדם כשהתגשם חלומו והוא יכול היה לעבוד את אדמת הארץ, לא עומד בלחץ. כימים אלה מחסלת משפחתו את ענייניהם כארץ וחוזרת למקום ממנה כאה. אין להם כוח. חשבו שאם יעבדו קשה, יובלו להתפרנס בכבור. כבך זמן רב תם רואים שטעו. את טעותם וחליטו לתקן בארץ אחרת. כליכן גדול הכאב. אמתי, אשתו של אבי, היא אנגליה. משפחתה העניפה יושבת שם עדיין. האם תישבר גם משפחת יענקלביץ? "אני את חיי אשקם רק פה. רק על האדמה הזאת. לכאן אני שייך, מכאן לא אזוו. קשר של אדם אל ארמתו לא מתנתק עקב קשיים כלכליים. אי־אפשר להזיו אותי מכאן. זה נכון שלפעמים הלחץ תוא כזה, שנדמה שעוד מעט אי־אמשר יהיה לעמור בו. אבל אני

יעל פז־מלמד

ושוקי "הבימה", כיניהם שמוליק וילוו'ני, ששר אמונים לפאב הזה גם כימיו הקשים. פתשתמיה הזו התקבלה לא רע בקרב החוגים ומששת והחלו מיד כניסות גישוש. בין היתר חולה שיושבים במקום גם נציגים מהתקשורת. מהתולית הזו עדיין הועברה מפה לאוזן, היה תוף קצח אבל נעים. הפאכ סיבל כינוי חיכה:

שמים נמילעיל, להבדיל משופטים כמילרע. ומלס זרגישו כמו במאב שכונתי למרות שחלקם הניט מהקצה השני של העיר.

יחונאים שישכו שם החליטו גם לכתוב עליו. בכתבה לא כליכך גדולה כתבו שה"שופטים" זה אז ושנורא נחמר שם, וגעים ויופי. הראשונים שבאו לרחרה היו סטורנטים לאמנות, תיאטרון וקולנוע. שלא כמו כשאר ערי -תעלם סטורנטים כארץ לא נחשבים אז תששות גדלה, אבל המידרכה היתה עדיין פנויה. נעתונאים דן בן־אמוץ, ארה'לה בכר, שאול אברו, הפרומסור לספרות מנחם פרי ואחרים. קיישנו גם הם ליד שולחנות הפאב, ונחנו חיזוק לותשת האו. אחריכך הגיעו שחקני הקולנוע. פה ושם כמאים, ולפופולדיות של המקום לא היה מתרה. החדר הצר והאינטימי הפך למסדרון בלבד, שהוכיל למררכה מצר אחר ולמידרכה פצר שני. תקופת ההיטטריה, שלרוע המזל ארעה הוקא כחודף. דרשה קורבנות. אף אחד לא עשה עויין מישיכה כגשם, למשל, שמטפטף לתוך ביה. העיתונות היללה את המקום, ואזרחים

שבים מכל הארץ, אפילו מחדרה, כאו להציץ. מקומות ישיבה לא היו. הרוב עמרו. תמיד קטצות. המון נשיקות על הלחי. מבטים שלא כסחים אם מותר לומר שלום. הרגשת כיחד. שלוש בנות לבד. שתי בנות לבד. אמילו אחת. זה מתר. לא מציקים כגטות. דין בו־אמוץ אמר על

ושקם בדה שם ניתנה של סיכוי". והיה שם. נמשך שנתיים חית המסום מפוצץ, אפשר היה לצאת מהסרם "סורגים" ולראות את השחקו מחמר בכדי יושב ממול. אנשים אוהכים לתרגם קלנוע להיים. ואו, בשיאו של המקום, השירות נעשה גרוע, המחירים עלו, כמות המשקאות תשתה אכל לא רברים כאלה יטרידו את הקהל. אנשים המשיכו לזרום במסות אדירות.

יום אחר פתח אחר מבעלי רוטשילר'ס פאכ שש ברווב בריהודה: "צלע הבירה". כעשרה של השופטים – עיתונאים כרוכם נטשו את תמקום ועברו לפאב החדש, שכינוי החיבה שלו הוא "צלע". זו לא היתה מכת שנידה ל-שופטים" אבל זו היתה הדתחלה. פאב השופטים" אמנם מעולם לא התרוקן כליל, אבל. הניעץ, שעשה אותו או ,כבר לא היה שם.

לא מומן חור איציק, בעל פאב וו'שופטים". לנהל את המקום. המשקאות חזרו למיפלס תבה, שאיפיין את כוסות המקום. האוכל קיבל פעם מובדר. והשירות טוב. אכל המידרכות נותרו

עם הלותנית של מעם עריין על הקיי עם הלותנית של מעם עריין על הקיי הזכורה לקרץ שהיה אמור לחניע ולא רצה יערים ועירות בגיל צבא וקצה מחוף, ישבו ישרט בירה בערבים של העומתו אומה לדור ובכל ואת הוא לא איור לבעל יום לאחר ערב הפתיחה של הפאב "הלל תקר בכעלותם של משה אכני ומשה ופניק. כבר כולם ויכרו על הפאב החדש. משח אבגי ושותפו למעשה רצו לפתוח דוכן פלפל. ואתר כך בית ספר למשחק קולנוע. אבל בסוף יצא פאבו ואם

איציק מ..השופטים": אני קיבלתי בעיטה מחעיריה

אותו. הוא תיכנן לעשות פאב או זיצא לו. גאני

לא איש פאבים", דוא אומר, .לא יוצא בלילות,

לא מכיר הרבה פאבים. כשירוטשילד'ם פאב" היה

פתוח הייתי הולך לשם קצה. ואו בעצם עלה לי

הרעיון להקים פאב. אמרתי לעצמי מה כל

האנשים האלה מחפשים: את הקטע של שופטים'

בכלל לא הבנתי. סתם פאב, כלי שום דכר מיוחר,

שוכן על רחוב ראשי, לא מעוצב. הכנתי שאנשים

יוצרים מקום. אגשים באים לראות ולהיראות, זה

מה שמעניין אותם. ומרגע שמקום הוסך למקום

מיפגש, לא חשוב איך נראה המקום ומה מקבלים

שם. אפילו אלה שלא אוהכים את המקום

יכול להביא אנשים וליצור מקום מפגש. אני

ניצלתי את העוברה שאני שחקן, קודם כל ידעתי

שיהיו אנשים שיבואו לראות מה זה אכגי, ושנית

- היה לי קל לפנות לחברים שרוכם שחקנים

ואמנים. למרתי גם איזה אנשים חשוב להביא.

לפני שפתחתי את הפאב הסבירו לי שיש חוקיות

מסויימת. קודם כל צריך לדאוג שתבוא קבוצה

ראשונה והיא קבוצת חשתיינים, אחריכך האמנים

ואתר־כך הקהל תרחב. אני חשבתי שצריך להניא

כבור לסהל השתיינים. "רבר ראשון", הוא אומר,

אני רוצה להכיא לפאב את השתיינים. שתיינים

הנוסחה לא עבדה

אב "המערכה", השוכן בפיות הרחובוה ירמיהו ובן-יהודה, הוא "אאנט" במושנים

של חיי לילח תליאביבים, תקחל הצעיר,

שמצטומן במקום, ידע לחסל את הפועוציאל

שחיה למאב. בכח זה. התיבוניסטיים

וחחיילים מבריחים את קובעי מדיניות

ה. אין" מחמקום. שלושה בעלים יש למאב.

אחד מחם חוא שחקן חבדורשל אולי סימס.

שחיות אמור לתביא את שחקני חבקורסל

למקום. בעל חמקום חשני עובד בעיותן, שאו

לחפוך את המאב למקום מפוש לעיתונאים,

ותברתו חדוגמנית, חיתה אמורה להביא את

יפחפיות חעיר, בדי לא לחשאיר את עניין

רופופולריות לוד חמול, חוזמנו לערב תפתיחה

תמוני עתונאים למרוח זאת, בעבור שנף

ותצי, הגענו למקום וחיות רוע ונעים, יום רביעיי, אומר אחד הבעלים, נהוא יום חלש."

עיותואים לא חיי שם. אבל העיותוים הישוים

חבישום אוו השובח. הם באמת נישו

את כולם ביתר, את השתיינים ואת האמנים".

ממשיכים להגיע.

אגי ירעתי שעם יחסי ציבור נכונים אני

של 84' והעראק. זה קהל מצויין, רובו, דרך אגב, מורככ משחקנים ועיתונאים, כך שאין שום מאב – אז הכי צפוף בעיר. שלא כמו פאכים אחרים, שנעשו אז בהררגתיות, לאכגי לא היה את הרצון והסכלנות לחכות עד שמישהו יגלה

איציק: "אבגי התמלא כש'שופטים' קיכל את צו הסגירה. בשעה אחת כלילה היינו צריכים כבר לסגור. זו כמעט מכת מוות. הקהל הטוב מכלה בשעות המאוחרות של הלילה. לא הולכים לישון כשתים־עשרה. עכשיו המוקש שהיה אצלי עבר לאבגי. המוקש: אנשים שמצטופפים על המידרכה. יש חוק בלתי כתוב בתל אביב שפאב שנשאר פתוח לאחר רבע לשתיים לפנות בוקר, ולא עושה חשבון לעיריה ולמישטרה, בסופו של רבר אוכל אותה. כשמקום מצליח. בעלי הפאכים לא עושים חשבון. אני קיבלתי בעיטה מהעיריה. אי־אפשר להשתולל לאורך זמן".

לא רק העיריה תורמת לסיום הצפוף של פאב זה או אחר. קכוצות האנשים שמהווים את מוקר המשיכה במקומות הבילוי לא תמיד מגלים אורך רוח וסימפטיה להמוני האדם שכאים לצפות כהם. המקורכים החדשים הללו. שמאוד רוצים להתיידר ולחוש את טעמה המתוק של תחושת הביחר עם אמן זה או אחר, בסופו של דבר מבריחים את גיבוריהם למקום שקט יותר ואינטימי. כשאין גיבורים, הולך גם הקהל. לאיפהז למקום החדש והשקט והאינטימי כל־כך. וחוור חלילה. איציק ברנר מפאב "השופטים" נותן הרבה

אחת התופעות המעניינות כיותר הוא פאב יהכר האדום" השוכן בריונגוף. הפאב הזה אז רק יום אחר כשכוע – כיום חמישי. כשאר הימים – ריק. "הכר הארום" הוא רוגמא מצויינת כיצר עיתונאי אחד יכול להפוך פאב ל־אז וארה'לה בכר גילה אותו, כתב עליו, כתב עליו, כתב עליו, עד שהמקום הפך למעוז אנשי ותיקשורת ביום חמישי. חוץ מעיתונאים, אפשר למצוא שם את המשורר מאיר ויולטיר, עמוס קינן, יוסף מונדי

כימי הקיץ הלוהטים היה המקום כלתי נסכל מבחינת השמפרטורה ששררה כו. הצפיפות הולירה התחככות, וההתחככות הולירה עבודה מוגברת של בלוטות הזיעה, וזה הוליר את הסירחון הקליל שמתערכב עם ריחות כושם, והבליל הלח הוה לא מגע מאנשי הטלוויזיה בירושלים לנטוש את הקרירות המקומית של ימי חמישי, כדי להתחכך בזיעה תל-אביביה, זיעה

גם המקום של ג'קי מקייטן כתחנת הרלק תיקשורתית. ביפו, הפך ל-אז כזכות התיקשורת. מאותו רגע שנכתב על המקום בעיתונים החלו נוהרים לשם עשרות אנשים, שיותר מלהקשיב לזמר המזרחי. רצו להיות חלק מהתופעה הפופולרית כל-כך שכתבו עליה בעיתונים. היום, נשאר אצל מקייטן הקהל שבא להקשיב. הקהל המתחכך והסקרן מחפש כבר מקום אחר ל"הידלק עליו". אבני, אל תשכח את זה.

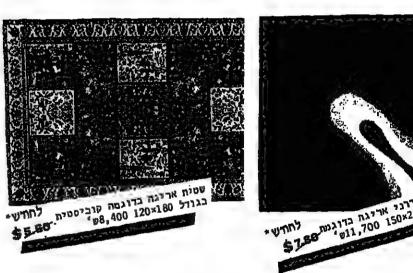
מיכל קפרא

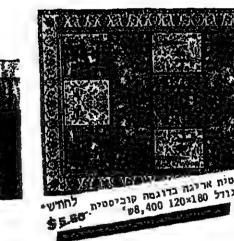
33 Hisesin Le istatestan

ברשת שטיחי ראובן אתה יכול לבחור

המסלול הדולרי ושלומלם!

אספקה מכדכה

23.00 במוצ"ש 18.30-23.00

* 73 ממחיר השטיח במזומן והיתרה ב- 25 תשלומים צמודי דולר ברבית שנתית 17% כפוף לתקבון המבצע. (ר' דוגמא במודעה) הדוגמאות מבוססות על חמסלול הדולרי

כוכבים על הספה

אם יש את נפשך לדעת באיזו דרך יכולה ילידת מזל גדי להתאזן בין יעדיה המקצועיים לבין חיי משפחה טובים או איך תניב כת דלי למערכת יחסים אינטימית – ושדפו כספר .סימני מין". תוכלו למצוא שם גם רמזים כרורים איך ילידת טלה תוכל לממש את הצורך שלה כיציבות וגם את הצורך בריגוש. ואיך לנהוג בתאוות הגדורים של כת קשת וכצורך העז של ילידת עקרב

סימני מין" (הוצאת ומורה כיתן, 28,000 שקל) הוא מדריך פסיכר-אסטרולוגי לנשים, למי שמתעניין בנשים ו/או בפטיכו-אסטרולוגיה, וסתם לחובבי פיקנטריה. את הספר כתבה ג'ורית כנט. מסיכותרפיסטית, שהקימה וניהלה מרכז ליחסי אנוש כשיקאגו וחיתה גם עורכת ככירה במגזין "פורום". כנט, ששילבה כעמדתה פסיכולוגיה מודרגית עם עקרונות האססרולוגיה, נמנעת מנוסחאות אסטרולוגיות פשטגיות ומייעצת לקורא/ת

בנט מנתחת את האישיות, המיניות ואורח החיים של כל טיפוס, בלי "לנכא" את העתיד. במקום זה היא מרריכה (את המאמינים/ות) כיצר להעור במצבי הכוכבים כדי לעשות שימוש קונסטרוקטיבי בכעס ובכוח, איך לפתח את הפוטנציאל המיני והחברתי החבוי ואיך לזהות נקודות כוח וחולשה. היא משיאה עצות בעניני אהבה,

לעשות כמוה היא מתייחסת ל־13 סימנים – 12 המזלות ו האשה הקוסמית" (בהאשה המוחלטת"ג. כל פרק נפתח ברשימה של 35 תכונות ("רשימת בקרה"). אם ניחנה האשה לפחות כ־30 מהתכונות המפורטות, יש להניח שהפרק נותן תיאור מדוייק של אישיותה. אם לא, עליה לעיין ברשימות הבקרה האחרות עד שתמצא רשימת בקרה המתארת אותה, וזאת, בלי להתחשב בסימן השמש שלה. אין הכרח שאשה תהיה, למשל, ילידת טלה כדי שתימנה עם טיפוסי הטלה.

מין, קריירה, הערכה עצמית, קבלת החלטות. פחרים ועור ועוד, מן הגורן ומן היקב.

שולית הקוסם

כון שבכל שבונה יש גבר חסון אחר או שניים, שביום ששי. עור לפני מירוק וליקוק המכונית, מפשיל שרוולים ז-עוזר" לאשתו בשטיפת הרצפות. אבל עדיין, במרבית כתי

האב בישראל הסמרטוט. הדלי והמגכ

ומרוקנת דליי מים. בתור צעיר מגבעתיים (כן 27) בשם יוסף רונז, בוגר המחלקה לעיצוב במכון הטכנולוגי בתולון, רוצה להקל על חייך ולאפשר לך לשטוף את

הרצפה בנוחיות מירבית. הוא תיכנו מתקן נייר (על גלגלים) למגב ודלי ובו גם פינה מיוחדת למיכל חומר הניקוי. מסיעים את המיתקן על פני הדירה. מנקים, שוטפים

ולְנַסוֹף. כשרוצים לשפוך את המים לאסלה. לא צריך להרים את הרלי הכבד. מספיק

להטות אותו מעט. אחריכך, כשהבית שטוף,

אפשר לקפל זאפילו לפרק את המיתקן

ופסלטיק (אך ניתן ל_תירגום" גם לחומרים

אחרים) הוצג בתערוכת רהיטי ישראל

ועכשיו צריך רק לקוות שיימצא יצרן נמרץ

שייקנה את הרעיון.

המיתקו הנחמר הזה. עשוי דיקט. מתכת

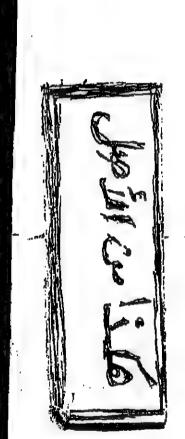
ולהטמינו בפינה עד התקפת הנקיון הכאה.

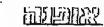
ַ ספר מעץ

עוטות אוהבים ספרים. להסתכל בהם, לדפדף, לקמט, לקרוע, לזרוק, לנשוך. הורים לא מנוסים נדהמים כשספרון בן שבוע, לא מנוסים נדהמים כשספרון בן שבוע, שרפיו עשויים קרטון קשיה, הופך לעיסה חטרת תואר והדר

לא מכבר יצא לשוק ספרון חרש שיכול לעמוד אפילו בפני ביטויי אהבתו של פעוט היפר אקטיבי כמיותר: ספרון שרפיו עשויים עץ. את הספר הזה, תוצרת "דורון לילד", יתקשה הילרון להשמיד אלא אם כן תציידו אותו במשור. הדפים עשויים מעץ פיני מעובר ומשוייף, מצופה לכה ומודפס בדפוס משי. את ה-סיפור" תאלתרו לפי התמונות הצבעוניות - בובה, רוכי, כרור, חוף, רככת, ברווזון, סוס ברברה, קוביות. כשילעס הפעוט את רגלה של הבובה, לא יינוק - הצכעים אינם רעילים. וגם מהבוכה לא יחסר האינם העיקים. הם מהנובה לא יחסר בורית ברצקל ההדפסה עמידה מאר. אפשר לנקות את החרפסה עמילית לחה מחירו, נכון לסוף צילומים: שמואל רחמני ספטמבר, io.115 שקל.

בין האלטע־זאכן של שוק הפשפשים ביפו אפשר למצוא גם מציאות במחירים של כדאי, וגם בגדים של בוטיקים, תוך כדי טיול בוקר סתווי בין הצבעים העליזים והטיפוסים המיוחדים של השוק.

> מאת יהודית חנוך צילומים: מיכל רויטמן

מזרח. ואפשר למצוא מציאות – אחד, שכבר מזמן לא התגלח, עמר כבקשה אל תעקמו את האף ואל כצר ואמר שפה בשוק לא אוהבים תגידו שבחייים אתם לא הייתם אנשים שרושמים או מצלמים, כי לובשים בגר משוק הפשפשים. יש אולי הם יתנו עין רעה ואולי הם שם אמנם "אלטע זאכן" שנראים מהממשלה. אז תצטרכו לחפש כמו כל הצרות שעברו על עם ולזהות את הגרוסי" הזח בעצמכם. ישראל בשנות הגלות, וכגרים שמספיק לעכור על ירם, אפילו לא ללכרש, כדי להתחיל להתגרד. אחר כך, כבית, הגירוד הוה מתגלה כפסיכוסומטי ללא סיבה וחולף. אם יש שם אותם חרקים שעל שמם נקרא השוק, הם לא מתנפלים על קונים שלא לקלקל את העסק. וביום

עוברים לאט לאט כין הדוכנים. כגדים, שטיחים, תכשיטים, כלי נחושת ומה לא תלויים כהם מסתכלים היטב ימינה ושמאלה, כגרים־של־שוק זה לא כריוק הסגנון שלכם. תתעלמו מכמה מהברנשים שהם כעלי הרוכנים כשוק. יש ביניהם סכלנים שלא יכעסו אם תהפכו להם את ה.סטוק" ואחרים שיטלקו אתכם בחוסר סבלנות אחרי הם יחליטו שאתם עלא קונים" אלא סתם מכלכלים את המוח, הם יגלו אתם כלי סוף, כי ההתמקחויות הן יכולים להוריד עוד קצת. זאת המגטליות של שוכן – ואם אתם לא מסתדרים עם זה, לכו לקנות בבוטיק

הפשפשיםז את זה תחליטו לכד, אלף שקלי. אבל אם אתם מגיעים לשם, כראי ואו ראינו את בפישפשוק". לכם לגשת לרוכן אחר, שיש בו חנות גדולה ואפלולית, ששייכת בגרי כותנה ופשתן לבגים, למקום וככל זאת נראית לגמרי כותנות־סכא, מכנסים וגם כמה אחרת. נכנסים ונופלים לאווירה של

וק־הפשפשים ביפו זה שמלות כתונת ארוכות. האיש לא שוק הפשמשים שברוכן אמר שהכגרים מרוסיה. של פאריס. וגם לא המחירים בין 35-20 אלף שקל "קמרן מרקט" של לפריט (כל המחירים לפני מיקוח). לונדון. אכל גם פה יש רצינו לצלם את הבגדים, אכל הזקן אוירה עם ניחוח של אמר לא צריך, תלכו תלכו. ואיש

כסימטא המקבילה ראינו תלויים כחוץ מכנסים משוכצים ומפוספסים. נכנסנו ופגשנו את מרגלית. הכיבה ומסכירת פנים שעובדת במקום הזה. השייך לרותי חפר, גרושתו של המשורר, חיים, מלבר מכנסים יש גם חולצות ושמלות מאותו אריג (כותונת פלנל דַקה). ואם יש לכם סבלנות, תוכלו להרכיב שם מערכת של פסים ומשכצות. להוסיף הַחתונית לכנה

העיניים עייפות ככר מכל הבגדים העשויים מכותנה צכועה כסגול, ורור. כחול (10200 אלף שקל לחולצה, מכנסים או חצאית) וכל ה.אלטע זאכן". אז יצאנו החוצה. ובחזית של חנות גרולה כרחוב מרופדים ורכים שעליהם מודפס - וכל מיני ציורים אחרים. הגברת שמנהלת את העסק אמרה שהסווטשירטים עולים 55 אלף שקל. כשאמרגו לה שזה הרבה כסף.

בעשרים אלף שקל לחתיכה, בבוטיק של מרגלית.

עם תחרה כשוליים, או זוג שארואלים אוריגינל, וכבר יש לכם לפריט. ברוכן הזה על הקיר תלויות חולצות יפות, עם רקמה של קצת נוצצים, כמחיר 25 אלף שקל

מה הכי כראי לקנות בשוק אמרה שבריזנגוף מוכרים אותם ב־15

שנים מדרגות עץ עם מעקה מגולף כגרים גרולים ועכשוויים. מחירם נע מובילות ליציע, שויטרינות" עם בין 35 אלף ל־70 אלף שקל. דלתות זכוכית שבהן מוצגים כלי מה שרואים בצילומים בעמורים חרסינה, בוכות ראווה משנות אלה אולי לא תראו שם מתר, כי כל מציירות על הכר כמריתות גדולות

השלושים לונשות בגרים עכשוויים יום מוכרים את הבגרים ותולים על שציירה סמדר, בעלת המקום. סמדר, הקירות חרשים, עם ציורים שונים. נחמדה אמיתית, היא ילירת קיבוץ, ה"סינאלה" הכי טוב לסיור בשוק נשאה לטיים ואם לשניים, שעשתה הוא לעצור ולאכול פיתה עם זעתר המון דברים", עד שבא לה יום אחר לא רחוק מכבר השעון - ואם עוד לפתוח פה עסק. יש שם בגרים כמו יש זמן וחשק, לשתות בנחת כוס בנוטיקים בתל אביב מפשתן מקומט קפה. עם חוף תל אביב ברקע. וכריות גדולות בכתפים, אבל שנראה יפחריפה באור הרך של יום הסיפור חמעניין של המקום הם סתיו. בגדים מצויירים שסמרר, שהיא ציירת ממשפחת ציירים, וידידותיה. דוגמנים: שגית שיפר של צבע. בצבעים פסטליים דכים על ואילן שד

ה..פשפשוק"זה

ובגדי הסאטין

המצווירים של

של ממש.

למטה: "מיקי מאוס",

סמדר הם יצירות

הגיע גם לשוק

הפשפשים אכל

במחיר זול יותר

סיפור אחר לגמרי

37 Hipeoid

ארוחות המלך שלמה

לון "המלך שלמה" אילת. סיפור הגלחה. מחר אולי יקום מלון חדיש יו־ תר, גרול יותר, מהמם יותר והוא יהיה אז סיפור ההצלחה של פנינת הררום שלנו. לפי שעה "המלך שלמה" פוסע בגאון עם כתר הפופולאריות והתפוסה הגכוהה ביותר. מלון יפה. רוחש המון פעילויות יזומות. סטוץ נון־ סטופ. רוקרים, שותים, אוכלים, עושים כטן־גכ תחת קרני שמש החורף הברוכה. עדיין אפשר לשחות בבריכה בלי להצטמרר. משפר מאוד את מרוץ הרס ופותח את התיאבון.

אם כשעות הצהריים עסקינן – הולכים לת־ פוס משהו ב-אואזיס". זוהי מסערת־אוהל, המתנ־ שא לגובה כתורן של ספינה אכסוטית. מאכלים עממיים במחירים עממיים. אפשר להכנט לשם ישר מהבריכה, ישר מדרגשי המירבץ והשיזוף בלבוש לא מחייב. בלי פורמאליות של מלון יוכך רה. רואים בעינים את מה שצפוי על הצלחת. אבל השולחנות ערוכים יפה. ויש מפיות בר סגור לות לקינוח הפה ולשמירת נקיונו של הסכו"ם, המוגש לכל סוער עם בואו לשולחן. יחסית למי לוגות רבי־כוכבים אחרים - המחירים כאן די מאופקים, בעיקר מחירי הכירה. עבור בקכוק כי־ רה גובים במסערה הזו 1400 שקל כלכר ועכור כוס יין ארום 1230 שקל. האורחים – בעיקר חיירי מרכז אירופה וצפונה – הוגגים כאן את המחירים המאופקים הללו וצורכים את המשקה כיד רחבה.

אגף אחר של הדלפק המרכזי מיועד שם למנות הראשונות – סדרת טלאטים, מהם אתה נוטל בעצמך כמירת תאוותך ויכולתך. תמצא שם מכחר שיגרתי לחלוטין, כרמה סבירה - החל מחומוס וכלה כסלאט כרוביגזר. ראויים לציון טיב הירקות ואופן חיתוכם. יחד עם הסכו"ם, הא־ רוז במפית במפית כר, אתה מקבל לשולחן סלס־ לת לחמניות ופיתות. את הלחמניות, כמו את הל־ חם הנפרש לפרוסות ענק, אופים כתנור של המטבח המרכזי, ומכאן הטיב המעולה.

את המנות הראשונות אתה נוטל, כאמור. כעצמך. את השתייה ואת המנות האחרות מגישים לשולחנך המלצרים. מי שרוצה צלעות ככש ישי לם 100 ו שקל. מי שיבכר דגים וצ'יפס ישלם רק אחרחו - 7700 שקל. המנה העיקרית, הזולה כיותר, היא ארמה הוא די מסוכן על פי קריטריונים ישראלי־ ים. אתה צריך לדעת היכן אתה יכול לאכול את זה. כלי להסתכן בטריפה, נכלה, או סתם חתיכות קרטון ונעלים ישנות. במלון יוקרתי, שיש לו מטכח כשר. הסיכוון שואף לאפס. שאלנו ממה השווארמה ונאמר לנון כשר הודו. הזמנו. טעמנו כזהירות רכה. לא רע. לגמרי לא רע. לכשר ההורו היה טעם של ככש אמיתי, תורות לשומן ככש, בו ריפרו את שסעי כשר ההודו המשופר. לשווארמה נילוו טוגגים של תפוד, ככל הנראה מהספאה. הללו. אם מכינים אותם כאורה הנכון, טעמם אינו

מולנו הזמינו וקיבלו צלעות כבש. שאלנה

ה..בראסרי", מסעדת היוקרה של מלון המלך שלמה: יוקרתי בלי עניבה. (צילומים: שמואל רחמני)

בתוך מיתחמו של המלון, המסעדה יפה, מפיצה

ניחוח יוקרתי. תפריט בקלאסי". עם חריגות קלות

מזרחה. המקום, על פי היצעיו, הדרו ומחיריו, נחד

שב למסערה מאוד יוקרתית, אבל בגלל צמירותו

למלורנופש, האווירה בו אינה פרוטוקולית יתר

על המידה. אינך חייב לחנוט עצמך בחליפה וע־

ניבה. האווירה נינוחה למדי. ברקע פורט פסנתרן

נוח אנו ממליצים על קערת פירות טריים (2400 שקל) - יפה כצורתה ובמבחר המופיע בה, כולל ענכים מסוג אפיל.

בהחלט אין צורך להקפיד יתר על המי־ דה, שהרי מצויים אנו כעיר נופש.

זה כצהריים, עם כגד ים קצת רטוב וגופיית חצי־שרוול. ומה כערכז אם אתה מבקש לאכול במקום יפה ונחמר, כלי פורמאליות יתרה, במחיר בינוגי ולהסתפק בתפריט חלכי - אתה מונה ל-קפה־רויאל", עליו נייחר את הריבור בהזרמנות מקצועי לחנים אופנתיים.

כבר ממבט ראשון אתה נוכח כי במקום הזה אז איפה נאכל ככל זאת הערבן

אירופאית

ערב מתלכשים קצת יותר יפה, אכל ה.נראסרי" היא מסערת־הרגל של המלון איך הצלעות? אמרו לנו. כסדר גמור. ממנות הקי הוה. החזית שלה פונה אל רציפי הלאגונה. עורפה

אווארמה של הודו בטעם של כבש.

פרים פונקציונאלי או קישוטי וכפועל יוצא מזה - ממון רב. התפריט (לתיירים) בלועזית ובדולא רים עבור בסלאט השף", רכולל לככות רקל, אס־ פרגוס וירקות למיניהם. עם רוטב "אלף האיים": אתה מתכקש לשלם 1.25 דולאר ולא כולל מעש אתה מוצא שם, כין המנות הראשונות. גם .פלאטה סלאטים אוריאנטליים" (3.25 רולאר). הנוללת חומום וטחינה וחצילים וסלאט תורכי תלחת זו כלולה לכטח בתפריט כדי לשובב נפ" שם של תיירים. אנחבו הזמנו את היקרה מכיז השות הראשונות – "פאטה פואה גרה" של הכית: המשרות האצילי הוה 6 דולאר למנה. אני לא מבקבוק היין, ואצלנו, אחרי הגריולינג" הצונה.

השקעו מחשבה עיצובית, הקפרה רבה על כל יודע אם זה שווה כל סנט, אבל לבטח שווה הרבה

בא עד חוטמנו. צפו כו פחוניות שוופות ושותפנו לארוחה לעס אותן בשקיקה נפצוצית. לעס, לגם והימהם כקורת רוח: לא רע. לא רע.

ושם נשמע המשק השנוק של פקקים הנחלצים

מבחר מגוון מהסלטים

של "אואוים".

חיים: חברה שלו שקוראים לה עירית. בל כך צעירים וככר כאלה ממזרים באוכל. מגיעה לחם נשיקה על המצרו על מה שהם מכינים כולל לחם קלוי עטוף במפית בד. מולנו לגמו מרק כשר, צח מאוד, שניחוחו

> הפסנתרו פרט והנעים שלאגרים מימים עכי רו, הנר היבהב רומנטית כבית הזכוכית שלו. פה

ומנושים שם. אם לא ישמינו בינתיים ולא יתחולן לבעוט, אם יצליות לשמור על חרמה הנוכחית ולא להתפתוח לויומים ולניתורים בעוד שבועות אחדים נספר לכם בפרוערוע

מחיאות כפים

אם אחה "שפוט" על מנות אחרונות, אם אתה "מרוח" על מימרחי בבר, אם אתה הנעול" על מרקים לא שינותיים ואם אתה

"דלוק" על כל מזוי פיגוקים - יש מקום החל אבינ קוראום לו "קרן" זותו תגילגול

השני של "קרו" האורגינאלי, באותו מקום

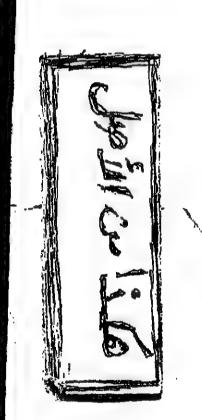
עצמון רחום אבן-גבירול 13, חמישה שולחנות בלבד צהרים (ערב, טבח צעיר שקוראים לו

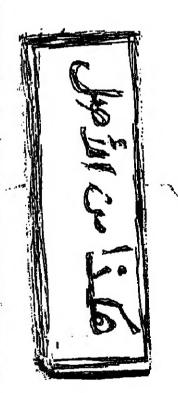
לחוום ועירות

פתחו .קברנה־סוכיניון" בעל גוון ארום־חומר. שותפנו לארוחה קיבל אומצה מפולפלת – נתח נכבר וגבהני, מכוסה בשכבה נריכה של פלפל אנגלי. בהתחשב כמיגכלות הכשרות החלות על המסעדה, הוציא הטבח מתחת ידיו אומצה סכירה בהחלט, שמחירה הוא 11 ורכע דולאר. אנחנו נה־ נינו ממנה גדולה של "גריל מעורכ" (18 דולאר לווג סוערים). ויתרנו כל האופציות של המנות הנילוות וקיבלנו עם צלחת הכשרים רק סלאט ירקות טרי וריחני. מצאנו על צלחתנו פיטות של פילח בקר, צלעות כבש. כבד עוף ונתח מולארד. האחרון היה טעים ומעניין מכולם. אנו רגילים לקבל את חזה המולארד כשהוא חתוך לפרוסות לא עכות וסימטריות. ואילו כאן נה כצלחת נתח עבה ולא סימטרי ואולי זוהי אחת הסיבות שהיה עסיסי ונשיך ושימר בתוכו את טעמי נוזליו ושומניו.

לקינוה הוגשו לשולחננו כמה מיני "פרפה" בטעמים שונים וכן גביע עם מנם שוקולר. לא התלהבנו מה-פרפה". אולי חסר לו השומן החלבי. לעומתו. היה המוס בסרר גמור - עשיר ולא כבר.

39 815e5jo

רוויחים 24% בערכים דולריים לשנה על כל סכום שמקדימים ומשלמים במזומן.

(גם תקבל הנחה וגם תבטיח את עצמך כנגד על־ת שער הדולר).

במבצע כזה כדאי להשתתף. שלמו במזומן ותרוויחו כל חודש 2% כלומר אחרי שנה יש לכם עוד 24% בערכים דולריים רווח נקי! כך אתם מבטיחים את עצמכם מפני עליות שער הדולר. זאת בנוסף לכל ההנחות הקיימות.

שיכון עובדים קונים על בטוח.

היום שלפני כל הוצאה חושבים פעמיים, אסור להסתכן, במיוחד כשמתכננים לקנות דירה. בשיכון עובדים יש לכם ערובה מלאה לכטפכם. אתם בטוחים כי תקבלו את מלוא התמורה

ילצלו עכשיו לאחד ממרכזי המכירות:

תל-אביב – לה גרדיה 58 טל. 03-390721. ירושלים – רח' הלל 8 טל. 02-233396. חימה – רח' החלוץ 43 טל. 04-660915. באוי-שבע – מרכז הנגב טל. 057-72540. .055-57732-3 טל. 3-57732-3.055-67532-3. שעות פתיחת סניםי המכירות:

בימים א',נ',ה' 8.30-15.00 בימים ב',ד', 15.00 ביום ר .8.30-12.30 ומבצע חל על חשלופים שיבוצעו עד 30 בנובמבר 1985

יש לך כתובת.

משהו: קום עָם עוֹבֶר. הָרָם דְּגֶלֶיה. מַאַפָּרוֹפּוֹ וּמִטְרִיאָנָה

און שומע"מ הדרומית

סלצי תסכוני. בשעה שתיים כלילה זינק ממ־ קם העיר את אשתו: קוקי, אמר לה. הצלחתי לותו כמה ליטר דלק בריוק עלינו למלא כדי לתיע לאילת עם מיכל ריק. זזים מחר.

מעוצמת ההתרגשות לא נרדמה קוקי עד

רי, די, אל תעשי כל כך הרבה סנרוויצ'ים. טמנלית, אמר יוטי לאשתו כבוקר, עת ארזה את בתותם. את לא יודעת שבאילת הלחם כלי מעשו נשביל מה צריך להביא אוכל מהכיח. צונה נמוד מחל, ואנחנו, כמו סאקרים, אוכ־ והתפרצויות חיכוקים. לים פנדוויצ'ים עם מלוא נטל המיסים. קצת

> עם כוקר של יום חול (לא שבת. שאו הרי החנויות פגורות, ומה הטעמז) יצא יוסי לררך. ליח אשתו, מאחור שני הילורים הגדולים. את הקטן, כן החמש, השאירו כבית. הוא לא אוכל משים נמקומו לקחו את בן הבוס הזללן. תרך גיל מיטוי מתוחכם שעוד יוזכר בדיונים על

יש שנ כל הערב וחישב בעזרת מחשב־כים כישרונותיו הפיננסיים של יוסי בינו לבין כוסו.

אילת. יוסי ומשפחתו הגיעו, דוחפים את מכו־ ניתם אל תחנת הדלק האילתית הפטורה הראשו־ נה. החישוב, מסחבר, לא לקח בחשבון רוח צר. אמנם יוסי גילה את העובדה הזו לפני אילת. ורצה למלא ליטר אחד של דלק בתחנה האחרו־ נה לפני העיר. אכל התחנה היתה סגורה. היה תלוי שם שלט: התמוטטנו. כשבוע האחרון מי־ לאנו רק ליטר דלק אחר לכל מכונית שנכנסה

בתחנה באילת אמר יוסי: "מלא עד הסוף". ומון לשכת שם, מול עינינו המון לחם וגבינה וכל המשפחה הביטה במונה תוך ציוצי דיצה,

משם היישר לסופר שכמרכז המסחרי, אתר התיירות העיקרי כאילת מזה שכוע. הם חטפו ומילאו סלם מכל טוב, החל בשימורי תירס, וכ־ מעשנים. אבל עניין זה תוקן במהרה נוכח אלרו־ רארו נטול המע"מ שלפניהם.

עכשיו ישבו יוסי, אשתו, ושלושת הילדים מול המרכז המסחרי, סיגריה בפי כל אחר מהם,

ואמרו, אח, איזה כיף, איזה כיף. עולם אחר, עולם אחר. אחר כך שתו בירה ומוישה אורנג'דה. אחר כך חזרו שוב למרכז המסחרי. זרק בשביל ההנאה שאלו על כל דבר כמה הוא עולה. ואמרו וואו. ושאלו אנשים אחרים כמותם שהגיעו לאילת: כמה זה בצפון? כמה זה בצפון? ככה קנו להם הרבה חברים חרשים.

כמעט רד היום כשיוסי קפץ ואמר: -צמיגים: אי אפשר, לכאורה, להוציא מאילת סחורות, אכל על צמיגים לא חשכו במחסום."

מיד אץ למוסך, והחליף את ארבעת צמיגיו בחרשים, תוך חיסכון של מע"מ כפול ארבע, ועור אחר ספאר.

מילא שוב את המיכל, לאחר שהקפיד לרוקן לה בשוקולדים. בעיקר סיגריות. יוסי ואשתו לא אותו ברונדלים סכיב סכיב באילת, וזהו, חזרה לארץ המע"מ. משתעלים ושרים הם חגנו כל הדרך חורה.

יהיה מה לספר לחברה'.

בולעי הצפרדעים

חביירה: שלום חבייר, מה נשמעז מזמן לא ראיתי אותך כמסררונות. איפה היית. שוף

חבייר: לא חביירה, סיירתי כישובינו כחבלי ארץ השונים...

הניירה אני מקווה שלא עברת. חלילה, את הידוק. תנירו לא, ודאי שלא. השתתפתי בחגיגות משונה של אחינו, בני גלות טורכומן האהובים.

חביירו יש לעשות להעמקת אחיזתנו אף

בחלקים המטומכלים של העם. חביירה: ששש, ישמעו אותך. זה מזכיר לי. כמה זמן עוד לרוטאציה?

חניירו את מתכוונת, עד שנצטרך למסור את ואשת הממשלה ל...

חביידה: אל תקיא כאן. רק ניקו. זוז, זוז לחד

חבייה: סליחה. חנה, עבר לי. כנראה לקיים הסכמים.

חנייר: לקיים הסכמים: אנחנוז איתם: חביירה: מה עושים:

חביק: אינני יודע. הם לא מפרקים את הקוא־ ליציה כשום אופן. מה שלא עשינו לוהם, הם לא משוצים את השותפות. זום נצמדים. זה ירוע ולא עשינו אף פעם את מה שאמרנה

מרורים עם חריף. עלכנו כרם. המ כלעו צפרד־ עים גדולות כאלו. שאי אפשר היה להאמין שמישהו יבלע.

לא עכשיו, אין לנו כוח, אין לנו חשק.

חבייר: כבר השתמשנו בהן. בלעו, ניגבו את הפה, ואמרו: ידידים יקרים, נמשיך יחד שכם אחר למען טובת המדינה ער הרוטאציה אשר לא יודעים לריב? הם לא יודעים להתרגז? הם לא חתמתם עליה. יש לנו אמון בכם. ככה הם אמרו. יודעים לשנואז איזה מין אנשים אלהז את זוכרת חביירהו יש להם אמון כנוז למה, אמאז מה

רע עשינו להמו

חביירה; מה פתאום אמון? הם לא יורעים שאר

במזרח־התיכון כמריניות הצומור. האכלנו אותם

המחנה שלנו אף פעם לא הרים ידיים כשמרובר אז' להרפיית המתח בין ההרצאות למען הרמוקר־ ברדיפת יריביו ומירור חייהם. אף פעם לא אמרנו

חבייר: אבל כבר לא נשארו לנו צפרדעים להאכיל אותם.

חביירה: קטן אמונה! מה עם הצפרדע הירוקה חרירית עם היבלות, החצ'קונים והשיניים הרקר כות ששמרנו למקרה כזהן וכמחסני החירום יש צפררע מחץ עם פיטריות עובש על הגב ואגומה כין האצבעות. גם שחפת. נאכיל אותם בצפרר־ עים האלו, הם לא יוכלו לסכול, ויפרקו את הקואליציה.

רבעים שנה לא אמרנו אף פעם את מה שעשינו,

חבייר: אכן תמוה. הם מתנהגים כמו עולים

חביירה: תשמע, יש לי רעיון. הווערה המסר־ רת תסרר לך סיור בכתי־ספר למען הרמוקרטיה. חביירה: צריך להמשיך, אסור להתייאש. כסיור הזה תגיע לכנגקוק, כדי לקכל קצת מס־ טיה. שמעתי מחביירה עובדת בכנקוק, ששם עו־ שים פשטירת צפרדעים ושילשולים, סלאמנדרות וחרגולים, משהו מגעיל, שאף אחר לא יכול לבלוע. תביא כמה קילו, ונארגן להם כיבוד קל בישיכת המשלה הבאה. חי חי חי חו.

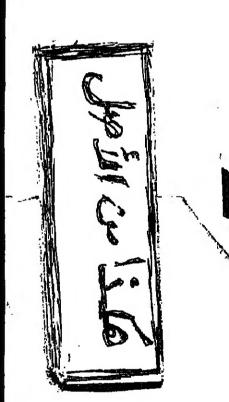
חבייר: כבר הגישו להם את הפשטירה, עם שבתאי השקר על קיסם כקישוט. הם אכלו או־ תה ונשארו בממשלה. אם זה מה שנותנים, הם אמרו, או נאכל. אנחנו מנומסים. לימדו אותנו לא להשאיר כלום בצלחת. נתראה ברוטאציה, ככה הם אמרו.

חביירה: למה אתה בוכה:

חבייר: אני לא מבין מה קורה פה. מה זהז הם איך אנחנו חילקנו קיבוצים על פחות מזה? חביירה: זה מה שאני אומרת, זו הסיכה לפרק

חבייר: שמעת פעם דבר כוהז אימון. אי אפי את הקואליציה עכשיו. לא נשב איתם כל עוד

ושורות הסיום, ששכחו לתקן: יְיָבֶּא יֵרְצַח אָרָם

חיים ואוהבים

השמלה הנכונה

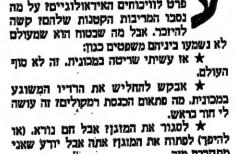
שמלה שלי היתה מוכתמת בכתמי טוש 🖢 זעירים. – תאונת עכודה קטנה כמשררי. היתה זו שמלה מן המלתחה הישנה שלי. 🦊 קרי: שמלה לא־קלאסית, שעדיין חבל לי לזרוק. ביחוד כימים שכאלה, כשרכים מעמיתי השכירים משתכרים אל צרור נקוב. בתרגום דולארי 250 – 300 דולאר... אלא מה קורה לשלומיאלית כמוני דווקא כאותו יום? הזמנה של הרגע האחרון: "בואי נאכל צהרים. אני מזמינה. מה פתאום? יש לי יום הולרת. ואל תגידי שאת עסרקה. העבורה תחכה לך".

ועכשיו לכי ספרי לה שאת לבושה כמו אחת מהפרוכינציה. והכתמים האלה... נו, מילא. היא שיכנעה אותך ואת מתייצבת כלוכי הגדול.

היא לוכשת משהו שכבר ממרחק מהמם אותך. "זה שום דבר, קניתי הפעם רק שתי שמלות כחו"ל חזרתי עם מזוודה חצי ריקה". כך היא מרגיעה אותי. כמסערת המלון המפואר לבושות כמעט כולן. כמו להכעים, במין "שמלות קטנות" אופנתיות. שמלות הגיראות שיא הפשטות, אבל הסימן המוכר של היצרן המוצנע כצד מסגיר את הרמה... איפה שגיתי? למה תמיד אני כה מצליחה ללבוש את הרכר הכי לא נכון ולהרגיש כמו אבלה כין חתנים? נכון ששמלה אינה אלא שמלה. אבל הסמרטוט הנכון הוא העושה לך את מצב הרוח הנכוז.

את מגניכה מכטים כאותה שמלה שלה, ששמה אותך כצל: אריג ליינן עכה כצכע כחול רגניות. מחוייטת א'א' כאילו יצוקה על גזרתה. עם כפתורי זהב כמו אלה על כלייזר גברי. פתאום ניגש אליכן, מן השולחן הסמוך. המנצח המהולל וחותם את הפטפוט שלו אתכן כמחמאה לשמלה לא נשמעו ביניהם משפטים כגון: שלה...עכשיו את חשה כמו בתיכפר אמיתית. ברגע זה את מחליטה: גמרנו עם הקניות במפעל. תוצרת מפוקפקת המתקרית סוג ב', עודפי ייצוא, כי מעתה ועד עולם, בצאתך לעבורה, תתלבשי לי חור בראש. כאילו את עומרת כאופן פתאומי לצאת לצהריים עם זובין מהטה. כן. למרות שאין שום סיכוי

שהוא יומין אותך. פעם אמרה לי חברה אחרת: את הלכנים שלי אני בוחרת תמיד כאילו שהיום אתכייש שם שיראו לי את הכגדים התחתונים..."

HI32310 42

תיבת דואר גם אני נעכעך

ם אני, כמוך מרנישה "נעבער", כמו הרכה

אולי יש לך כמה נחמות לנשים מאוד אני קולטת את הדשמים והנירויים שלי – הדי

"נעבעך" אנחנו מרגישות כבר מזמן. מה

א.ב. המעסיק שלך – תוכלי לפנוח לנעמ"ת.

השם שמור נמערכת - תמנישה עזרת וייעוץ משפטי חינם בכל נושא

(זה המקסימום שעולה כדעתה של מוכת־אינפלציה כמוני). -לא, מותק, היא עלתה פי ארבעה בדיוק. בטח לא היית שוכח אילו היתה זו תוכנית ספורט. אבל. זאת עריין נחשבת מציאה. איב סאן־לוריין,

את תוצרת המפעל.

אז עשיתי שריטה במכונית. זה לא סוף 🖈

מחברותי ובנות משפחתי. לפני שבוע אפילו מיטרו אותי מהעבודה... יש לי בקשת: תני לנו כמה מילים טובות. תני קצת כוח אשה הגרה במגדיאל, בבאדיטוביה. להמשיך ולהישרד בתוך הנעבכיות הפרטית בקרית־שלום, ואפילו בחיפה. קוראים,

סטנדרטיות, בנות 40 בערר, עם כן ככור שהם, לפחות, רוצים לדעת מה קורה בה. ואני שכבר עומד לפני גיוס לצח"ל, נשים חושכת הרבה על נשים כמותך, נשים בעלות שמפטרים אותן מהעבודה ותן שומעות את תסמונת הקן המתרוקן, נשים שאינן קמוח אלכס אנסקי בידיעה ברורה שאחרי החדשות בבוקר עם שיר קטן בלב. ואם הצגתי עצמי של 8.00 בבוקר אין להן לאן להזדרז, פרט כנעבעכית איני בהכרח כזו. רק לפעמים, ורק לתור המביך בלשכת תעבודה:

אנא – חישבי עלי כשאת כותבת.

של קיפוח. ישר, בשיטה הישראלית: כמה היא עלתה לך שם השמלה הזו. בניו יורק? בטח איזה 120 דולארז הנירחת ההיאז לא יצאתי מרעתי. מי יבוא אלינו

כו. הכינותי. אני חושבת שאמשיך לקנות כמה ויבית נצטרך לשלם עכשיוז

קשה להיזכר

ל מה היו הזקנים שלנו, זאת אומרת ההורים שלנו, מתווכחים כיניהם בעבר. פרט לוויכוחים האידאולוגיים: על מה נסבו המריבות הקטנות שלהמז קשה

אבקש להחליש את הרדיו המשוגע ג'אגק אופנתי של סוף העונה... ואת גם מחליטה במכונית. מה פתאום הכנסת רמקולים: זה עושה

מתקררת מזה. את כמה פעמים ביקשתי ממך לרוקן את

הורוסקופ

א.ב. יקרה שלי.

בשביל לעשות לך צחוקים בלב.

על מי אני חושבת אם לא עליךו אני

נוהגת לראות לנגד עיני, מעל שולתן הכתיבח,

שאפילו אין הם חיים כאותה סביבה, ממנה

ואשר ל"תור המביך בלשכת העבודת" -

לעבור מָחוץ לעיר. אל שכונת הקוטג'ים ★

למה לא הקלטת את ב60 דקות" מלבנוןז ★

זו כבר הפעם השלישית שאני מתחנן

אף פעם אין קרח במקרר. מה אני בסך

カイトック

לפניך לא להגיע לאובר־דרפט כבנק. את יודעת

הכל מבקש ממך. קוביות קרח. בשביל זה אפילו

לא צריך לרעת לבשל. וכן הלאה. הפרינצים

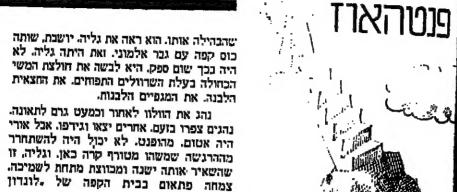
אם את אכן סבורה שפוטות ממקום עבודתך

ללא צדק, אם אין לך כוח להיאבק עם

תחזית לשבוע שבין 8.11 ל-15.11

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר) . אל חשימו לג לשמועות. כדאי לעבוד חשבוע על עניינים בלתי גמורים – חצליחו לסיים אותם יפר. התפתחויות חיוביות בתחום הבית והמשפחה יס" בו לכם נחת. אחם עסוקים בתכנון תכנית פינאני סית חדשנית.

קשת (22 בנוכמבר עד 21 בדצמבר) בתחום האתבה תשמרו השבוע על קודיות ופרטי־ ות. אך חיי החברה כאומן כללו סוערים. חיתכן פגישרו בלתי מתוכננת שתעלה יפה, אולי בהעל את זכרונות. כלאי להתמודד במציאותיות עם בעיות, תוך תשקפה חיובית.

מאת יגאל לב

הנעלם הבא

עת אחר־הצהריים. סחיו. אורי יצא מהבית לפגישה. קצת עגום בחוץ. המעבר מהקיץ לימים הקרירים והל־ חים משרה תחושת דכאון. כאילו אתה זייב לעמר כתוך תוכך את הקיץ כולו כדי להחרגל אל החורף, ללמוד להתכנס בתוך עצמך. להיות סנור. סתיו עכור.

גליה נחה את שנת אחר־הצהריים שלה. מטרנלת כתינוקת כאותה תנועה שאורי אהב מיכך דגלה השמאלית אסופה תחת בטנה. ידה הפנית תחת ראשה. מקופלת כעובר. אורי יצא לל קצות אצבעותיו כדי לא להעיר אותה. התניע את המכונית. חצה את רמת־אכיב בדרך לרחוב אינרגנירול. וכאן ראה משהו שהשאיר אותו

אל רחוב אבן־גבירול. ראה אורי את התמונה . שנת הצהריים. אבל הטלפון שצלצל ברירה בלי

מכוהל ונחרד.

איועי חשבוע יגדו את שאימותיכם, ויתכן רווח

כשי כלשהו. קרוב לוודאי שתצטרכו לבדוק ולוו־

קור דברים באופן פרטי. בתחום הקאריירה אתם

עשוים לקבל עזרת מכיוון כלתי צפוי. צפויים כיל־

צם לסיוע דרך קשר חברתי. זהו הזמן האידיאלי

לטיול קצר עם חברים, עיודת טלפון תבוא במפ־

חיע מרתוק. זמן למחשברו יביא עמו רעיונות טו"

נים נתחום הקאריירת. גימים אלח תפגשו ידידים

עסקות שמאתודי הקלעים יצליחו יפה, וזה גם

הומן לקבל החלטות חשובות בחחום וזכספי. ידיי

התתחוות מרגשות בתחום הקאריירה. חדשות

תצליחו ללבן עניינים עם מישתו קרוב. בשטח

האהבה, כדאי השבוע ליטול יוזמה. מסגש עם

תברים יחית עליו ומחנת, נומך של תבלתי צמוי

וושא חשותפויות יקבל מישנת חשיבות בחייבם

השבוע ובשבועות מקרובים, הצליחו גם לבצע

דברים רבים,ורעיון מקורי,שתעלו יעשה את חע-

בודה למעניינת יותר. בימים אלח אתם נחנים

(בינואר) פינואר) (מו בינואר) (מו

(בעברואר עד 18 בעברואר 20) דלי

(17 בפברואר עד 20 במארס)

טלה (11 במארס עד 19 באפריל)

חישנים יפים בימים אלה.

מאוד מרומאנטיקה.

שור (20 באפריל עד 20 במאי)

בלתי שנרתיים.

שובות וניעו מרחוק.

ארוני, אנחנו לא נותנים. כל מיני חכמים אומרים שהם מצלצלים שיחה מקומית, ואחר־כך אני מקבל חשבון של שיחות לניוריורק". לבסוף התרצה. אורי חייג. לרגע התחלפה לו חוגת הטלפון באקרח. והשפורפרת ברולטה הרוסית שכה אתה מכניס כדור אחד לקנה. מסובב את את קצות אצבעותיו רוטטות כאילו זרם חשמל עבר בהן. המתין. הטלפון צלצל שעה ארוכה. בלי

מיניסטור".

בערב היה אורי מהורהר ומוטרד. משהו השתכש כחייו. או אולי כמוחו. התבייש לספר לגליה שראה אותה בספה של "לונדון מיניסטור" נכית הקפה של "לונדון מיניסטור", הפונה בשעה שעליפי ההגיון היתה צריכה לישון את

נהג את הוולוו לאתור וכמעט גרם לתאונה.

החנה את המכונית כמעט באמצע הרחוב.

פרץ את הדלת, יצא כריצה, כשהוא חומק כתוך

נהר המכוניות שבשעת ערב מוקדמת זו נראה

כמו נחש אורות שוצף וחסר סכלנות החותר ליער

נעלם. פתח את דלת בית הקפה. השולתן היה

ריק. אבל נדמה היה לו שאי־שם ברלת ממול ראה

את שערה הבהיר של גליה, רומז, חומק ונעלם

באפלה. מיהר בעקכותיה, אכל החשיכה היתה

שירל את בעל הקפה שירשה לו לצלצל.

כבדה ואטומה, וגליה לא נראתה.

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני)

סרטן (וג ביוני ער 22 ביולי) ענוינו הבית והמשפחה חשובים, וברגע שתתחילו לטמל בעניינים חכל יסתדר יפח. יכול להיות שי־ תמול מולכם ותקבלו גיבוי כספי לצורן פרוייקט

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט) דת עשויה להתפתח לכדי סיפוד אהבה. צפויות בת ידידים יסבו לכם הנאה. יהכן שתשבוע תנחת

מאזניים (25 בספטמבר ער 22 כאוקטובר) יש לכם הרבח בשחון עצמו בימים אלה, ואתם מצליחים לחציג את רעיונותוכם בצורה טובת. גם בתחום תבילויים צמויים לכם דגעים ועימים: סדרידויום שלכם משתבש, אך לטובת, יהית לכם מצברות רושני.

העבודה שלכם חסב לכם יותר נחת השבוע, וגם תבילוי בשעות הפנאי ייהנה אתכם. יצר ההרפת-קאנות יגיע על טיפוקו. רומאן מפתיע, שיתוזיל במטגרת העבורה, יסהוף אתכם. בימים אלה כדאי לשים דגש על מירסום.

כלשהו. אושוכם יבוא השבוע בזכות ילרים וידי דים קרובים.

חצלתתם לחבהיר מצב מורכב ומסובך, וכעת אתם יכולים לפעול בלי הפרעות. נסיעות קצרות בחבי עליכם השראה מהאומית בתחום היצירתי. כדאי לשתף מישהו בבעיה.

בתולה (23 באוגוסט ער 22 בספטמבר) בימים אלה חיפול לחיקכם הזדמנות טובה בתחום תעבודה. תצליחו יפה גם בעסקי דלא ויידי, בת' חום הביתי תעוכו שינויים בדקוראציה, והכל ימי יישוף ריגוש ליחסים. מימוסים יצירתיים ישיגו צא את מקומו הנכון. אלה הם זמנים שבים מאוד מבחינה רומאנטית.

שהבהילה אותו. הוא ראה את גליה. יושכת, שותה מענהו אבל הרי הוא עצמו ניתק את הטלפון כרי כוס קפה עם גבר אלמוני. זאת היתה גליה. לא שהצלצולים לא יעירו את גליה... אורי היה שוכח את הפרשה. אילמלא המקרה היה ככך שום ספק. היא לבשה את חולצת המשי שאירע במוצאי־שכת. הכחולה בעלת השרוולים התפוחים. את החצאית הלבנה. את המגפיים הלבנות.

לאורי היתה פגישה בעיר. ביקש לבטל אותה. גליה סירכה. "לא יזעיק לי ערב אחד שקט בכית. תגמור אָת הפגישות שלך ותחזור. יש היום סרט מתח בטלוויזיה".

מצא חניה במגרש "היכל התרכות". רוח קרה תלשה את מעילו. אצל קפה תיאטרון הכימה חלף, בדרכו לפנישה ב"אפרופו", לכן לא שם לכ בריוק למה שראו עיניו כחלון הענק המואר של קפה הבימה. רק כשירד במדרגות המוליכות ל אפרופו" נעצר. קפא לרגע. ואחר חזר על

עקבותיו במרוצה. התכונן בחלון. כן, זאת לא טעות. גליה ישכה שם, בחליפת העור הלבנה שלה בעלת כפתורי הענק. חליפה שאורי קנה לה כאשר חזר מלונדון. שערה הכהיר פזור על כתפיה. מולה ישב אותו אלמוני.

אורי לא זוכר איך פרץ אל בית הקפה. הוא לא זוכר כיצד נחפז אל השולחן. הוא רק זוכר את המבטים המוזרים שנעצו בו יושבי הקפה. את הקול האריב של המלצרית ששאלה: "את מי אדוני מחפש". ואחר"כך. כאשר צנח על הכסא הריק שכו ישכה קודם לכן אשתו. הוסיפה המלצרית: "אתה מרגיש טוב? אתה רוצה מים

אורי התכונן סכיכו. פחד מעצמו. פחד התוף, נועל את האקרח ולוחץ. חייג בזהירות. חש מרמיונותיו. ויותר מכל פחד מהווראות שאכן לטעות. אפילו עכשיו. כאשר היא איננה. הוא יכול להריח את ריח הכושם שלה התלוי באוויר.

לרגע חזר והפך לעורך־דין מכובר. יישר את חליפתו. ביקש סליחה. השאיר שטר של 10 אלפים שקל מתחת לכוס המים כפיצוי על המהומה שערך. לפגישה לא הלך. נסע כמכונית אל חוף הים.

כאשר חזר בלילה מצא את גליה מודאגת. הלקוח צילצל. אורי לא כא לפגישה. לא ידעה אפילו מה להשיב לו. אם לאורי יש חשק לצאת ולבלות במוצאי־שבת. זו זכותו. אכל למה הוא צריך לסכך גם אנשים אחרים? שעת לילה מאוחרת. ניר יצא למילואים

ורינה ישנה זה ככר. כלי לכופף את ראשו, כשהוא מביט ישר בעיניה. סיפר לה אורי מה שראה. לגליה היתה הרגשה שהוא מתכונן בה אבל איננו רואה אותה. החלונות הסגורים השאירו את תל-אכיכ רחוקה, כאילו העיר הזאת האוספת אורותיה ניבטת אליהם מכער למסך טלוויזיה. גליה

חיכקה את כתפיו של אורי. התחככה כו כחתולה. תמיד רציתי שפעם אחת באמת תשתגע כגללי. תמיד רציתי שתאבר את הראש עד כדי כך ששוב לא תהיה הפרקליט המפוקח הצונן. תודה על -המתנה הזאת". אורי גימגם: "אני מרגיש שאני משתגע. אני לא יכול להמשיך ככה. אולי זו קנאה משום שאת

יפה כל כך, אולי זה פחר שאני עומר לאבר גליה חיבקה אותו בעדינות. "זוהי המחמאה

הכי יפה שקבלתי ממך. טפשון".

מקץ שכוע פגש כגליה כרחוכ דיזנגוף. היא חיתה אמורה להיות בירושלים אורי עבר על פניה, לוחש לעצמו: "אל תהיה משוגע. אל תגיד שלום, זה רק הרמיון הקנאי שלך..." וכנר גליה אוחות בו, וכבר היא נושקת לו התגיר לי, יצאת מרעתרו אתה כבר לא מכיר את אשתרו"

43 Hipeain

השבוע לפני 35 שנה

הופעלו הגבלות למכוניות פרטיות

הבוקר נכנסו לתוקמן ההגבלות בתנועת המכוניות המרטיות בבל דולקי זאוריץ.

המתקים הצבעוניים ווראשר נים, ועליהם אות ומספרים, המר סמנים את אזורי התנועה המות-רים. הופיעו הכוקר בחלונות הקדמיים של המכוניות הפרטיי ות. במכוניות רבות הוצעו מספר מתקים. כחוכתה שלבעליהן הור-שות לנוע כמחוות שונים.

בשבוע המקביל של 1950. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

> וות וכל מחוו תולק לכמה אזור רים. מהכוקר פג רשיונם של מאות בעלי מכוניות פרטיות, לאחר שתנועת המכוניות שלהם הופסקה בחתאם להחלטת הוע־

> > רמת גן

קרקם-ווריטה

תכנית חדשה עם אמנים

מפירסמים ביניאימיים

פרם ירם הצביה ערב כשעה מנג

ביום שני זרבידי גם בשנה 100

9.10 A.15 AUST 2 7'S'03

קבע משרדו בירושלים

חיסול משרד

יד יוכף ייכנס לתפקידו החדש

כשר התחבורה ביום אי הבא.

עד מוף השבוע ימשיך לנהל את

אגף המזון יעכור כשלמותו

למשרף החקלאות. לעומת זה

זרם ברור מה יהא גודלם של

אגף המחירים ואנף סיקוח. ביחס

לאגף הפיקוח רווחות שמועות

שכיהירה עצמאית הוא לא יוסיף

ששרר האכמקה.

קרוב לודאי כי שר המסחר ראש ממשלת ישראל לראש המי ארמתה החיסטורית לא תשכח והתעשיה מר גרי יקבע את משלה הסובייטיה. מרי. סטאלין. לעולם את תפקידה של רומיה משרדו הראשי בירושלים בשים לב לעוברה שאנף הסחורות חד חשנה ה-33 של המהמכה האוקר מלאי נמצא ככר כולו בבירה. טוברית, החל מחר, יום ה-7 בגר מר גרי כבר מקבל לידיו כתר במבר, וכו מאחל ד. בןינוריון

דרנה את ענייני המשרד. אתמול לעמי רוסיה אושר, הצלחה ופרך ערך שוב התיעצויות עם מספר ספריטי. מקידים גבוהים של אגף הסחור רות והמלאי במשרד הקיצוב מורים

> 130 תל־אביב

KITTE CAFE RESTAURANT 3732 .70

Malty Wall Multa 1950 7383113 1 חכנר הגועני המפורמם אנדרה

אשר יונן בפניכם מנוינות שושושים איישורים

ברתה ואשתה לשני ליו ביות ביות היות

ינין גילאון מלי

supecto 44

nami nipa mnami 11 na milya 12 na milya

המקילונים בחימור אותיות עד מכל הסינים זכ הבחירות מתבלשים לחוברו בחומנותי

במער לפתוח הורופה במזכת וקץ רב נינובורג ובני, רחי מונמימיוני ב תשו א נש

הודעה דחופה לאדפיסים

בם היא בין הצליינים...

שחקנית תקולנוץ הממוימנת מהנליווה בין הייחר. שהניקה עם ו שה הצליינים השחרובה נראית כמן כרש קרון הרכבת בחונה כירוש בין שני אנשי כמורה מקסיקניים שכאו לביקור בירושלים.

מברק ברכה מבן־גוריון לסטאלין ליום־המהפכה

במוסקבה נתפרסם: נוסח

תיכוניים

זובעים

העלאת שכר

התוכוניים העירוניים בת'א הניה

שו למנחל מחלקת החינוך, ר"ר

רחנבאים, חביעה להעלאה שכ

רם מיד ולחעמרת שכר היטור

על 48 ל"י לחודש, הפקביל

לדרגה ז', אחרת ייאלצו להכרין

שביתה כימים הקרוכים.

כמברק ד. כדבוריון נאמר, ו מברק הברכה ששלח ה. בך גוריון ישראל חמקימה מרינתה על

הגבלות

בשימוש

בחשמל

בחצרוכת בימי חורף.

הנכלת חשימוש בחשמל ייכנסן

להוקפו עור תוורש, כדי לוומן

מברת החשמל דנהן כעה

בחבנית המסודטת להנכלות, לא

חר שנתברר, כו כמות חתשמל

שתסופק בימי החורף, לא תוכל

למלא את כל חדוישות וחצרכים.

הברכה נשלחה לרגל יום במלחמה נגד הפאשיום וכן את העורה שתנישה רוסיה לישראל . כעת הקמת המדינה.

קרב ראשון

בפנישה עם נעיני המרים: מברים בי השנה לא תחול הגב הפעיבה התנחלה הגובה רב מכם, כי חינהן תשובה לחיש לה במאר ברירות, אולם תחיה הם עד סדי החודש והה הגבלה בשימוש בכלים השמלי כן לבין פ-גו בטומי רוסים. שלמו להם מפיעה נוספת בסף ים. ההגבלה לא המנענה בחפי שלמו להם מפיעה נוספת בסף ים. ההגבלה לא המנענה בחפי

רשכירה שגרשים

בין כוחות ואמריקניים

חקופוניסטית. תותחים וזורק

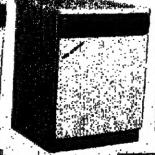
רקטות. פתחו אמש בהתקפה בגד כללית וחדרו עמוק לתוך היתה זו חפעם חראשונה שכוחות אמריקניים וסיניים קר

כוניסטיים נפנשו כשרה הקרב. דובר חדיביויה וציאשונה שונה כי כיוצת פיניים מתקר מים את פודות אוים כאוור מי

AEG

7

מייבש פביסח 🗚 🗚 בריסח

תכניות מיוחדות לצמר ולאריגים עדינים.

מיוחדות לחסכון במים וחשמל.

לבתירתכם 2 דגמים:

חן שקטות וחסכוניות יותר ויש בחן תכניות

* התוף (48 ליטר, 5-5 ק״ג), חדוד וגופי החימום

עשויים נירוסטה והגוף החיצוני מצופה ב-3

מתפרק לשם התאמה לריהוט (BUILT IN).

יילבמט-בלחיי מכונת חיוקרה של א.א.ג.

יילבמט N 505יי מכונת הכביסה במחיר המפתיע

שכבות של אבץ וצבע אמאייל. המשטח העליון

AEG

לחשיג רק בתנויות חמובחרות.

רושיום. מת חבוקר בביתו. כומר הכנסיח האנגליקניה ערך לו תפילת וידוי אך המופר תנוסט היה ללא הכרה. כחדר שבו מת שאו היתה תלויה על הקיר, מול מטתו, תמונה גרולה של סטאלין, ועל כונגית ממול עמר פסל של בר

קרב ראשון

מפאת העלית הגרולה שחלה בסחירי הניר לעתונים כשוק ח" עילווי, החלסטר יחד עם שאר תעתונים היומיים לקבוץ החל מהיום את מחיר עתתטו בערב" שבתות ותעים — בערב" שבתות ותעים — בערב" מרומות.

מחיר עתוננו כימי חוד נשאר ללא שנוי.

ברנרד שאו

מת הבוקר

גיורגי ברנרד שאו. נדוק המושרים ופתברי המחזות הב

הנהלת "מעריב"

תכוחות הצפון קוריאנים שונווקו על ידי מאנקים של כין

של ושרם ונודון זו הפונכן וניאי שון ואונטאן אך דוסיף: אין אני יורעים אם פרודול אלוו פייצנים

מטוסידוחף

כומושי ודוף רושיום ואמריקניים בשמי קורישה הצפוניה. משום רושי אוור ונישל,

המניסים ומנורענים מסקיינם עילת חוקפה, כאשר נתקנילה ידיפה עיל להקר של מפתר מת היצוראתה ממרחק 30 עים פרותה לנפיל

AEG מדיח כלים

הכניסח תאלקטרוניות שאין דומה להן. * בזכות הטכנולוגיה חמת קדמת, מופעלת המבונה האלקטרונית עייי כרטיסים אלקטרוניים ויש בה רק כ-1! ממספר

ב לאלקטרוניות של א.א.ג. מובטחות 15

* האלקטרוניות של א.א.ג., הותאמו לחידושי הטקסטור

LAVAMAT BELLA

מחקרופתוח של טובי חמחנדטים במפעלי אאג – נרמנית, חביאו לחצגת מכונות

החלקים במכונה רגילה. לכן, היא אמינה יותרוקלה בהפעלה ובשרות לשנים רבות.

שנות בטוח אחריות עייי EVIS, למרות שהחוק מחייב 6 שנים בלבדו!!

ביותר בשוק חישראלי. מעתח יש בישראל רק 2 סוגים של מכונות כביסה; האלקטרוניות של א.א.ג. — וכל השאר...

יילבמט N אול ALC

יילבמט בלח" -AEG

אלקטרוניות עם 15 שנות בטוח שרות!

INITIK SENTION

כל הטיולים ומבצעי הנופש מיועדים לכל קוראי "מעריב" – ללא תשלום דמי־חבר. מונודון ממוילי *מעהיב*

מבצע ים־המלח

הנחה מיוחדת (של כ־10%) לקוראי -מעריב" המבקשים לבלות חופשת חורף, של לפחות

טיולי סופשבוע

לאילת (כולל חנוכה) טיול 3 ימים (32 לילות) באוטובוס תיור עם מדריך במסלול הכולל בין השאר את: מצפה רמון, פארק תמנע, טאבה ועוד 🖈 תאריכי הטיולים (כולל שני לילות וחצי פנסיון באילת): 30-28 בנובמבר; 14-12 (חנוכה); 14-12 בדצמבר (חנוכה).

•שברית: "טבריה קלאב הוטל" (מלון דה־לוקס, סוויטה קטנה לכל זוג או משפחה). ● אילת: "אלמוג ים" (3 כוכבים בתוף־אלמוג).

• חניוו כפריחטים: בתייעץ הולנדיים במרחק כ־10 דקות נסיעה מהכנרת.

מלון "לוט" בים־המלח שלושה מחזורי־חופשה, עם שפע פעילויות ואירועים (כולל טיולים באיזור ו־18 שעות ביום של סרטים למבוגרים ולילדים) במלון -לוט" (4 בוכבים) לווף ים המלח ★ תאריכי החופשות: .15.12-12.12 ;12.12-9.12 ;9.12-6.12

जिया भारत

תיאטרון בלוגרון

חגינה תרבותית של 9 ימים (8 לילות) הבינה ול הוותו של יינים (פילות) הכולת: 5 הצגות תיאטרון, ביקור בסטרטפורד, סיור בלונדון, הסעות ומלון מדרגה א' ★ ביצוע: -אופיר טורס" ★ היציאה: 6.12 ★ המלווה: עודד תאומי,

פויול וזוונות

למזרח הורחוק

טיול מקיף של 29 יום ביפאן. תאילנד, פיליפינים, הונג־קונג וטאייוואן ★ בתיימלון מדרגה א' ודה־לוקט ★ המחיר: \$ 2,599 ★ ביצוע: "אופיר טורט"

四十二十二日

טיולים קלאסיים מקיפים של 8 ימים (היציאת: 1.2; 1.12; 8.12) או פיולים קצרים של 6 ימים בקאהיר האלכטנדריה (היציאת: 1.12; 10.12) * ביצוע והדרכה:

חופשות משפחתיות במלון הטברייני החדיש (5 כוכבים) * סוויטה קטנח לכל זוג או משפחה 🖈 תארוכי החופשות: 9.12-6.12; .15.12-12.12;12.12-9.12

סמינר סופשבוע מיוחד – בשיתוף עם "שרשים":

יהדות, נצרות ואיסלם: היחס והזיקה לארץ־ישראל בין המשתתפים: פרופ' י.צ. ורבלובסקין פרופ' עמנואל סיווןן פרופ' שלום רוונברגן ד"ד אורה לימורן ד"ד

אביעזר רביצקי; ד"ר הנואל מאק. הַסמינר יַחקיים ביִמִים ששִי־שבת (29−30 בנובמבר) במעלה החמישה ★ המחיר: 90,000 שקל (כולל: לינה לילח אחד וכלכלה מלאה).

טיולים לחו"ל בחופשות חנוכה

TRAPP ETTOF

טיולי ספארי של 10 אן 17 יום בשמורות הטבע המרחיבות של קניה ★ הלינה בלודגים ★ ביצוע והדרכה: -נאות הכבר

לונדון - לדוויים rutate agiriz

תכנית מיוחדת לדתיים ושומרי מסורת עם מזון כשר ומדריך דתי הכוללת. ז לילות במלון דרגת תיירות מעולה, סיורים מודרכות בלוודון וויודזור, כרטים שבועי לרכבת התחתית, מלווה ישראלי ★ המתיר: 667 \$(כולל חצי מנסיון). ביצוע:

13,130 8

צאיסמובול וסביבתה

(הביךה העתיקה של העותומנים), הר האולו־דאג, איזניק, אבאנט, הרקה (מרכז ייצור שטיחי המשי) וכמובן – איסטובול הסטגונית ★ המחיר: \$595 ★ ביצוע: "גאות הככר" ★ היציאה: 6.12 ★

טיול קצר במטלול הכולל את: בורטה,

DITT אמריקה ERGIER הקרנבל

- שיול קלאסי של 34 יום בברזיל, ארגנטיות, פרו וכוליביה. שילוב של אתרי תרבות, היסטוריה ונופים ושלושה קרנבלים (באהייה, רסיפה וריו) זי היציאה: .6.2
- שיול של 34 יום למטגוניה וארץ־האש כולל: ארגנטינה, צ'ילי זהקרנבל ברין־דה־ז'נירו 🖈

שיט של 15 יום לדרום־אפריקה מ־999 \$ (כולל חורה לארץ בטיסה)

אפשרות להצטרף לטיול של 8 ימים בדרום אפרוקה (כולל שמודת קרוגר) במחיר \$ 300 \$. הטיסה חורה לאריו גותיבי אויר דרום אפריקניים. ארגון וביצוע: מלחי נסיעות. תיירות וספות בע"מ * תאריך ההפלגת: 25.11.85.

מערים מערים

יומיים, בים־המלח ★ הלינה במלון "לוט" (4 ארחת: אופירה גלוסקא כוכבים) * לכל נופש: כניסה חופשית רטיטי דהותה למטיילים ותיקים של "המונדון" (טל. 1920) א מבירה נפקדנת של כרטיטים בקומר ביון ציוני אמריקה וטל. 189341) למרחצאות קום"ת. (המבצע בתוקף עד 28.2.86).

הנחות מיוחדות לחופשות חורף בארץ – לקוראי "מעריב"

क्षिणको वेचने क्षिप्रके दिवस्था निवस्था है।

- סופי שבוע בירושלים "טבריה קלאב הוטל"

סופי־שבוע קצרים (שישבת), הכוללים טיולים מודרכים בעיר העתיקה וסביבותיה וכן לינת לילח אחד ופנסיון מלא במלון מוריה" ★ תאריבי החופשות: 7.12-6.13 .14.12-13.12

ישורברי הנחה 50% by

"מועדון הזמר" עם אפי נצר

ניפגש שוב ביום ג' (12.11), בשעה 9 בערב ב.בית ציוני אמריקה" בת"א.

ליפה מעונדות יוקרה

הם רק חלק מ־430 שוברי ההנחה הכלולים ב"ספר ההנחות – אנטרטיימנט ישראל", שיופיע בחודש הבא.

הנחות נוספות ל–בתי־קפה, מוזיאונים. תיאטראות, בתי־קולנוע, אירועי ספורט

הפצה כלעדית לקהל הרחב: "מועדון מטיילי מעריב. פריוים מלאים בקרוב.

186 Never GNICTUR

חסכון של 50%

בחופשת חנוכה:

חופשות סקי (עם רכב שכור) באתרי־סקי מושלגים באוסטריה: נוישטיפט, זפלד,

המחיר: החל מ־425 \$ - כולל: טיסה הלוך ושוב למינכן, רכב לזוג ללא הגבל ק"מ, ז לילות בפנסיון או מלון (בהתאם להומנה) וביטוח נסיעות מקיף וכולל

ביצוע: "אופיר טורס"

צל־אמ־זה ובאד־גסטוין.

ביטוח סקי מיוחד).

$oldsymbol{\odot}$

VENEZIA VENEZIA

המראה החדש חורף 85-86

שבוע היצרן במשביר לצרכן 15.11.85

Helena Rubinstein

מאות פרסים

יוגרלו מדי יום בשעות:

12.30, 11.30, לפנה"צ

פרס ראשון

בחסות

4.30, 5.30, אחה"צ

חופשה חלומית בונציה

Allitalia

תלוך ורוזור לונציה,

שהות של 3 ימי ארוח

במלון דרגה ראשונה.

הכוללת: כרטים טיסה ליחיד

מלאי חויות ו 3 לילות חלומיים

מהגרלה תערך ב-31.12.85

בנוכחות נציג חמכון למסחר הוגן

פתוח מחר במוצאי שבת

22.00 מצאת חשבת עד 9.11.85

חבילות שי של הלנה רובינשטיין

הנחה על כל מוצרי הלנה רובינשטיין הכושביר לצרכן